

APOSTOŁ TRZEŹWOŚCI

Vademecum duszpasterstwa trzeźwości

ZESPÓŁ APOSTOLSTWA TRZEŹWOŚCI
przy Konferencji Episkopatu Polski
2004

Opracował zespół:

Ks. Zbigniew Kaniecki (red. odp.), ks. Henryk Korża, O. Krzysztof Kościelecki OFM Cap., Aneta Krysiak, ks. Marcin Marsollek, Danuta Pawłowska, O. Oskar J. Puzkiewicz OFM, Małgorzata Sojka, Barbara Sowińska, Wanda Śniegocka, Lena Wójcik, Regina Ziarko-Podlaska, Zofia Ziarko ks. Mirosław Żak

Adres do korespondencji:

Ks. Zbigniew Kaniecki
ul. Krzywa 15
09-402 Płock
tel. (0-24) 261 38 79 lub 0607 237 124
e-mail: zkaniecki@plock.opoka.org.pl
http: www.duszp.trzezwości.plock.opoka.org.pl

Na okładce:

Symbol Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej

Projekt okładki i plakatu na XXXVII TMoTN 2004:

Małgorzata Sojka

Wydawca:

Płocki Instytut Wydawniczy
Pl. Narutowicza 3
09-400 Płock
tel. (0-24) 262 68 44

Druk:

Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu

ISBN 83-89625-03-2

Słowo Ks. Bpa Antoniego Dydycza Przewodniczącego Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski

Z Niepokalaną ku zwycięstwu!

Powyższy tytuł każe nam przypomnieć jakże wspaniałych naszych Rodaków, świadomych odpowiedzialności za rozwój i przyszłość każdego człowieka. Niekiedy wymagało to ofiary z życia i mamy przykład św. Maksymiliana Marii Kolbego, kiedy indziej trzeba było cierpieć prześladowania i jawią się przed nami postacie Bł. Honorata Koźmińskiego oraz Sługi Bożego Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Bardzo często treści tego tytułu przepajały apostolską działalność wielu naszych poprzedników, wystarczy chociażby odwołać się do Sługi Bożego Ks. Kard. Augusta Hlonda. Ale o takich postawach i tego rodzaju spojrzeniu na rolę Matki Najświętszej na naszej drodze do nieba nie możemy pisać jedynie w czasie przeszłym. Do tamtych doświadczeń odwołujemy się, a myślimy o tym co jest i o tym, co będzie.

Z takim podejściem do duszpasterskiej działalności na polu wyzwalań i wyzwalań się człowieka spotykamy się w Krucjacie Niepokalanej. Mam w tej dziedzinie pewne doświadczenie osobiste. W ostatnich dniach grudnia 1959 roku jeszcze jako kleryk drugiego roku filozofii znalazłem się ze śp. O. Benignusem Sosnowskim w Katowicach, w barakach przy ul. Jordana, gdzie Sługa Boży Ks. Franciszek Blachnicki umieścił ośrodek Krucjaty Wstrzemięźliwości. Do tej pory pamiętam panującą tam atmosferę. Całość obejmowała kilka pomieszczeń, przez środek baraku prowadził korytarz. Wszędzie panowała czystość i... cisza. Gdzieś na końcu baraku znajdowała się niewielka kapliczka, skromnie przyozdobiona, ale z gustem i w odcieniach maryjnych, a figurka Niepokalanej obok tabernakulum jak-by mówiła o wszystkim.

Ta próba w roku 1960 została przerwana przez władze komunistyczne. Sługa Boży jednak nie rezygnował z Bożych natchnień. Co więcej, modlitwą i rozważaniem, a także konkretnymi doświadczeniami w sercu swoim wypracowywał kolejny program walki o wolność duchową człowieka. I tak w 1979 roku powstała Krucjata Wyzwolenia Człowieka czyli Dzieło Niepo-

kalanej Matki Kościoła. I aż dziw, że to już upływa 25 lat. Mamy więc kolejny srebrny jubileusz, w jakiś sposób wyjątkowy zjednoczony z 25-leciem pontyfikatu Jana Pawła II.

Ojciec Święty jakby nawiązując do założeń i zadań, które tworzą Krucjatę, w adhortacji apostolskiej – *Ecclesia in Europa* przedstawiając moralną sytuację Europejczyków odwołuje się do Księgi Apokalipsy. Jest w niej wiele grozy, ale przede wszystkim jest nadzieja, bo jest w niej obecna Matka Najświętsza.

Papież pisze, że „W Niewieście obleczonej w słońce [...] można widzieć [...] Kościół, lud nowego Przymierza, wydany na pastwę prześladowania, a jednak chroniony przez Boga. Smok to «Wąż starodawny, który się zwie diabeł i szatan, zwodzący całą zamieszkałą ziemię» (Ap 12, 9). Walka jest nierówna; wydaje się, że Smok ma przewagę [...]. W rzeczywistości zwycięzca jest Syn zrodzony przez Niewiastę” (*Ecclesia in Europa*, 122).

Takie przypomnienie jest nam potrzebne, jest bardzo oczekiwane w naszych czasach, kiedy jesteśmy świadkami, jak dla różnych celów materialnych usiłuje się uzależniać zwłaszcza młodzież, pozbawiając ją ducha wolności i możliwości pełnego rozwoju.

Nic więc dziwnego, że Ojciec Święty z całą mocą wzywa nas wszystkich, abyśmy u Matki Najświętszej szukali pomocy, którą może nam dać jedynie Jej Syn, Jezus Chrystus.

Przejmująco brzmią słowa papieskie: „Kościół w Europie, kontemplując dalej Maryję i uznając, że jest Ona «po macierzyńsku obecna i uczestniczy w licznych i złożonych sprawach, których pełne jest dzisiaj życie jednostek, rodzin i narodów» i że jest «Wspomożycielką ludu chrześcijańskiego w nieustannej walce dobra ze złem, aby nie upadł, a w razie upadku, aby powstał»” (*Ecclesia in Europa*, 124).

Jestem wdzięczny Wszystkim, którzy przygotowali to kolejne wydanie *Vademecum Duszpasterstwa Trzeźwości* z myślą o roku 2004, a program pracy poświęconej krzewieniu trzeźwości oparli na maryjnych podstawach, ukazując cele i metody Krucjaty Niepokalanej.

Niech Jezus Chrystus, Zwycięzca grzechu i śmierci, Syn Maryi dodaje nam sił w pracy duszpasterskiej, ukierunkowanej na dążenie do zwycięstwa dobra nad złem, trzeźwości nad zniewoleniem.

Oddany w Panu –

Biskup Drohiczyński

Drohiczyn, 8. XII. 2003 r., Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

Podstawowe założenia duszpasterstwa trzeźwości

Misja zbawcza Kościoła dotyczy tak wieczności człowieka, jak i pełni jego rozwoju doczesnego. Nadużywanie alkoholu uniemożliwia taki rozwój człowieka na ziemi oraz życie w miłości, prawdzie i wolności. Z tego względu staje się poważną przeszkodą na drodze do zbawienia.

W Polsce istnieje wiele dramatycznych problemów osobistych, rodzinnych i społecznych, będących konsekwencją nadużywania alkoholu.

Kościół w Polsce, świadom zagrożeń wynikających z nadużywania napojów alkoholowych, podejmował i podejmuje działania duszpasterskie w celu rozwijania i ugruntowania cnoty trzeźwości w Narodzie oraz w celu niesienia pomocy tym, którzy są zagrożeni lub cierpią na skutek problemów alkoholowych.

Każdy człowiek ma moralny – wynikający z prawa Bożego i naturalnego – obowiązek życia w trzeźwości. Istotą cnoty trzeźwości – zawartej w kardynalnej cnotie umiarkowania – jest odpowiedzialna postawa wobec napojów alkoholowych, wyrażająca się w korzystaniu z nich zgodnie z rozumem i wiarą /zob. KKK 1804/.

W odniesieniu do dzieci i młodzieży cnota trzeźwości oznacza całkowitą abstynencję.

W odniesieniu do dorosłych oznacza abstynencję lub spożywanie alkoholu w niewielkich ilościach.

Przeciwnie cnoty trzeźwości jest każde nadużycie alkoholu. Jego konsekwencją staje się najczęściej alkoholizm, czyli chorobliwe uzależnienie od alkoholu.

*Zespół Apostolstwa Trzeźwości
przy Konferencji Episkopatu Polski*

Krucjata Niepokalanej szansą odnowy duchowej

z O. Oskarem Puskiewiczem OFM,
Moderatorem Krajowym Krucjaty Niepokalanej,
rozmawia ks. Zbigniew Kaniecki

– Co to jest Krucjata Niepokalanej?

– Jest to maryjny ruch modlitewno-wynagradzający. Pełni on także funkcję profilaktyczną względem patologii życia społecznego, głównie pijaństwa, narkomanii, rozwiązłości i innych uzależnień.

– Czy jest to nowy ruch?

– Nie. Ruch ten korzeniami swymi sięga lat 1957-1960, w których to powstała i działała Krucjata Wstrzemięźliwości, a w niej Dziecięca Krucjata Niepokalanej. Królowej Polski. Krucjatę Wstrzemięźliwości założył Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki. Zlikwidowały ją władze komunistyczne w 1960 roku. W 1979 roku została proklamowana Krucjata Wyzwolenia Człowieka. Ks. Blachnicki pragnął, aby członkowie ruchu Światło-Życie włączyli się do KWC i podjęli służbę na rzecz wyzwolenia człowieka. Nie przewidywał, aby w ramach KWC wskrzeszać Krucjatę Niepokalanej, Królowej Polski, gdyż uważał, że jej program zawiera się w programie Oazy Dzieci Bożych.

Przy akceptacji sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego w 1980 roku podjąłem się rozwijania ruchu trzeźwociowego pod nazwą Dziecięca Krucjata Niepokalanej, Królowej Polski. W 1984 roku przedstawiłem ten ruch na posiedzeniu Komisji Maryjnej Episkopatu Polski. w obecności ks. Prymasa Józefa Glempa uzyskałem poparcie dla dalszych działań tego ruchu. Ks. bp Bolesław Pylak, na podstawie mojego referatu, opracował artykuł zamieszczony w czasopiśmie „Jasna Góra” nr 9/1985.

– Dlaczego ruch był prezentowany przed Komisją Maryjną Episkopatu a nie przed Komisją Trzeźwości?

– Przede wszystkim dlatego, że jest on realizacją orędzia fatimskiego – i to w całości. Matka Boża w Fatimie prosiła o modlitwę różańcową i składanie ofiar w intencji nawracania grzeszników. W Krucjacie Dziecięcej podejmuje się te ofiary głównie w intencji ludzi upijających się. Matka Boża zażądała

też w Fatimie oddawania większej czci Jej Niepokalanemu Sercu. Uważam, że umiłowanie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny jest kluczem do rozwiązywania wszelkich problemów współczesnego świata.

Należy też dodać, że Matka Boża w Gietrzwałdzie wyraźnie zażądała, aby położyć kres pijaństwu. Jest to warunek uzyskania wszelkich innych łask.

Przed Komisją Trzeźwości Episkopatu Polski niejednokrotnie przedstawiałem Dziecięcą Krucjatę, ponieważ od 1985 roku byłem jej członkiem.

– Czy Ojciec nie uważa, że ruch Dziecięcej Krucjaty jest jakimś przeżytkiem, czymś, co może nie trafić dziś do dzieci?

– Nie, nie obawiam się tego. Dzieci usłyszą głos swojej Matki. Usłyszą go, jeżeli kapłani, katecheci, prasa i telewizja będą o tym mówić. Usłyszą głos Maryi, głos Niepokalanego serca i przyjdą do samego Jej Serca podejmując Jej wezwanie do codziennej modlitwy różańcowej i składania ofiar w intencji nawrócenia grzeszników, a szczególnie osób upijających się.

– Czy ten ruch będzie elitarny, czy też powszechny?

– To na pewno jest tajemnicą. Jednak uważam i przeczuwam, że z roku na rok będzie się rozrastał w tysiące, aż osiągnie liczbę miliona członków dzieci i młodzieży, a wtedy nasz kraj i cała Europa zostaną uratowane od materializmu, konsumpcjonizmu, hedonizmu, narkomanii, pijaństwa, niktynizmu, fałszywie pojętej wolności, która niesie zniewolenie. Nastanie wtedy nowa era, era pokoju i miłości, czyli era Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. Świat wtedy usłyszy, poprzez słodkie bicie Serca Matki, bicie Serca Samego Boga, który kocha, który przebacza i pochyla się nad człowiekiem, bo jest samym Miłosierdziem.

– Różtacza Ojciec wspaniałą wizję, ale czy ten ruch ma szansę wielkiego rozwoju?

– Będę robił wszystko i innych o to proszę, aby cały świat należał do Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. Wtedy zajaśnieje Słońce Sprawiedliwości, ukaze się Znak Wielki – Niewiasta obleczone w Słońce, a przeciwnik nasz – diabeł, zostanie upokorzony i pokonany Miłością Niepokalanej i miłością dzieci.

– Czy ta wspaniała idea nie może funkcjonować wśród dorosłych?

– Może funkcjonować i funkcjonuje. Już w latach 80-tych zakładałem wspólnoty maryjne, które realizowały podobne zobowiązania, jakie istnieją w Dziecięcej Krucjacie. Obecnie widzę konieczność istnienia Krucjaty Niepokalanej jako masowego ruchu modlitewno-wynagradzającego.

Rozmawiał: ks. Zbigniew Kaniecki

I Niedziela Adwentu – 30.11.2003 r.

Czytania: Jr 33,14-16; 1 Tes. 3,12-4,2; Łk 21,25-28.34-36

Wprowadzenie do Mszy św.

Dziś zaczyna się nowy rok kościelny, a tym samym rozpoczynamy Adwent, czyli przygotowanie się do świąt Bożego Narodzenia. W tym czasie chcemy przede wszystkim oczyścić serca, być gotowymi na przyjęcie Pana. Nie wiemy, kiedy Pan domu przyjdzie. Musimy być czujni. Na początku Mszy św. przepróśmy Boga za naszą gnuśność, brak gorliwości, zapominanie, że Pan jest blisko.

Homilia

Postawy czujności domaga się od nas Jezus Chrystus. „Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy Pan domu przyjdzie”, „Kto stoi niech baczy, by nie upadł”. W czasie Adwentu trzeba zrezygnować z zabaw, zdecydować się na jakiś rodzaj umartwienia. Ktoś zrezygnuje z palenia tytoniu, ktoś, kto pali dużo, może zmniejszyć ilość, ktoś postanowi nie używać alkoholu, niektórzy może zdobędą się na umartwienie w jedzeniu. Można by tutaj wymieniać długo. Każdy sam wybierze jakąś formę umartwienia, aby to pomogło mu w czuwaniu adwentowym.

Gdy dziś patrzymy na sytuację Polski, dostrzegamy wiele zła, wiele zagrożeń. Największe to alkoholizm, narkomania, nieczystość, materializm, żądza władzy pieniędzy za wszelką cenę. Przez te grzechy szatan zaczyna panować nad Polską. Dlatego od tego okresu rozpoczynamy mobilizację sił pod sztandarem Niepokalanej i pod znakiem zwycięskiego Krzyża. Tę mobilizację nazywamy Krucjatą Niepokalanej. Dziś tylko powiemy, że Krucjata Niepokalanej będzie polegać na codziennym odmawianiu przynajmniej dziesiątki różańca i ofiarowaniu codziennych swoich prac, trudów i cierpień Bogu przez Niepokalaną, aby nastąpiła odmiana zwyczajów i odsunięcie wszelkich niebezpieczeństw grożących naszym rodzinom. Jeżeli będziemy chcieli walczyć ze złem pod sztandarem Niepokalanej, to Bóg „okaże moc ramienia Swego”, odniesiemy zwycięstwo w sobie i w świecie. Spełnią się słowa wypowiedziane przez Niepokalaną - „rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich”. Rozproszy i rozbije wszelkie korporacje, wszelkie przedsiębiorstwa związane z produkcją środków, które odurzają i zniewalają człowieka, upadnie przemysł związany ze sprzedażą piękna ciała ludzkiego. Upadnie, bo się nawrócą przeciwnicy Kościoła. Przez czcicielki Niepokalanej, Bóg strąci z tronu grzesznych władców, a wprowadzi do władzy pokornych i przestrzegających przykazań Bożych.

Do Krucjaty Niepokalanej może należeć każdy. W Wielkim Poście, w Tygodniu Modlitw o Trzeźwość Narodu, będzie okazja, by o tym ruchu powiedzieć więcej.

W pierwszą niedzielę Adwentu warto przypomnieć, że rodziny chrześcijańskie muszą żyć modlitwą. Dlatego zachęcam do wspólnej modlitwy rodzinnej. Jest ona potrzebna każdemu z nas, jak uzdrawiający oddech.

Bierzmy przykład z Niepokalanej. Ona jest blisko swoich dzieci i uczy nas czujności, modlitwy, ofiarności i wzajemnej miłości. Amen.

O. Oskar Puskiewicz OFM

Modlitwa wiernych

Do Boga Trójjedynego, Pana czasu, zanieśmy pokorne prośby i błagania.

1. Módlmy się za Kościół Święty, aby należący do niego byli czujni i trzeźwi.
2. Módlmy się za papieża Jana Pawła II, o zdrowie i siły w posługiwaniu Kościołowi. Podtrzymujmy go naszą modlitwą i ofiarą w wypełnianiu jego misji w Kościele i świecie.
3. Módlmy się za upijających się i trwających też w innych nałogach, aby uznali swój grzech i zerwali z grzesznym życiem.
4. Módlmy się za tych, którzy podjęli słuszną decyzję umartwienia, wyrzeczenia i włączyli się do Krucjaty Niepokalanej poprzez modlitwę i ofiarę. Niech ci wszyscy wytrwają na tej szlachetnej drodze.
5. Módlmy się za nas samych, abyśmy byli czujni i nie dali się zwieść diabłu, lecz zawierzili Niepokalanej, aby Bóg mógł „okażać moc ramienia Swego”.

Najlepszy Ojczy, który powołałeś nas do świętości, pobudź nas do gorliwości, czujności, abyśmy oddawali Ci w każdym czasie chwałę i cześć. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Na rozesłanie

Czas Adwentu niech będzie czasem umartwienia i ustawicznej modlitwy, a szczególnie wspólnej modlitwy w rodzinie.

Propozycje ogłoszeń

Rozpoczynając okres Adwentu pamiętajmy o postawie czujności, o rezygnacji ze wszelkich zabaw, a szczególnie imprez, na których pije się alkohol. Zachęcam do rezygnacji w tym okresie z używania wszelkich napojów alkoholowych – piwa, wina, wódki.

„Celem abstinencji jest zdrowy człowiek”, Bp Antoni Pacyfik Dydycz

Jako uczeń Chrystusa, mając świadomość moralnych i społecznych skutków picia alkoholu postanawiam podjąć dobrowolnie zobowiązanie abstinencji od spożywania napojów alkoholowych. Ponadto nie będę napojów alkoholowych kupował, ani nikogo nimi częstował. Zobowiązanie to podejmuję na okres Adwentu 2003 (tj. od 30.11 do 24.12.2003 r.) w wiadomej sobie intencji i uzewnętrzniam niżej złożonym podpisem.

I Niedziela stycznia 4.01.2004 r.

II Niedziela po Narodzeniu Pańskim

Czytania: Syr 24, 1-2.8-12; Ef 1, 3-6.15-18; J 1, 1-18

Wprowadzenie do Mszy św.

Nowy Rok to czas postanowień. Także czas nadziei. Chcemy z ufnością patrzeć w nadchodząca przyszłość. Dlatego u progu Nowego Roku zapraszamy Chrystusa do naszego serca i do naszych domów. Oby ten Rok obfitował w wiele łask Bożych także na polu trzeźwości.

Modlitwa wiernych

Do Boga Ojca, który daje nam w swojej hojności kolejny rok do przeżycia zanieśmy teraz nasze prośby i błagania.

1. Módlmy się za cały Kościół św., aby ukazywał współczesnemu światu trwałe wartości, na których ludzie mogą budować swoją przyszłość.
2. Módlmy się za nasze rodziny, aby w nadchodzącym roku Bóg zachował je od nieszczęść.
3. Módlmy się za tych, którzy odeszli od wiary, aby czas świąteczny był dla nich okazją do głębokiej refleksji nad swoim życiem.
4. Módlmy się za ludzi uzależnionych, by w Nowym Roku ponownie podjęli wysiłki w powrocie na drogę trzeźwości.
5. Módlmy się za nas samych, abyśmy nie zmarnowali żadnego dnia z tych, które Bóg nam daje.

Dobry Boże, który wysłuchujesz nasze prośby, zechciej wejrzeć na te, które wypowiedzieliśmy i pomóż nam w nowym roku stawać się lepszymi. Przez Chrystusa Pana naszego.

Propozycje ogłoszeń

W okresie karnawału wielu z nas uczestniczy w różnych spotkaniach towarzyskich. Starajmy się dawać zawsze dobre świadectwo godne dzieci Bożych zwłaszcza poprzez powstrzymanie się od napojów alkoholowych.

XXXVII TYDZIEŃ MODLITW O TRZEŹWOŚĆ NARODU

22–28 LUTEGO 2004

Hasło:

„Okazał moc ramienia swego”

Niedziela 22 lutego 2004 r.

Dzień modlitw za ludzi sprawujących władzę, aby przestrzegali przykazań Bożych i przeciwstawiali się niesprawiedliwości społecznej.

Poniedziałek 23 lutego 2004 r.

Dzień modlitw za młodzież, aby odrzuciła modę na picie alkoholu i używanie innych środków odurzających.

Wtorek 24 lutego 2004 r.

Dzień modlitw za dzieci, aby były wierne Jezusowi i Niepokalanej

Środa 25 lutego 2004 r. (Popielec)

Dzień modlitw za ojców rodzin, aby za wstawiennictwem św. Józefa odnieśli zwycięstwo nad wszelkim złem w sobie i w swoim otoczeniu.

Czwartek 26 lutego 2004 r.

Dzień modlitw za kapłanów, aby poprzez ich posługę Bóg zwyciężał w sercach wiernych.

Piątek 27 lutego 2004 r.

Dzień modlitw za matki, aby były mocne w wierze i stały na straży ogniska domowego.

Sobota 28 lutego 2004 r.

Dzień modlitw o zwycięstwo Niepokalanej w narodzie Polskim i na całym świecie.

INSTRUKCJA DUSZPASTERSKA NA TYDZIEŃ MODLITW O TRZEŹWOŚĆ NARODU

1. Alkoholizm należy dzisiaj do największych zagrożeń moralnych naszego społeczeństwa. Już od 37 lat, przeżywając na początku Wielkiego Postu Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu, uświadamiamy sobie naszą odpowiedzialność za zbawienie siostr i braci uzależnionych od alkoholu.

2. TM o TN jest realizowany w ramach duszpasterstwa zwyczajnego i nadzwyczajnego, które stawia sobie na celu:

- a) wyrobienie u wiernych odpowiedniej postawy wobec alkoholików,
- b) wychowanie do trzeźwości,
- c) kształtowanie nowych obyczajów,
- d) osobisty przykład abstynencji i modlitwy,

3. Duszpasterstwo trzeźwościowe prowadzi się m. in. przez głoszenie kazań, katechezy, nabożeństwa.

4. TM o TN jest tygodniem refleksji nad trzeźwym a zarazem radosnym sposobem spędzania wolnego czasu (od ostatniej niedzieli karnawału do środy popielcowej). Jest tej czasem modlitwy i pokuty w intencji tych, którzy nadużywają napojów alkoholowych. (od środy popielcowej do I niedzieli Wielkiego Postu).

5. Aby dobrze przeżyć TM o TN należy w niedzielę 22 lutego 2004 r. przygotować w kościele stół, na którym należy wyłożyć Parafialną Księgę Trzeźwości. Niech przy tym stole trzeźwości dyżur pełni osoba ciesząca się dużym autorytetem religijnym i moralnym w parafii.

7. W niedzielę i wszystkie dni TM o TN korzystamy z pomocy liturgicznych zawierających **Wprowadzenie** do liturgii i **Modlitwę Wiernych**.

8. W niedzielę proponujemy następujące ogłoszenie:

„Dzisiejszą niedzielą rozpoczynamy dni Modlitw o Trzeźwość Narodu. Jest w naszej tradycji, że Wielki Post przeżywamy podejmując różnego rodzaju umartwienia. Między innymi wielu z nas rezygnuje z picia alkoholu, czy palenia tytoniu. Prosimy Was, abyście uzewnętrzniili to zobowiązanie składając podpis w Księdze Trzeźwości. Ci, którzy piją, że w imię Chrystusa ukrzyżowanego walczą ze swoją słabością. Nie pijący dają świadectwo, że życie bez alkoholu może być radosne i pełne.

Dlatego zachęcamy do uzewnętrznienia swojego stylu życia bez alkoholu, nawet tych, którzy kiedyś takie zobowiązanie składali na całe życie. Jest to wasze ponowienie tych przyrzeczeń, a dla parafii świadectwo, że są wśród nas ludzie niepijący, ludzie traktujący poważnie Wielki Post, Kościół i jego Pasterzy.”

Propozycja wpisu do Parafialnej Księgi Trzeźwości:

„Przez abstynencję wielu do trzeźwości wszystkich”

Jako uczeń Chrystusa, mając świadomość moralnych i społecznych skutków picia alkoholu postanawiam podjąć dobrowolnie zobowiązanie abstynencji od spożywania napojów alkoholowych. Ponadto nie będę napojów alkoholowych kupował, ani nikogo nimi częstował. Zobowiązanie to podejmuję na okres WIELKIEGO POSTU (tj. od 25 lutego do 10 kwietnia 2004 r.) w wiadomej sobie intencji i uzewnętrzniam niżej złożonym podpisem.

Parafialna Księga Trzeźwości

Zarządzenie:

(Fragment z listu Episkopatu Polski Zachęta do upowszechnienia trzeźwości z 10.02.1977)

Polecamy, by w każdym kościele parafialnym, jeżeli dotąd tego nie zrobiono, była prowadzona Księga Trzeźwości, do której będą się wpisywali ci, którzy poszli za naszym wezwaniem i na całe życie (a choćby tylko na jakiś okres czasu) postanowili żyć w trzeźwości, nie używając żadnych napojów alkoholowych i nigdy nikogo nimi nie częstować. Księga Trzeźwości powinna zawsze leżeć w kościele w miejscu widocznym, aby była dostępna dla wszystkich. Ma być dokumentem tego, jak za naszych czasów rozumieliśmy swój obowiązek chrześcijański i społeczno-obywatelski.

Niech Was wspiera swoimi modlitwami Matka Najświętsza i Św. Jan Chrzciciel, wzór ludzi trzeźwych i do końca wiernych.

Na Wasz ofiarny wysiłek na rzecz trzeźwości narodu Polskiego, niech Was wszystkich błogosławi Bóg Wszechmogący: Ojciec i Syn i Duch Święty

Warszawa, dnia 10 lutego 1977 r. 157 Konferencja Episkopatu

Podpisani:

Kardynałowie, Metropolici i Biskupi obecni na Konferencji

Dnia 25 kwietnia 1972 roku podczas Ogólnopolskiej Pielgrzymki Kapłanów Duszpasterzy Trzeźwości na Jasną Górę Maryja została obrona za Opiekunkę Kościelnej Działalności Trzeźwościowej w Polsce.

VII Niedziela Zwykła 22.02.2004 r.

Czytania: 1 Sm 26,2.7-9.12-13.22-23; Ps 103; 1 Kor 15,45-49; Łk 6,27-38

Dzień modlitw za ludzi sprawujących władzę, aby przestrzegali przykazań Bożych i przeciwstawiali się niesprawiedliwości społecznej

Wprowadzenie do Mszy Św.

Dzisiejszą niedzielą rozpoczynamy Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu.

W czasie Mszy św., w liturgii czytań, usłyszymy słowa Pana Jezusa wzywające nas do miłowania nie tylko tych, których lubimy, ale również naszych nieprzyjaciół. Dlatego w tym tygodniu bardziej niż kiedykolwiek musimy spojrzeć na niesprawiedliwość społeczną w naszym kraju, na wielkie zło z powodu pijaństwa, narkomanii, grzechów przeciw życiu i czystości i zapytać się, co robić w takiej sytuacji. Musimy się zastanowić nad swoją postawą. Czy poczuwam się do odpowiedzialności za naszą ojczyznę, za naród, za państwo?

Homilia

Dla nas, którzy przychodzimy do kościoła, słowa Pana Jezusa też są trudne: „Miłujcie waszych nieprzyjaciół”. Rozumiemy i zgadzamy się z przykazaniem miłości bliźniego. Może rozumiemy bliźniego jako kogoś bliskiego, dobrego człowieka. Może i tak być w życiu, że przez długi okres nie doświadczamy nienawiści, złości drugich. Gdy jednak nas ktoś oczerni, albo publicznie będzie o nas źle mówił i nawet przeklinał, gdy nas uderzy w policzek, gdy doświadczamy krzywdy, zastanawiamy się, czy nie powinniśmy dochodzić sprawiedliwości i swoich praw. Jezus jednak dziś mówi, abyśmy zawsze błogosławili, a szczególnie, gdy nas przeklinają i modlili się, gdy ktoś nas oczernia. Trudne są dzisiejsze wskazówki Jezusa. Wydaje się, że nie na te czasy, że jednak dzisiejsze życie społeczne jest na wyższym poziomie, że trzeba korzystać z Kodeksu Prawa Cywilnego, czy też Karnego. Mówimy: „musi być jakaś sprawiedliwość społeczna”. Dziś Jezus kieruje do nas słowa – „nie dopominaj się od tego, który bierze twoje, jeśli bierze ci płaszcz, nie broń mu i szaty”, a jeśli pożyczek udzielacie tym, od których spodziewacie się zwrotu, jakąż za to dla was wdzięczność? Wy natomiast miłujcie waszych nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego się za to nie spodziewając. A wasza nagroda będzie wielka, i będziecie synami Najwyższego”.

Dlatego wszystkich, którzy kierują naszym państwem, niezależnie od opcji politycznej powinniśmy wspierać naszymi modlitwami. Jeszcze bardziej powinniśmy się modlić za rządzących, którzy okradają państwo i nakładają ciężary podatków nie do uniesienia. Trzeba się za nich modlić, a nie nienawidzić. Oni potrzebują nawrócenia, aby nie brnęli w błędach i nie do-

prowadzali kraju i narodu do całkowitego upadku. Jezus nam przypomina, „Bądźcie miłosierni, jak Ojciec Wasz jest miłosierny”. Nasza postawa człowieka miłosiernego może zmienić drugich i świat.

Chcąc wypełniać dzisiejsze ewangeliczne wskazania, wprowadzić je w czyn w swoim najbliższym środowisku, jak i w stosunku do całego naszego narodu, możemy się włączyć do Krucjaty Niepokalanej. W Krucjacie Niepokalanej odmawiamy jedną dziesiątkę różańca i podejmujemy różne duchowe ofiary, różne akty pokutne w intencji nawrócenia grzeszników. Nasz naród jest rozpity, szerzy się narkomania, nie przestrzega się przykazań Bożych w życiu społecznym, stąd wielka niesprawiedliwość społeczna.

Trzeba dziś zwrócić się do czulej i troskliwej Matki, włączając się do jej Krucjaty, aby pokonać zło społeczne. Trzeba Jej zaufać, tak jak zaufały: dzieci fatimskie, św. Bernadetta, św. Maksymilian Kolbe, Matka Teresa z Kalkuty, Ojciec św. Jan Paweł II. Bóg pragnie „okazać moc ramienia Swego” w nas i poprzez nas, ale musimy być dziećmi Maryi, Jej rycerzami, Jej czystymi promykami, zwartym wojskiem występującym pod sztandarem Pani Świata. Niepokalana Pani Świata zdepcze łeb szatana, na jaw wyjdą knowania diabła, jego przewrotne myśli wytepi raz na zawsze. Trzeba, abyśmy Jej zawierzyli i zaufali bezgranicznie. Potężna i Zwycięska Pani Świata ma prawo do tej ziemi, ma prawo do tego świata i do wszystkich ludzi, bo umiłowiała najdoskonalej Zbawcę Świata i każdego człowieka, współcierpiała ze Zbawicielem pod Krzyżem. Niepokalane Serce Maryi jest potężnym źródłem uzdrawiającej wody. Trzeba do Tego Źródła – Serca Niepokalanej przyjść i połączyć się w miłości, aby przez nas jak poprzez otwarte zawory popłynęła od Niej ta woda, która ma sprawić przemianę ludzi i przemianę świata.

W tych trudnych czasach jedynie Niepokalane Serce Maryi może ukoić nasz ból, cierpienie. Tylko Najśłodsze Serce może uspokoić zaniepokojone serca ludzkie. Dlatego to Serce Matki Boga i ludzi poprowadzi nas właściwymi drogami miłości.

Włączajmy się w szeregi Krucjaty Niepokalanej, do której mogą należeć dzieci i dorośli.

O. Oskar Puskiewicz OFM

Modlitwa wiernych

Jezus Chrystus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół i abyśmy czynili dobrze naszym bliźnim, nie spodziewając się nagrody.

1. Módlmy się za Ojca św., aby jako następca św. Piotra Apostoła podtrzymawał wszystkich należących do Kościoła w wierze, w ofiarności, w pokucie i modlitwie.

2. Módlmy się za powołanych do służby Bożej, aby współczesnym ludziom dawali świadectwo swoim ofiarnym i rozmodlonym życiem.
3. Módlmy się za rządzących naszym państwem, aby kierowali się przykazaniami Bożymi w swoim życiu i wypełnianiu swoich obowiązków.
4. Módlmy się, aby Krucjata Niepokalanej dorosłych, jaki i dzieci, rozwijała się pod przywództwem Matki Bożej, aby nasz naród poprzez modlitwę i ofiarę odrzucił grzeszne praktyki w rodzinach i społeczeństwie.
5. Módlmy się za nas samych, abyśmy miłując się wzajemnie, z troską zabiegali o zbawienie własne i naszych bliźnich oraz pomagali sobie w różnych sytuacjach życiowych.

Boże, Ojczyce Miłosierdzia, który wzywasz nas do czynienia miłosierdzia poprzez modlitwę i ofiarę, wysłuchaj nasze błagania i okaż nam miłosierdzie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Na rozesłanie

Przyjmijcie błogosławieństwo, niech ono będzie zachętą do wytrwałej modlitwy i podjęcia ofiary za grzeszników, aby Bóg „okazał moc ramienia swego”.

Poniedziałek 23.02.2004 r.

Św. Polikarpa, biskupa i męczennika

Czytania: Jk 3,13-18; Ps 19,2; Tm 1,10b; Mk 9,14-29

Dzień modlitw za młodzież, aby odrzuciła modę na picie alkoholu i używanie innych środków odurzających.

Wprowadzenie do Mszy św.

W kolejnym dniu Tygodnia Modlitw o Trzeźwość Narodu chcemy zwrócić szczególną uwagę na słowa, które wypowiedział Jezus do swoich uczniów: „Ten rodzaj (ducha nieczystego) można wyrzucić tylko modlitwą i postem”. Chcąc pokonać zło rozpicia i narkomanii, rozwiązłości i bezładu społecznego trzeba, aby gorliwi chrześcijanie podjęli modlitwę i ofiarę w tej intencji. Post, czyli umartwienie ciała, może być jednym z elementów ofiary.

Za to, że często nie wierzymy w zwycięstwo nad grzechem i złem, przepraszamy Pana.

Homilia

Św. Jakub Apostoł pisze do nas: „Gdzie bowiem zazdrość i żądza sporu, tam bezład i wszelki występki”. Gdy popatrzymy na nasze życie społeczne, wydaje się, że na każdym kroku dostrzec można zazdrość. Nawet nie są wolni od niej duchowni i osoby konsekrowane. W polityce, ci którzy powinni kierować się mądrością z góry, kierują się żądzą sporu. Św. Jakub, więc przestrzega – tam jest bezład i wszelki występki. W naszej ojczyźnie w obecnym czasie nie ma dobrego ładu prawnego i społecznego, a ponadto panuje wszelki występki. Dochodzi tu tradycyjne już pijaństwo i tak ginie kraj, ginie konkretny człowiek, który jest przeznaczony do zbawienia, do szczęścia. Wydaje się wielu ludziom, że najważniejsza jest przyjemność z picia, z jedzenia, z używania. Nie tędy jednak droga. Ponieważ nasza chrześcijańska droga to wyrzeczenie, umartwienie, post czyli droga modlitwy i ofiary. Często jest to droga ciernista, wąska, na tej drodze wchodzimy w kolizję z ludźmi dążącymi do przyjemności, do władzy, do pieniędzy. Stajemy się wtedy znakiem sprzeciwu, który trzeba usunąć ze społeczeństwa bezbożnego. Mimo że wielu może się pocieszać, iż świętują niedzielę, że przyjmują Komunię św., że dają od czasu do czasu jakąś ofiarę na Kościół, to Pan Jezus może im jednak powiedzieć: „nie znam was” lub „o plemię niewierne”. Św. Jakub wyjaśnia nam, jaka powinna być mądrość chrześcijańska – „czysta, skłonna do zgody, uступliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i obłudy”.

Często z powodu względów ludzkich sięgamy po kieliszek, chcemy dorównać innym w picciu. Ze względów ludzkich boimy się mówić prawdę, przemilczamy fakty. Ze względów ludzkich też boimy się wyznawać naszą wiarę.

Chcemy się więc zwrócić do Niepokalanej, Matki Boga i ludzi, aby nauczyła nas właściwego postępowania – bez kłótni, bez zazdrości, bez względów ludzkich. Dlatego chcemy włączyć się w Jej szeregi Krucjaty Niepokalanej i zdecydować się do codziennego odmawiania jednej dziesiątki różańca oraz podejmowania ofiary, czyli ofiarowywania codziennych swoich cierpień, trudów oraz pracy. Wówczas Bóg Wszechmogący „okaże moc ramienia Swego” i odniesiemy zwycięstwo nad swoimi słabościami i nad złem w świecie. Amen.

O. Oskar Puskiewicz OFM

Modlitwa wiernych

Zwróćmy się do Boga Ojca, aby wysłuchał nasze pokorne prośby:

1. Módlmy się, za Kościół Święty, aby, tak jak Maryja, był wzorem modlitwy i ofiary.

2. Módlmy się za Ojca Świętego, biskupów i kapłanów, aby prowadzili wiernych drogą prawdy i miłości nie kierując się względami ludzkimi.
3. Módlmy się za młodzież, aby odrzuciła modę na picie alkoholu i używanie środków odurzających, a wkroczyła na drogę poznania Jezusa Chrystusa.
4. Módlmy się za osoby, które pogrążyły się w nałogach, by wyzwoliły się z sidła szatańskich, aby zrozumiały wartość wyrzeczenia i modlitwy.
5. Módlmy się za nas samych, abyśmy wkroczyli na drogę modlitwy i ofiary, i trwali pod sztandarem Niepokalanej w Jej Krucjacie w celu odniesienia zwycięstwa nad wszelkim złem.

Najlepszy Ojczy, który znasz pragnienia naszych serc, zechciej łaskawie wysłuchać nasze próśby zanoszone przed Twój tron. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen

Na rozesłanie

Niech błogosławieństwo na koniec tej Mszy św. rozpali pragnienia pracy dla Niepokalanej przez modlitwę i ofiarę.

Wtorek – 24.02.2004 r.

Dzień powszedni

Czytania: Jk 4,1-10; Ps 55; Ga 6,14; Mk 9,30-37

Dzień modlitw za dzieci, aby były wierne Jezusowi i Niepokalanej

Wprowadzenie do Mszy św.

W dzisiejszej Ewangelii Pan Jezus zapowiada swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Uczniowie wtedy nie rozumieli jeszcze, co to znaczy. My tutaj zgromadzeni wiemy, że to zapowiedź zbawienia człowieka, który wierzy w Jezusa Chrystusa. Stając przed ołtarzem wspominamy i przeżywamy mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Umacniamy się Prawdziwym Chlebem z Nieba. Dlatego zatroskani jesteśmy o tych wszystkich, co nie wierzą w Jezusa, co odeszli od Niego przez lekkomyślność, grzechy pijaństwa, narkomanii, rozwiązłości. Chcemy dzisiaj szczególnie ogarnąć naszymi modlitwami dzieci, aby były wierne Jezusowi i ukochały Matkę Najświętszą.

Homilia

Apostołowie posprzeczcali się o to, kto jest z nich najważniejszy, największy, kto powinien mieć władzę nad drugimi. Może myśleli, że Pan Jezus

przygotowuje tutaj na ziemi jakiś przewrót, stworzy królestwo ziemskie. Uczniom Jezusa zamarzyło się, by mieć władzę i co niektórzy chcieli, aby mieć jej jak najwięcej. Żądza władzy, oprócz innych żądz jest bardzo silna. Prowadzi do kłótni, do wojen i zabójstw. Św. Jakub pisze: „Skąd się biorą wojny, skąd kłótnie między wami? Nie skądinąd tylko z waszych żądz, które walczą w członkach waszych”. Gdy patrzymy na naszą ojczyznę, to jest ona takim poligonem kłótni i wojen, morderczej zazdrości. Jesteśmy świadkami, jak w naszej Ojczyźnie wielu kieruje się żądzami – żądzą posiadania dóbr za wszelką cenę, władzy, pieniędzy, żądzą posiadania alkoholu i upijania się, narkotyzowania się. Te żądze niszczą organizm człowieka i niszczą organizm państwowy. W tej sytuacji najbardziej cierpią dzieci. Coraz więcej jest rozwodów, coraz więcej rozwiązłości w małżeństwach i poza małżeństwem. Kluby nocne mają wielu zwolenników. Do czego to prowadzi? Św. Jakub przestrzega: „cudzołźnicy, czyż nie wiecie, że przyjaźń ze światem jest nieprzyjaźnią z Bogiem?”. Dalej pisze: „Bądźcie więc poddani Bogu, przeciwstawiajcie się natomiast diabłu, a ucieknijcie od was”. Trzeba, więc zawsze przeciwstawiać się diabłu, który chce w sposób inteligentny, sprytny wprowadzić na drogę żądz i wszelkiego zła. Św. Jakub nam radzi: „Unieście się przed Panem, a On was wywyższy”. Jezus nam wyraźnie powiedział, kto chce być pierwszym, niech będzie ostatnim ze wszystkich. Wziął wtedy dziecko, postawił je przed uczniami, objawiając je ramionami, rzekł: „Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w imię Moje, Mnie przyjmuje, a kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje Mnie, lecz Tego, który Mnie posłał”. Pan Jezus wyraźnie podkreślił przez ten gest i słowa, co jest najważniejsze na tym świecie. Prostota dziecka, pokora i troska o bezbronne dziecko, miłość wobec najmniejszych. Matka Boża objawiając się w wielu miejscach świata przede wszystkim zwraca się do dzieci o modlitwę i pokutę w intencji nawrócenia grzeszników. Dlatego pomóżmy dzieciom włączyć się do Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej, aby tak jak św. Bernadetta Soubirous i dzieci fatimskie odmawiały różaniec i pokutowały za grzeszników. Modlitwa i ofiara dzieci na pewno przyczyni się do zwycięstwa Niepokalanej, triumfu Jej Niepokalanego Serca w naszej Ojczyźnie.

O. Oskar Puszkiewicz OFM

Modlitwa wiernych

Do Boga, który ukochał człowieka i przychodzi mu z pomocą, zanieśmy pokorne błagania:

1. Módlmy się za Papieża, biskupów, kapłanów i osoby zakonne, aby Ci, których Bóg powołał do swojej służby, wytrwali w niej i cieszyli się z niej oraz umieli służyć drugim.

2. Módlmy się za dzieci, które są dla wszystkich wzorem prostoty, aby były wierne Jezusowi i włączyły się w szeregi Krucjaty Niepokalanej.
3. Módlmy się za rodziców i wychowawców, aby z Bożą pomocą umiejętnie wychowywali dzieci i prowadzili je do Boga
4. Módlmy się za nas samych, abyśmy kochali dzieci, modlili się za nie i wspierali każde dziecko spotkane na naszej drodze.

Ojcze, Panie Nieba i Ziemi, daj nam prostotę dziecka, abyśmy Cię uwielbiali, dziękowali za wszelkie łaski. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Na rozesłanie

Błogosławieństwo niech rozpali w nas pragnienie prostoty i pokory, oraz chęć służenia dzieciom.

Środa – 25 lutego 2004 r.

POPIELC

Czytania: Jl 2,12-18; Ps. 51; 2 Kor 5,20-6,3; Mt 6,1-6. 16-18

Dzień modlitw za ojców rodzin, aby za wstawiennictwem św. Józefa odnieśli zwycięstwo nad wszelkim złem w sobie i w swoim otoczeniu.

Wprowadzenie

Rozpoczynamy Wielki Post Środą Popielcową. Szczególnie dziś umartwiamy się pod względem jedzenia i picia. Uświadamiamy sobie, że jesteśmy prochem, garścią ziemi. Jednakże Bóg przez Jezusa Chrystusa uczynił nas swymi dziećmi i wzywa nas, abyśmy się nawrócili. W trwającym Tygodniu Modlitw o Trzeźwość będziemy pamiętać o tych, którzy upijają się lub poprzez inne nałogi oddalili się od Boga i potrzebują naszego wstawiennictwa.

Homilia

Rozpoczynając Wielki Post musimy przejąć się słowami Pana Boga, który woła przez proroka Joela: „Nawróćcie się do mnie całym swym sercem, przez post i płacz i lament”. Środkami nawrócenia mają więc być: post, umartwienie ciała, ale też żal za grzechy, głównie w sakramencie pokuty. Mamy płakać, żałować, że obraziliśmy Boga, który jest „łaskawy, miłosierny, nieskory do gniewu i wielki w łaskawości, a lituje się na widok niedoli”.

Jesteśmy świadomi swojej grzeszności i widzimy co dzieje się w naszej Ojczyźnie. Jak wielkie są grzechy, którymi jest Bóg obrażany. W Tygodniu Modlitw o Trzeźwość, chcemy zwrócić uwagę na pijaństwo, narkomanię,

nikotynizm, dzieciobójstwo, wszelkie grzechy w dziedzinie czystości. Często wiele grzechów, które popełniają ludzie, wiąże się z pijaństwem. Tragedią człowieka i ludzkości jest, że ludzie umierają w grzechach ciężkich i idą do piekła na wieczne potępienie. Matka Boża w Fatimie pokazała dzieciom piekło, był to dla nich wstrząs i często mówiły „składajmy ofiary za biednych grzeszników, aby się nawrócili i nie poszli do piekła”. Dziś o śmierci, o piekle, o wiecznym potępieniu wielu nie myśli i dlatego żyją tak jakby mieli żyć wiecznie tu na ziemi.

„Czemuż mówić mają między narodami! Gdzie jest ich Bóg?”. Przez wieki mówiono o Polsce i Polakach „Polska zawsze wierna” – wierna Bogu, Ewangelii i Ślubom Jasnogórskim. Czy dzisiaj zapomniałiśmy o zobowiązaniach naszych przodków? Czy dzisiaj mamy się odwrócić od Boga i oddać konsumpcji, którą PROPONUJĄ reklamy telewizyjne? Warto zamknąć telewizor na czas Wielkiego Postu. Trzeba wreszcie przepraszać Boga za oglądanie filmów, które zachęcają do rozwiązłości i nienawiści wobec bliźniego. Czyż nie ma to być post polegający na zmianie naszego życia, podjęciu decyzji abstynencji od alkoholu? Może warto zdobyć się na umartwienie – post o chlebie i wodzie w piątki, a nawet dwa razy w tygodniu.

Dziś chcemy szczególnie poprosić św. Józefa Oblubieńca Matki Bożej o pomoc w tym czasie postu. Chcemy go prosić o opiekę nad naszymi rodzinami. Rodziny mają być domowymi kościołami, gdzie wszyscy domownicy spotykać się będą na wspólnej modlitwie. Z tego będzie wypływać wzajemna miłość, zrozumienie i łagodność.

Oddajmy się Niepokalanej Matce Boga i ludzi, która nauczy nas modlitwy i ofiary. Wstąpmy w szeregi Krucjaty Niepokalanej. Jest to droga pewnego zwycięstwa nad wszelkim złem w sobie i w naszym narodzie, bo jest to droga modlitwy i ofiary.

O. Oskar Puzkiewicz OFM

Modlitwa wiernych

Ojcze Wszechmogący, który jesteś miłosierny, wielki w łaskawości i litujesz się na widok niedoli, wysłuchaj nasze prośby, które do Ciebie zanosimy.

1. Módlmy się, aby okres Wielkiego Postu był dla Kościoła czasem odnowy i czasem nabrania sił duchowych.
2. Módlmy się za naszą Ojczyznę, aby rozpadły się wszelkie struktury zła, a zapanował pokój.
3. Módlmy się za nasze rodziny, aby w pokucie i modlitwie szukały dróg wyjścia z trudnej sytuacji.

4. Módlmy się za ojców rodzin, aby za wstawiennictwem św. Józefa odnieśli zwycięstwo nad złem w sobie i w swoim otoczeniu.
5. Módlmy się za nas samych, abyśmy w czasie Wielkiego Postu wyciszyli serca, znaleźli więcej czasu na modlitwę, szczególnie w gronie rodzinnym i włączyli się do dzieła Niepokalanej – Jej Krucjaty.

Dziękujemy Ci Ojcze, że zawsze litujesz się na widok niedoli i wysłuchujesz prośby swoich dzieci. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Na rozesłanie:

Idźcie do bliskich, znajomych, na ulice i do miejsc pracy, mówcie o konieczności postu, żalu za grzechy i o miłosierdziu Boga.

Czwartek – 26 lutego 2004 r.

Czwartek po Popielcu

Czytania: Pwt 30, 15-20, Ps. 1 Ełk 9, 22-25

Dzień modlitw za kapłanów, aby poprzez ich posługę Bóg zwyciężał w sercach wiernych

Wprowadzenie do Mszy św.

Dzisiejsza Ewangelia według św. Łukasza przypomni nam słowa Pana Jezusa: „Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje”. W okresie Wielkiego Postu prosimy Pana Jezusa, aby umocnił naszą wolę do Jego naśladowania, do znoszenia różnych przeciwności. Przyjmując Ciało Chrystusa umacniamy się w postawie pomagania innym w niesieniu krzyża.

Homilia

Pan Bóg i dziś do nas mówi, tak jak kiedyś przez Mojżesza mówił do Izraela, gdy wyprowadził go z niewoli egipskiej: „Kładę dziś przed Tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście”. Każdy człowiek ma wolną wolę i może wybierać. Bóg nie ograniczył w swojej miłości i planach żadnego stworzenia w wyborze. Możemy wybierać życie i szczęście, śmierć i nieszczęście. Życie i szczęście osiąga się przez wypełnianie nakazu kochania Boga i chodzenie jego drogami, czyli wypełnianie przykazań Bożych. Pan Bóg zachęca nas: „wybierajcie więc życie, abyście żyli wy i wasze potomstwo, miłując Boga swego, Pana, słuchając Jego głosu, lgnąc do Niego.”

Dziś w naszej Ojczyźnie wielu się pogubiło na swojej drodze życiowej. Przestali się kierować przykazaniami Bożymi, oszukują drugich, egoistycznie dążą, aby zarobić samemu dużo pieniędzy i to nieważne, czy uczciwie, czy nie, czy kogoś okradną i czy też skrzywdzą.

Wielu dąży do tego, by zarabiać na alkoholu, inni nawet handlują narkotykami, jeszcze inni traktują piękno ciała kobiety jako coś na sprzedaż. Istnieje przemysł, koncerny oparte na grzechu. Wydaje się, że całe zło nas zalewa jak potop, albo jak lawina, która z wysokich gór spada, by nas porwać i potem zmiażdżyć. Jesteśmy jednak w takiej sytuacji, że możemy natychmiast się nawrócić, przeprosić Boga. Gdy widzimy to zjawisko, możemy się mu przeciwstawić. Przeciwwstawienie się spowoduje zmiany wokół nas. Sama Matka Boża wskazała drogę w Lourdes, La Sallette, Fatimie, a także w innych miejscach prosząc o modlitwę i ofiarę w intencji grzeszników. Jeśli chcemy zmienić porządek tego świata na zgodny z Bożym porządkiem, musimy przylgnąć do Niego. Wtedy spełni się obietnica Boża: „Bo tu jest twoje życie i długie trwanie twego pobytu na ziemi, które Pan poprzysiągł dać ojcom twoim. Amen.

O. Oskar Puskiewicz OFM

Modlitwa wiernych

Ojcze wszechmogący, Panie życia i śmierci, jako Twój słudzy do Ciebie wnosimy nasze pokorne prośby w intencji Kościoła i Ojczyzny.

1. Módlmy się za Kościół, aby po całej ziemi głosił Dobrą Nowinę.
2. Módlmy się za biskupów i kapłanów, aby wytrwali w służbie Bożej i głosili prawdę o krzyżu Chrystusa.
3. Módlmy się za upijających się i uzależnionych o moc i siłę do zmiany swojego życia.
4. Módlmy się za nas tu zgromadzonych, abyśmy naśladując Chrystusa, brali swój krzyż, a także pomagali innym, gdy krzyż ich przygniata.

Boże, Ty jesteś dobry i łaskawy i chcesz obdarzyć nas szczęściem. Dziękujemy Ci, że wysłuchujesz nasze prośby. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Na rozesłanie

Pan Jezus powiedział: „Bo cóż za korzyść ma człowiek, jeśli cały świat zyska, a siebie zatraci lub szkodę poniesie?”. Rozważajmy te słowa, niech one będą przestrogą przed pijaństwem, używaniem środków narkotycznych, rozwiązłością. Niech zmobilizują nas do modlitwy i pokuty oraz do włączenia się w szereg Krucjaty Niepokalanej.

Piątek – 27 lutego 2004 r.

Piątek po Popielcu

Czytania: Iz 58, 1-9 Ps. 86; Mt 9, 14-15

Dzień modlitw za matki, aby były mocne w wierze i stały na straży ogniska domowego.

Wprowadzenie do Mszy św.

Dziś Jezus mówi: „Przyjdzie czas, kiedy zabiorą im oblubieńca, a wtedy będą pościć”. Ten czas, kiedy mamy pościć, nastąpił. Zapytamy się, jak mamy to robić. Pierwsze czytanie da nam odpowiedź, jaki post Bogu się podoba.

Homilia

NIEKTÓRZY CHRZEŚCIJANIE MÓWIĄ: chodzimy do kościoła, przyjmujemy Komunię św, nie jemy mięsa w piątek, a wokół nas Sodoma i Gomora – powstają kluby erotyczne, pijaństwo i narkomania się szerzy, coraz więcej rozwodów, wszędzie klótnie, korupcja, a za pieniądze wszystko można kupić.

Mówienie to podobne jest do tego, które słyszeliśmy w pierwszym czytaniu: „Czemu pościliśmy, a Ty nie wejrzałeś? Umartwialiśmy siebie, a Tyś tego nie uznał?” Pan Bóg przez proroka Izajasza poucza, że najpierw trzeba „rozerwać kajdany zła, rozwiązać więzy niewoli, wypuścić wolno uciśnionych i wszelkie jarzmo połamać. Dzielić swój chleb z głodnym, wprowadzić w dom biednych tułaczy, nagiego, którego ujrzyś przyodzianą i nie odwrócić się od współziomków”.

Słowo Boże skierowane w czasach proroka Izajasza jest dzisiaj bardzo aktualne. Wiele osób żyje w trudnych warunkach materialnych, wiele osób nie ma pracy i stąd jest bieda, a ponadto wielu nie widząc nadziei na normalne życie, sięga po alkohol, aby w ten sposób zapomnieć o problemach. Wszyscy, więc musimy się zmienić, „wszelkie jarzmo połamać”, czyli uwolnić się od niewoli grzechu. Pan Bóg chce, abyśmy się stali wolnymi dziećmi. Trzeba odrzucić grzech. Zerwać z beztroską grzeszenia, z zaśmiecaniem myśli, uczuć i serc. Trzeba stanąć na progu swojego domu i nie wprowadzać tam nieodpowiednich pism i książek, nie włączać telewizora ze szkodliwymi programami. Najlepiej wyłączyć go na czas Wielkiego Postu. Dosyć brudu, dosyć błota, dosyć ciemności. Odpowiedzmy na prośby Matki Bożej i włączajmy się do Krucjaty Niepokalanej, by odmówić przynajmniej jedną dziesiątkę Różańca dziennie i każdego dnia ofiarować Bogu jakieś cierpienie w intencji nawrócenia grzeszników. Niech nas nie zniechęcają nasze sła-

bości. Najważniejsze, abyśmy uznali swoją słabość, małość, grzeszność, naszą nędzę i przeprosili Boga za wszelkie grzechy, również te społeczne. Włączyć się do Krucjaty, to zwyciężyć siebie, to oddać się Niepokalanej i działać w społeczeństwie pod Jej wpływem i pod kierunkiem Kościoła i wtedy to Bóg „okaże moc ramienia swego”. Amen.

O. Oskar Puskiewicz OFM

Modlitwa wiernych

Panie, Ojciec nasz, który jesteś i działasz, wysłuchaj modlitwy, które w pokorze do Ciebie zanosimy.

1. Módlmy się za cały Kościół katolicki, aby głosił i wskazywał, że Droga, Prawdą i Życiem jest sam Jezus Chrystus.
2. Módlmy się za Ojca Świętego, aby jego przykład służby drugiemu człowiekowi pociągał nas do gorliwości.
3. Módlmy się za dziewczęta, kobiety i matki, aby były wpatrzone w Niepokalaną i oparły się fali demoralizacji.
4. Módlmy się za nas samych, abyśmy właściwie rozumieli post i umartwienie, które mają być zapoczątkowaniem dobrych uczynków wobec bliźniego.

Ojciec nieskończenie miłosierny, który pouczasz nas, jak wyjść z ciemności grzechu, dziękujemy Ci za to, że pochylasz się nad nami i nas wysłuchujesz. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Na rozesłanie

Pan Bóg do nas mówi, że gdy nasz post będzie właściwy, wtedy sprawiedliwość nasza będzie nas poprzedzać, a chwała Pana iść będzie za nami. Niech te słowa spełnią się w naszym życiu.

Sobota 28 lutego 2004 r.

Sobota po Popielcu

Czytania: Iz 58, 9b-14; Ps. 86; Łk. 5,27-32

Dzień modlitw o zwycięstwo Niepokalanej w narodzie Polskim i na całym świecie.

Wprowadzenie do Mszy św.

Odczytamy w czasie Mszy św. fragment Ewangelii według św. Łukasza, w którym Pan Jezus powiedział: „Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci,

którzy się źle mają”. Na tym polega Dobra Nowina. Jezus Chrystus przychodzi do nas grzeszników i do tych, którzy całkowicie odwrócili się od Boga przez pijaństwo, rozwiązłość i wszelkie inne grzechy. Będziemy się modlili w czasie Mszy św. i podczas dnia o zwycięstwo Niepokalanej w narodzie polskim i na całym świecie. Zwycięstwo Niepokalanej to zapanowanie Królestwa Bożego. Jednym ze sposobów może być włączenie się jak największej osób do Krucjaty Niepokalanej.

Homilia

Pierwsze czytanie z księgi proroka Izajasza można by w skrócie zrelacjonować tak: jeśli staniesz się sprawiedliwy, dobry i miłosierny względem drugich, będziesz świętował dzień święty, by nie załatwiać w tym dniu swych spraw, wtedy Bóg obdarzy Cię błogosławieństwem. Pouczenie to skierowane jest też do nas i jest aktualne dzisiaj. Polska pogrążyła się w ciemnościach grzechu. Warto przypomnieć sobie, że nie wypełniliśmy jako naród Ślubów Jasnogórskich. Nasi przodkowie w imieniu wszystkich pokoleń wołali: „Zwycięska Pani Jasnogórska! Przyrzekamy stoczyć pod Twoim sztandarem najświętszy i najcięższy bój z naszymi wadami narodowymi. Przyrzekamy wypowiedzieć walkę lenistwu i lekkomyślności, marnotrawstwu, pijaństwu i rozwiązłości. Przyrzekamy zdobywać cnoty: wierności i sumiennosci, pracowitości i oszczędności, wyrzeczenia się siebie i wzajemnego poszanowania, miłości i sprawiedliwości społecznej”.

Przyrzeczenia te przedłożone przed Tronem Bożym i Tronem Zwycięskiej Pani mają być wypełniane przez każdego Polaka, czy to w Polsce, czy to poza jej granicami. Otrzymamy od Boga wszelką pomoc, aby pod opieką Matki Bożej odnieść zwycięstwo nad wszelkim złem w sobie i na zewnątrz, aby pokonać szatana i upodobnić się do Niepokalanej.

Jako naród nie mamy samych wad. W gruncie rzeczy jesteśmy spokojni, pracowici, skłonni do zgody i pokoju, dobrotliwi i miłosierni, gościnni i bezinteresowni. W duszy narodu polskiego jest wiele pięknych zalet. A jednak można zarzucić nam „polskie niedbalstwo”, lekkomyślność i brak wytrwałości w wielkich sprawach, powierzchowność, lenistwo, zmienność, wygodnictwo, rozrzutność, nietrzeźwość, niewierność i rozwiązłość. W ostatnim czasie niektórzy uwierzyli w raj bez Boga, w materializm, nastawili się na konsumpcję i wykorzystywanie bliźnich jak niewolników. Wielu naszych rodaków dało się porwać grzesznym prądom ze świata.

Nadszedł czas, aby uderzyć się w piersi i nawrócić się oraz przebłagać Boga za obrażanie Go i wołać do Matki Bożej „Ucieczko grzesznych! Zawiniłiśmy... Przyrzekamy Ci, stoczyć pod Twoim sztandarem najświętszy i najcięższy bój z naszymi wadami narodowymi”. Dlatego trzeba dołączyć

się do Krucjaty Niepokalanej, wypełnić deklarację i często odmawiać modlitwę członków Krucjaty.

Modlitwa członków Krucjaty Niepokalanej:

O Niepokalanie Poczęta, Dziewicza Matko Syna Bożego i Matko wszystkich ludzi, aby pocieszyć Twoje Niepokalane Serce i wynagrodzić zniewagi i bluźnierstwa, których doznajesz od niewdzięcznych ludzi, postanawiam:

- odmówić codziennie przynajmniej jedną dziesiątkę Różańca,
- podjąć codziennie jakąś ofiarę za grzeszników.

Pragnę, o ile to będzie możliwe, w każdą pierwszą sobotę miesiąca wziąć udział we Mszy świętej, przystąpić do Komunii świętej, odmówić jedną część Różańca wynagradzającego i rozmyślać przez piętnaście minut nad tajemnicami różańcowymi.

Matko Najświętsza, uczynię wszystko, abyś była więcej znana, miłowana i wysławiana przez wszystkich ludzi, a szczególnie przez dzieci i młodzież, i aby Twoje wizerunki i rzeźby były godnie czczone po całej ziemi.

Potęźna Pogromicielko szatana, z Twoją pomocą wypowiadam walkę wszelkiemu złu. Poprzez uczestnictwo w Krucjacie Niepokalanej pragnę zadocieczyć za przewinienia wobec Boga i przyczynić się do odrzucenia grzesznych praktyk w rodzinach i społeczeństwie.

Matko Boża, Pani Zwycięska, oddaję się Tobie, abyś posłużyła się mną jako swoim narzędziem. Niech zapanuje Królestwo Twego Syna na ziemi – Królestwo sprawiedliwości i miłości. Niech nastanie upragniony pokój w sercach ludzi i na świecie. Amen.

O. Oskar Puskiewicz OFM

Modlitwa wiernych

Przez wstawiennictwo Matki Bożej Zwycięskiej, błagajmy Pana Boga o potrzebne łaski dla Kościoła, świata i naszej Ojczyzny.

1. Módlmy się za Kościół Święty, aby przez wzywaniem wiernych do nawrócenia, modlitwy i pokuty i realizację tego wezwania przez nas wszystkich, zapanował pokój.
2. Módlmy się za Papieża, biskupów, kapłanów i osoby konsekrowane, aby wszyscy wybrani do szczególnej służby Bogu, wytrwali w niej i byli szczęśliwi i radosni, że służą Bogu.
3. Módlmy się za włączających się do Krucjaty Niepokalanej, aby poprzez modlitwę i ofiarę odnosili zwycięstwo w swoim życiu i zmieniali oblicze tej ziemi.

4. Módlmy się za dzieci, aby chętnie włączyły się do Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej i wzrastały pod opieką Matki Bożej na wartościowych ludzi i poprzez modlitwę i ofiarę odniosły zwycięstwo nad grzechem i szatanem.
5. Módlmy się za nas, abyśmy na różne sposoby przyczynili się do trzeźwości narodu, a szczególnie poprzez modlitwę i umartwienie.

Boże, który postawiłeś nam Maryję za przykład modlitwy i ofiary, dziękujemy Ci za Niepokalaną, z którą wysławiamy Twoje wielkie miłosierdzie i Moc Ramienia Twego. Przez Chrystusa Pana Naszego. Amen

Na rozesłanie

Wysławiajcie Potęgę Niepokalanej, którą Bóg dał jako pokorną Służebnicę dla odniesienia zwycięstwa nad szatanem. Nie lękajcie się szatana, lecz grzechu. Oddawajcie się Niepokalanej, aby być bezpiecznymi pod Jej opieką.

Niedziela 20.06.2004 r.

XIII Niedziela zwykła

*Ogólnopolska Pielgrzymka Apostolstwa Trzeźwości na Jasną Górę
(trzecia sobota i niedziela czerwca)*

Czytania: Za 12,10-11; Ps. 63; Ga 3,26-29; Łk 9,18-24

Wprowadzenie do Mszy św.

Dziś na Jasnej Górze swój dzień przeżywają ruchy Apostolstwa Trzeźwości. Przybywają, by tam u stóp Matki Najświętszej prosić o odrodzenie moralne naszego Narodu. O powstanie z nałogu alkoholizmu. W tej Mszy św. my także łączymy się ze wszystkimi, którzy się tam zgromadzili i we wspólnej modlitwie prosimy Boga o potrzebne łaski.

Modlitwa wiernych

Za przyczyną Tej, która od wielu wieków dana jest ku obronie Narodu zanieśmy nasze prośby:

1. Za Ojca św. by mógł radować się z powrotu wielu ludzi na łono Kościoła Powszechnego.
2. Za tych, którzy trwają jeszcze w uzależnieniu alkoholowym, aby mogli cieszyć się darem trzeźwości.
3. Za wszystkich dobrowolnych abstynentów, aby ich przykład pociągał innych.

4. Za polskie rodziny, aby umiały przekazywać najmłodszym najlepsze przykłady z historii Narodu.
5. Za władze ustawodawcze, aby stawiały dobro i zdrowie obywateli na pierwszym miejscu.
6. Za nas samych, abyśmy nigdy nie zapominali o przyrzeczeniach złożonych Matce Najświętszej przez naszych przodków.

Boże niech Twoja Matka będzie naszą orędowniczką przed Twoim obliczem. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Propozycja ogłoszeń.

W tym tygodniu módlmy się w sposób szczególny w intencji wszystkich, którzy pracują na rzecz trzeźwości Polaków.

Informacje: Ks. Henryk Korża,
ul. Lipowa 24; 24-140 Nałęczów;
tel. 081/5014115

SIERPIEŃ – MIESIĄCEM ABSTYNENCJI

XVII niedziela zwykła

25.07.2004 r.

Propozycja wpisu do Parafialnej Księgi Trzeźwości:

Na chwałę Boga i ku czci Matki Najświętszej, w poczuciu odpowiedzialności za losy Kościoła i Ojczyzny w trosce o ocalenie najwyższych wartości Narodu, na wynagrodzenie Panu Bogu za grzechy i w celu uproszenia daru trzeźwości dla Narodu przyrzekam powstrzymać się od używania napojów alkoholowych w miesiącu sierpniu 2004 roku.

Modlitwa wiernych

Bóg, który wzywa każdego z nas po imieniu pragnie naszego dobra, dlatego z ufnością błagajmy:

1. Za Ojca św., aby jego słowa o przemianie serc docierały do jak największej rzeszy ludzi.
2. Za tych, którzy pracują na roli, aby ich trud został należycie wynagrodzony.
3. Za dzieci i młodzież przebywające na wakacjach, aby umieli ten czas spędzać bez uciekania się do narkotyków i alkoholu.

4. Za rodziców, aby dawali dobry przykład swoim dzieciom.
5. Za nas samych, abyśmy umieli w otaczającej nas przyrodzie rozpoznawać ślady Boga Ojca.

Ojciec zechcej wysłuchać nasze prośby i obdarzyć swoją łaską. Przez Chrystusa Pana naszego.

Propozycje ogłoszeń.

Miesiąc sierpień w szczególny sposób zapisał się w dziejach naszego narodu. Dlatego Kościół zachęca, aby każdy wierzący ten miesiąc przeżył nie pijąc alkoholu. W naszym kościele będzie wyłożona księga abstynencka. Postarajmy się wpisać do tej księgi, aby w ten sposób przynajmniej na określony czas grono abstynentów w naszej parafii się powiększyło.

XVIII Niedziela Zwykła

1.08.2004 r.

Czytania: Koh 1,2; 2,21-23; PS. 95; Kol 3,1-5.9-11; Łk 12,13-21

Wprowadzenie do Mszy św.

Wolność jest uwarunkowana u człowieka przez posiadanie światła rozumu i przez świadomość refleksyjną. Do elementów konstytutywnych wolności człowieka należy również umiejętność rozróżniania dobra i zła, z zasadniczą gotowością czynienia dobra i unikania zła, czyli uznania kategorycznego imperatywu sumienia. Postawa zależności od sumienia, dobrowolnego poddania się jego wymogom należy więc do wymogów ludzkiej wolności. Dlatego o człowieku opanowanym przez złe namiętności i nałogi mówi się, że jest niewolnikiem.

Kazanie:

Miesiąc sierpień, miesiącem Trzeźwości Narodowej, gdzie wraz z Maryją podążamy do Źródeł wyzwolenia.

Trzeźwość to określony styl życia i zdroworozsądkowy sposób myślenia, potrzebny każdemu człowiekowi, aby zachować i rozwijać swoją wolność. Być trzeźwym człowiekiem to być wolnym człowiekiem. Żyjemy w czasach, kiedy bardzo łatwo człowiekowi odebrać wolność poprzez różnego rodzaju manipulacje, atrakcyjnie opakowane. Nie wszystko, co ładne i modne jest zdrowe dla człowieka. Dziś człowiek musi się uczyć każdego dnia trzeźwego stylu życia, musi uczyć się myśleć i to krytycznie, musi umieć zachować

dystans wobec propozycji do niego kierowanych – łatwego i taniego sukcesu, szybkiego dobrobytu, ponieważ wszystko ma swoją cenę. Aby człowiek mógł się przeciwstawić własnym pokusom i tym, które płyną z zewnątrz potrzebuje mocy, potrzebuje być podłączony do źródła. Zakotwiczenie w Bogu jest jedyną gwarancją wolności człowieka.

Dziś nie możemy mówić o trzeźwości tylko w kontekście osób uzależnionych od alkoholu i narkotyku, wtedy ona staje się koniecznością, krzyżem. Kiedy tak myślimy o trzeźwości, często ona się kojarzy negatywnie, tymczasem trzeźwość jest dobrem, które służy człowiekowi w jego życiowej samo-realizacji.

Dlaczego tak trudno być abstynentem?

W świadomości społecznej abstynencja jest pojmowana coraz częściej negatywnie, zwłaszcza u młodych ludzi. Abstynent to ktoś infantylny, dziwny, kaleka życiowa, słaby człowiek, wyśmiewany i pokazywany palcem. Abstynent to człowiek niedojrzały, mniej wartościowy, który czegoś nie może, to człowiek słaby, musi z czegoś rezygnować. Możemy w mediach, w społecznej obyczajowości zwłaszcza różnych subkultur spotkać działania ośmieszające abstynencję, chodzi o odebranie jej wartości, zdeprecjonowanie. Coraz częściej ludziom abstynencja kojarzy się negatywnie, o to chodzi tym, którzy tworzą lobby alkoholowe.

W naszym kraju można spotkać wódkę o nazwie „Abstynent”. Społeczne propagowanie takiego myślenia powoduje, że coraz trudniej opierać się młodym ludziom przed inicjacją alkoholową. Alkohol stał się przepustką do wielu środowisk, jest potwierdzeniem ich dorosłości, wyrazem akceptacji przez innych, rodzajem pieczęci różnych życiowych doświadczeń zwłaszcza wolności rozumianej często jako swoboda.

Osoby uzależnione trafiające do leczenia z wielkim trudem podejmują abstynencję, wstydzą się tego. Jeśli w ich świadomości abstynencja to coś negatywnego, to podjęcie wysiłku w jej kierunku wydaje się być bezsensowne. Nikt przecież z nich nie chce uchodzić za osobę śmieszoną, niedojrzałą, wybrakowaną. Przecież ten, który wiele może coś znaczy. Abstynencja kojarzy się im tylko z jednym, ze stratą i zakazem czegoś, co wszyscy robią, a ja nie mogę, mi nie wolno. Dlatego osoby leczące się z powodu uzależnienia często abstynencję traktują jako postawę obronną przed substancją chemiczną, a każda obrona wymaga mocy, siły, którą osoby uzależnione posiadają w znikomym stopniu, dlatego jeśli pozostaną na etapie walki, prędzej czy później ulegną z wyczerpania, braku sił i wrócą do picia czy brania narkotyków. Aby pomoc była możliwa musimy często przebudować świadomość pacjentów pokazać im pozytywne znaczenie abstynencji, aby się jej nie wstydziła, ale jej pragnęli jako dobra, wartości.

Czy można dziś proponować abstinencję?

Możemy spotkać opinie badaczy postulujących wczesną inicjację alkoholową. Stwierdzają oni, że należy dziecko powoli przyzwyczajać do rozsądnego używania substancji psychoaktywnych. Kierując się statystyką wskazują na powszechność zachowań w naszym społeczeństwie. Skoro niemal wszyscy to robią, to błędem byłoby zachęcanie do abstinencji, w ramach tego myślenia mówi się o tzw. kulturalnym picciu, czyli zastępowaniu mocniejszych alkoholi słabszymi np. wódki piwem. To oczywiście jest błędne założenie, ale nie dla wszystkich, zwłaszcza nie dla tych, którzy czerpią z tego ogromne zyski. Próbuje się czasami iść dalej w tym myśleniu, stwierdzając, że piwo to napój orzeźwiający, wzmagający witalność człowieka, wprowadzający w kolorowy świat przeżyć, a także przyjaźni. Takie idee są bardzo wyraźne w reklamach piwa. (Chcę tylko przypomnieć, że kufel piwa zawiera 5% alkoholu etylowego, lampka wina 12%, kieliszek wódki 40%. Oznacza to, spożywając małe piwo (250g), lampkę wina (100g), mały kieliszek wódki (25g) spożywamy każdorazowo 10 g czystego alkoholu etylowego C₂H₅OH. W tych różnych ilościach płynu mamy zawsze 10 g czystego alkoholu). Abstynencja jest wysiłkiem, jej podjęcie wymaga zmiany myślenia, przewartościowania własnych postaw życiowych i nauczenia się pewnych sprawności, aby tak się stało trzeba się zaangażować. Wzorce rozpowszechniane przez kulturę masową i wzmacniane przez wyrafinowaną reklamę wzywają do życia bez wysiłku, szczęście osiąga się po przez łatwą konsumpcję dóbr, pójdzie na łatwiznę życiową, dlatego propozycja abstinencji spotyka się z oporem. Rodzice często chcą, aby ich dzieci nie sprawiały im trudności wychowawczych, dobrze byłoby, aby nie sięgały po alkohol, narkotyki, czy używki. Ci sami rodzice bardzo często sami nie potwierdzają swoim zachowaniem tego myślenia. Abstynencja jest dobra, ale sami abstynentami nie są. Bywa tak, że 7 letniemu dziecku na urodziny kupują szampana bezalkoholowego, aby podkreślić ważność narodzin dziecka. Zapominają o tym, że wprowadzają dziecko właśnie w świat używek. Dziwią się później, że ich syn się upił na zakończenie gimnazjum. Młody człowiek potrzebuje czytelnych drogowskazów. Aby móc wejść odpowiedzialnie w życie, jest otwarty na ideały, dlatego potrzebuje odpowiedniego wsparcia i zachęty dorosłych, którzy potwierdzą, że warto sięgać po to, co trudne. Wtedy łatwiej rozwijać pewne sprawności. Dorośli narzekając na młodzież, nie widzą możliwości realizowania trudnych celów, ponieważ często sami je porzucili. Boją się stawiać im wysokie wymagania w obawie, że zostaną przez swoje dzieci odrzuceni, sami mając osłabione przekonanie na temat podejmowania wysiłku ku wartościom, rezygnują z wychowywania w tym kierunku. Kierując się kategoriami posiadania nie mogą modelować kategorii bycia i rozwoju. Jeżeli uczniowie w swojej szkole są postrzegani jako

„tumany” i zaakceptują przeciętność, myślenie, że nie są do niczego zdolni, to zawężą swoje aspiracje, wtedy łatwo zbudować przekonanie, że proponowane dobro nie jest dla nich. Przekonanie, że życie jest mało warte, banalne i szare, a dobro jest ponad ludzkie siły doprowadza do zatrzymania rozwoju, który może tylko zaistnieć inspirowany wartościami. Siła rówieśników i środowiska jest bardzo duża, dzieci szybko upodabiają się do swoich kolegów i koleżanek oraz wzorców płynących z ekranu telewizora. Nie są już sami, poruszają się w kulturze podobnie myślących. Abstynencja musi stać się elementem rozwoju młodego człowieka, sprawnością, która pomaga mu w podejmowaniu dobrych decyzji.

Czy abstinencja jest dziś potrzebna?

W średniowieczu abstinencja była postrzegana jako cnota rycerska, wartość, którą warto posiadać i realizować. Była wyrazem dojrzałości. Ktoś, kto potrafił panować nad swoimi pragnieniami, potrzebami, mógł uważać się za dorosłego. Abstynencja to możliwość wpływania i kierowanie swoim życiem. To życie rozumne, kierowanie się rozumem, trafne ocenianie sytuacji życiowej, to zdolność wybierania dobra wyższego, umiejętność jego odczytywania. Abstynencja jako samo opanowanie, zdolność kierowania swoim życiem jest wartością. Jeśli tak odczytamy abstinencję pozytywnie, zrozumiemy jej istotę, to wtedy nie abstynent musi się wstydzić, ale raczej ci, którzy nimi nie są nie posiadają takiej cnoty i sprawności. To ci, którzy nie potrafią zapanować nad swoimi instynktami, tracąc swoją wolność, wymagają współczucia i zawstydzenia. Współczesny człowiek potrzebuje bardzo abstinencji, aby nie stać się niewolnikiem kolorowych atrakcji, które okazują się niejednokrotnie zastawioną pułapką na ludzkie życie. Abstynencji nie można dziś tylko zawężać do alkoholu czy innej substancji chemicznej, abstinencja to określony sposób życia wrażliwością na wartości. Człowiek dziś „wszystko” może, ale nie wszystko służy jego życiu, nie wszystko, co smaczne, kolorowe, przyjemne jest zdrowe. Potrzeba ascezy dziś jest palącą potrzebą w procesie wychowania człowieka i jego rozwoju, brak ascezy naraża ludzką wolność na poważne ograniczenia a czasem na jej utratę. W średniowieczu od mężów stanu, rodziców, profesorów wymagano zdolności samoopanowania, abstinencji, bo ona świadczyła o tym czy człowiek jest dojrzały zdolny do odpowiedzialności, czy można mu powierzyć urząd, ważne zadanie, wychowywanie innych.

Abstynencja jest dziś potrzebna w korzystaniu z mediów, komputera, Internetu. Niejeden zły film, czy zła gra komputerowa doprowadziła do zdeprawowania człowieka. Przemoc, pornografia – antywzory powszechnie goszczą na ekranach naszych telewizorów, trzeba mieć odwagę i rozumnie myśleć, aby nie szkodzić sobie i nie zgadzać się na to, aby szkodzili sobie

inni. Aby tak się stało trzeba być wrażliwym na wartości i nie pozwolić, aby tą wrażliwość w nas zabito, prymitywizmem, obscenizmem, wulgaryzmami. Nie wolno nikomu być obojętnym na niszczenie Dobra, bo to prowadzi do nieludzkiego świata egoizmu, nadużywania władzy, wykorzystywania drugiego. Abstynencja pomaga wybrać pomiędzy ziarnem a plewami. Abstynencja może dotyczyć papierosów, narkotyków, wypijanej kawy, słodczy, ale też zakupów, gromadzenia rzeczy, zaspakajania zmysłów, popędu, to umiejętność odraczania gratyfikacji i myślenie o długofalowych konsekwencjach naszych decyzji i działań. To w końcu pójdzie za życiem duchowym, umiejętność podporządkowania mu różnych pragnień. „Sustine at abstine” – wyrzekać się czegoś po to, aby nie być niewolnikiem „promocji”, aby mieć w swoim życiu porządek, który jest jednym z podstawowych warunków rozwoju. Nieuporządkowanie siebie, prowadzi do bałaganu, chaosu, zagubienia siebie, czasem do tragedii własnej i bezsensownego cierpienia swoich bliskich. Abstynencja to nauczyć się na nowo wysiłku w zdobywaniu tego, co trudne, co człowieka rozwija, zbliża do Boga i drugiego człowieka. Abstynencja to nauczyć się czytać, rozpoznawać świat wartości i je realizować. To jest podstawa ludzkiego świata. Jan Paweł II powiedział do polskiej młodzieży – choćby nikt od was nie wymagał, wy musicie od siebie wymagać.

Ks. Marcin Marsollek

Modlitwa wiernych

Miłosiernemu Bogu, który czeka na nasze powroty zanieśmy teraz wspólne modlitwy.

1. Módlmy się za rządzącymi, aby kierowali się miłością Boga i człowieka.
2. Módlmy się za nauczycielami, aby potrafili w młodych ludziach budzić wrażliwość na Boga i człowieka.
3. Módlmy się o ducha trzeźwego myślenia i zdolność do podejmowania wyrzeczeń.
4. Módlmy się za twórców kultury, aby angażowali się w służbie nadprzyrodzonych wartości.
5. Módlmy się za cierpiących z powodu uzależnienia, aby w Zmartwychwstałym Chrystusie znaleźli wyzwolenie.
6. Módlmy się za ludzi, którzy leczą uzależnionych, aby mieli siły do pracy a w swojej służbie kierowali się miłością do Boga i człowieka.
7. Módlmy się za nas samych wszystkich, abyśmy umieli dostrzegać pokrzywdzonych i potrafili im okazać serce.

Panie, naucz nas zawsze być otwartymi na słowa Ewangelii i nie pozwól byśmy zagubili się w tym świecie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Nabożeństwo przed Najświętszym Sakramentem

Pieśń: „*Niechaj będzie....*”

Panie Jezu Chryste, za Tobą szły tłumy, gdy przemierzałeś drogi Galilei. Dziś także czekasz na tych, którzy by poszli za Tobą. Oto gromadzimy się wokół Ciebie jako jedna rodzina parafialna. Przynosimy nasze troski i kłopoty, a zwłaszcza te, które wiążą się z nadużywaniem alkoholu. Rozpoczynamy miesiąc sierpień, w którym chcemy w szczególny sposób modlić się za tych braci i siostry, których dotyka choroba alkoholowa. Niech nasze ufne modlitwy zmienią oblicze naszej parafii.

Błagamy Cię Jezu za rodzinami, w których rodzice nadużywają alkoholu. Panie przebac im.

- Za tymi, którzy dopuszczają się najgorszych grzechów po pijanemu.
- Za tymi, którzy odeszli po pijanemu z tego świata.
- Za tymi, którzy handlują w niedzielę alkoholem i sprzedają alkohol nieletnim.
- Za tymi, którzy podczas uroczystości religijnych stawiają alkohol i namawiają do picia.
- Za tymi, którzy prowadzą pojazdy po pijanemu.
- Za tymi, którzy nie widzą grzechu gdy się upijają.

Pieśń: „*Z tej biednej ziemi....*”

Wiemy także jak wiele dobra dzieje się w naszej parafii. I za to dobro pragniemy w tej chwili dziękować.

- Za grupy działające przy naszej parafii, które uczą dzieci i młodzież jak dobrze i szlachetnie żyć. Chwała Tobie Panie.
- Za ruchy trzeźwościowe, które niosą pomoc ludziom uzależnionym.
- Za dobrowolnych abstynentów, którzy są światłem dla świata.
- Za dzieci pierwszokomunijne, które w tym roku złożyły przyrzeczenie abstynencji.
- Za rodziny w których praktykuje się wspólną modlitwę w intencji trzeźwości.
- Za personel medyczny, który trudzi się nad ratowaniem uzależnionych.

Pieśń: „*Pod twą obroną...*”

W tej chwili Twojej szczególnej obecności pośród nas prosimy Ciebie o pomoc w tych trudnych sprawach. Jakże często stajemy bezradni, gdy

widzimy kogoś dotkniętego choroba alkoholową. Nie wiemy jak pomóc, dlatego z głębi serca przepełnionego troską wołamy:

- W naszych kłopotach dnia codziennego Dopomóż nam.
- W chwilach zwątpień.
- W pracy nad otrzeźwieniem naszej parafii.
- W przygotowaniu młodzieży do sprostania zadaniom dorosłego życia.
- W przemianie ludzkich serc.
- W wiernym wypełnianiu przyrzeczeń Jasnogórskich Ślubów Narodu.
- W naszej trosce o obudzenie ducha narodowego.

Jezu Chryste, który spoglądasz na nas korzących się u Twego ołtarza, nie pogardzaj naszymi prośbami. Naucz nas cenić wszystko, co pomaga człowiekowi wzrastać, wyzwalać się z uzależnień i przywiązań. Pomóż stawać się lepszymi każdego dnia abyśmy byli wiernymi świadkami Twojej Ewangelii.

Maryjo Królowo Polski – módl się za nami.

Święci Wojciechu i Stanisławie – módlcie się za nami.

Święty Maksymilianie Kolbe – módl się za nami.

Święty Janie Chrzcicielu – módl się za nami.

Błogosławieni Męczennicy drugiej wojny światowej – módlcie się za nami.

Pieśń: „Przed tak wielkim Sakramentem”

Błogosławieństwo końcowe.

O. Krzysztof Kościelecki OFM Cap.

12–13 VI 2004

XXIV PIELGRZYMKA KWC

Zespół Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski
łączy się w radości z Moderatorami Krucjaty Wyzwolenia Człowieka
życząc trwania przez kolejne lata
na tej szczególnej drodze służby Kościołowi i Ojczyźnie.

**Pielgrzymka Organizacji Apostolstwa Trzeźwości do Gietrzwałdu
9 października 2004 roku /sobota/**

Rozpoczęcie: godz. 10.00, Zakończenie ok. godz. 15.00.

Możliwość rezerwacji miejsc (z piątku na sobotę) w DOMU PIELGRZYMA

* * *

Adres: Dom Pielgrzyma, 11-036 Gietrzwałd (S. Anna Janowska)
tel. (089) 512 31 02; Fax (089) 512 34 06

KRUCJATA NIEPOKALANEJ

A/ Dziecięca Krucjata Niepokalanej

Jest to dziecięcy ruch maryjny o charakterze modlitewnym, wynagradzającym i trzeźwościowym. Istotą przynależności do Krucjaty jest realizacja w codziennym życiu programu opartego na czterech podstawowych wartościach: **modlitwa różańcowa, ofiara, wstrzeźliwość, skromność.**

Program Krucjaty mogą wypełniać członkowie istniejących w danej parafii grup dziecięcych, jak np. Oazy Dzieci Bożych, Dzieci Maryi, Rycerzy Niepokalanej i innych, a także dzieci, które nie uczestniczą w życiu żadnej grupy. Krucjata Niepokalanej jako ruch powinna przeniknąć wszystkie parafialne wspólnoty, zjednoczyć je na polu działalności trzeźwościowej, a także zachęcić dzieci niezrzeszone do pracy apostołskiej i zapewnić im odpowiednią formację. Ruch spełnia funkcję profilaktyczną względem zjawisk patologii życia społecznego.

Członkiem Krucjaty Niepokalanej może być każde dziecko, które świadomie podejmuje zobowiązanie. Przy pomocy rodziców może należeć dziecko w wieku nawet pięciu lat. Generalnie mogą należeć dzieci, które przyjęły Pierwszą Komunię Świętą i przez pięć kolejnych miesięcy jako kandydaci przygotowywały się do złożenia uroczystego postanowienia. Poprzez uroczyste postanowienie dzieci zobowiązują się przez jeden rok odmawiać codziennie przynajmniej jedną dziesiątkę różańca, podejmować codziennie jakąś ofiarę za grzeszników, dbać o skromność, czystość serca, być apostołem trzeźwości, to znaczy nie palić tytoniu, nie używać napojów alkoholowych i innych środków odurzających i zachęcać do takiego życia innych.

Treść uroczystego postanowienia brzmi następująco:

„O Niepokalana, Królowo i moja Matko! Przyrzekam uczynić wszystko, co leży w mojej mocy, aby moja Ojczyzna i cały świat były rzeczywistym Królestwem Twoim i aby nikt nie sprzeciwiał się Twojej woli, i nie obrażał Cię grzechami. Dlatego poświęcam i oddaję się Tobie. Proszę Cię, abys odtąd uważała mnie za swoją własność i narzędzie.

Matko Najświętsza, chcąc uradować Twe Serce, z Twoją pomocą pragnę:

- odmawiać codziennie przynajmniej jedną dziesiątkę różańca,
- podjąć codziennie jakąś ofiarę za grzeszników,
- ze wszystkich swoich sił dbać o czystość serca.

Ponadto chcę być apostołem trzeźwości, to znaczy nie palić tytoniu, nie używać napojów alkoholowych i innych środków toksycznych. Będę także zachęcać do takiego życia wszystkich, których spotkam na swojej drodze.

Pragnę również w każdą pierwszą sobotę miesiąca wziąć udział we Mszy świętej i przystąpić do Komunii świętej, by wynagradzać zniewagi wyrządzone Twemu Niepokalanemu Sercu.

Ponadto pragnę obecnie i w przyszłości należeć do jakiejś wspólnoty, która pod opieką Kościoła będzie szerzyć cześć Niepokalanej.

Matko Najświętsza, przyjmij te moje postanowienia i dopomóż mi zawsze prowadzić piękne i czyste życie Dziecka Bożego. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen."

Dzieci – kandydaci otrzymują w czasie nabożeństwa Cudowny Medalik. Okres kandydatury trwa pięć miesięcy. Polega on na uczestnictwie w nabożeństwie pięciu pierwszych sobót miesiąca. Potem dzieci włączają się do Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej jako członkowie, otrzymują legitymację i mogą nosić znaczki I stopnia. Po roku należenia do Krucjaty i po odnowieniu uroczystego postanowienia, dzieci mogą otrzymać znaczki II stopnia, po następnym roku znaczki III stopnia.

Praca formacyjna z dziećmi odbywa się poprzez cotygodniowe spotkania, jeżeli Dziecięca Krucjata jest jedyną grupą dzieci w parafii lub comiesięczne spotkania, jeżeli w parafii jest więcej grup formacyjnych. Stałym punktem spotkań Krucjaty jest konferencja i modlitwa oraz ustalenie zadań do wykonania przez dziecięcą wspólnotę lub indywidualnie. Spotkania prowadzą parafialni opiekunowie Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej. Są to osoby, które przeszły szkolenie organizowane przez Centralę Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej. Dobrze jest, aby w spotkaniu tym brali udział liderzy wszystkich wspólnot parafialnych, do których należą członkowie Krucjaty. Dzieciom wskazuje się konkretne sposoby pracy nad sobą, metody apostołstwa w środowisku rodzinnym, rówieśniczym, podaje się też wzory do naśladowania zwracając szczególną uwagę na przykład Dzieci Fatimskich.

Centrala Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej prowadzi szkolenia opiekunów parafialnych wspólnot, utrzymuje z nimi kontakt, organizuje zjazdy i pielgrzymki, wydaje materiały formacyjne dla potrzeb ruchu.

„Promyk Jutrzenki” – katolicki, ogólnopolski miesięcznik dla dzieci jest organem tego ruchu. Wydawany jest od 1992 roku. Od początku szerzy wśród dzieci ideę Krucjaty Niepokalanej, zachęca do realizacji podstawowych wartości chrześcijańskich. Uczy miłości do Niepokalanej. Jest łącznikiem pomiędzy Centralą ruchu a wspólnotami i członkami wypełniającymi program Krucjaty w parafiach.

Studium Formacyjne dla Animatorów Krucjaty Niepokalanej

20 -22 lutego 2004 r.

Informacje i zgłoszenia:

Osrodek Apostołstwa Trzeźwości im. O. Benignusa Sosnowskiego, ul. O. H. Koźmińskiego 36, 05-170 Zakroczym; tel. /fax 022/7852208

Ceremoniał uroczystego włączenia się do Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej i oddania się Najświętszej Maryi Pannie

Uwagi wstępne

1. Do uroczystości włączenia się do Dziecięcej Krucjaty należy dzieci przygotować przez rekolekcje lub w ramach pięciomiesięcznego uczestnictwa w Pierwszych Sobotach Miesiąca, lecz wtedy Msza św. pierwszosobotnia powinna być z kazaniem. Jest to tak zwany okres kandydacki.

2. Uroczystość należałoby urządzić przy okazji rekolekcji adwentowych, wielkopostnych lub ważniejszych świąt maryjnych, itp.

3. Przyjęcie kandydatów do Dziecięcej Krucjaty polega na oddaniu się Niepokalanej i wręczeniu Cudownego Medalika. (Kandydatura trwa pięć miesięcy, jednak okres ustalić może dowolnie proboszcz).

4. Podczas pierwszego uroczystego włączenia się do Dziecięcej Krucjaty członkowie otrzymują oznakę I stopnia. Po roku należenia do ruchu dzieci odnawiają postanowienie należenia do Krucjaty i otrzymują oznakę II stopnia, następnie po roku oznakę III stopnia. Ważne jest tutaj odnawianie co roku uroczystych postanowień, oraz spotkania formacyjne raz w miesiącu, jeżeli dzieci należały już do jakiejś wspólnoty w parafii. Jeżeli Dziecięca Krucjata jest jedyną ich grupą, to spotkania formacyjne powinny odbywać się co tydzień. Po trzyletnim okresie przynależności do Dziecięcej Krucjaty dzieci mogą się włączyć do Krucjaty Niepokalanej.

5. Do wspomnianych wyżej uroczystości należy przygotować według potrzeb Cudowne Medaliki z tasiemką i oznaki.

6. Przyjęcie do Dziecięcej Krucjaty można zrobić w czasie Mszy św. lub w czasie nabożeństwa.

PRZEBIEG UROCZYSTOŚCI

1. Po liturgii słowa następuje homilia.
2. Wezwanie do Ducha Świętego – może być modlitwa recytowana lub śpiewany hymn.

K.: Ześlij Ducha Twego, a powstanie życie.

W.: *I odnowisz oblicze ziemi.*

K.: Módlmy się: **Boże, któryś pouczył serca wiernych światłem Ducha Świętego, daj nam w Tymże Duchu poznać co jest prawe i Jego pociechą zawsze się radować. Przez Chrystusa Pana naszego.**

W.: *Amen.*

3. **Kapłan:** Drogie Dzieci! Powzięłyście chwalebny zamiar wstąpienia w szeregi Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej, aby na wzór Dzieci Fatimskich iść drogą wskazaną przez Maryję i odmawiać codziennie Różaniec, podejmując każdego dnia ofiary w intencji grzeszników, zwłaszcza tych, którzy obrażają Boga grzechami pijaństwa i nieczystości. Pragniecie również wynagradzać wszelkie zniewagi wyrządzone przez niewdzięcznych ludzi Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryji Panny. Oddajcie się Matce Bożej i złożcie w Jej ręce swoje dobre pragnienia i postanowienia.

4. Dzieci odmawiają uroczyste postanowienie włączenia się do Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej.

„O Niepokalana, Królowo i moja Matko! Przymierzam uczynić wszystko, co leży w mojej mocy, aby moja Ojczyzna i cały świat były rzeczywistym Królestwem Twoim i aby nikt nie sprzeciwiał się Twojej woli, i nie obrażał Cię grzechami. Dlatego poświęcam i oddaję się Tobie. Proszę Cię, abyś odtąd uważała mnie za swoją własność i narzędzie.

Matko Najświętsza, chcąc uradować Twe Serce, z Twoją pomocą pragnę:

- odmawiać codziennie przynajmniej jedną dziesiątkę różańca,
- podjąć codziennie jakąś ofiarę za grzeszników,
- ze wszystkich swoich sił dbać o czystość serca.

Ponadto chcę być apostołem trzeźwości, to znaczy nie palić tytoniu, nie używać napojów alkoholowych i innych środków toksycznych. Będę także zachęcać do takiego życia wszystkich, których spotkam na swojej drodze.

Pragnę również w każdą pierwszą sobotę miesiąca wziąć udział we Mszy świętej i przystąpić do Komunii świętej, by wynagradzać zniewagi wyrządzone Twemu Niepokalanemu Sercu.

Ponadto pragnę obecnie i w przyszłości należeć do jakiejś wspólnoty, która pod opieką Kościoła będzie szerzyć cześć Niepokalanej.

Matko Najświętsza, przyjmij te moje postanowienia i dopomóż mi zawsze prowadzić piękne i czyste życie Dziecka Bożego. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.”

5. Poświęcenie: Cudownych Medalików, oznak Krucjaty.

6. Nakładanie medalików, przypinanie oznak.

Kapłan: Niechaj Niepokalana zachowa w was tę dobrą wolę, którą wyraziliście przed chwilą. Podejdźcie teraz i przyjmijcie /Jej Cudowny Medalik/ /oznakę Dziecięcej Krucjaty/, abyście zawsze pamiętali, że jesteście własnością Niepokalanej i Jej narzędziem.

Kapłan podaje każdemu dziecku do pocałowania medalik lub oznakę, mówiąc:

Przyjmij ten medalik (oznakę), jako znak przynależności do wielkiej wspólnoty, której przewodzi Królowa Świata. Niech Cię Ona zachowa od złego”.

Przyjmujący odpowiada: *Amen!*

Po przyjęciu dzieci do Dziecięcej Krucjaty:

Kapłan: A teraz rozpocznijcie wierną i gorliwą służbę jako wyłączone dzieci Matki Bożej. Do tej służby niech Ona wyjedna Wam błogosławieństwo Boga Wszechmogącego.

Dzieci śpiewają Hymn Dziecięcej Krucjaty.

7. Przed błogosławieństwem:

Kapłan: Na wierną służbę i mężną walkę z mocami ciemności, za przyczyną Niepokalanej Wszechpośredniczki Łask – niech was błogosławi... /przyjmijcie błogosławieństwo/.

B/ Krucjata Niepokalanej dorosłych

Krucjata Niepokalanej to ruch o charakterze maryjnym i wynagradzającym dla dorosłych. Istotą przynależności do Krucjaty jest realizacja w codziennym życiu programu opartego na czterech podstawowych wartościach: **modlitwa różańcowa, ofiara, wstrzemięźliwość, skromność.**

Ruch ten jest on odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej w Fatimie. Prosiła Ona o modlitwę różańcową i podejmowanie ofiar w intencji nawrócenia grzeszników, o zadośćuczynienie za przewinienia wobec Boga i za wszystko, co obraża Jej Niepokalane Serce. Członkiem Krucjaty Niepokalanej dorosłych, może być każdy, kto zobowiąże się:

- odmówić codziennie przynajmniej jedną dziesiątkę Różańca,
- podjąć codziennie jakąś ofiarę za grzeszników.
- Wziąć udział, w miarę możliwości w pierwszą sobotę miesiąca we Mszy św., przyjąć Komunię św., odmówić jedną część Różańca wynagradzającego i rozmyślać przez piętnaście minut nad tajemnicami różańcowymi,
- Przyczyniać się do odrzucenia grzesznych praktyk w rodzinach i społeczeństwie, a szczególnie pijaństwa, narkomanii, rozwiązłości i niesprawiedliwości społecznej. (zob. niżej: Postanowienie przystąpienia do Krucjaty Niepokalanej)

Modlitwa członków Krucjaty Niepokalanej dorosłych

O Niepokalanie Poczęta, Dziewicza Matko Syna Bożego i Matko wszystkich ludzi, aby pocieszyć Twoje Niepokalane Serce i wynagrodzić zniewagi i bluźnierstwa, których doznajesz od niewdzięcznych ludzi, postanawiam:

- odmówić codziennie przynajmniej jedną dziesiątkę Różańca,
- podjąć codziennie jakąś ofiarę za grzeszników.

Pragnę, o ile to będzie możliwe, w każdą pierwszą sobotę miesiąca wziąć udział we Mszy świętej, przystąpić do Komunii świętej, odmówić jedną część Różańca wynagradzającego i rozmyślać przez piętnaście minut nad tajemnicami różańcowymi.

Matko Najświętsza, uczynię wszystko, abyś była więcej znana, miłowana i wysławiana przez wszystkich ludzi, a szczególnie przez dzieci i młodzież, i aby Twoje wizerunki i rzeźby były godnie czczone po całej ziemi.

Potężna Pogromicielko szatana, z Twoją pomocą wypowiadam walkę wszelkiemu złu. Poprzez uczestnictwo w Krucjacie Niepokalanej pragnę zadośćuczynić za przewinienia wobec Boga i przyczynić się do odrzucenia grzesznych praktyk w rodzinach i społeczeństwie.

Matko Boża, Pani Zwycięska, oddaję się Tobie, abyś posłużyła się mną jako swoim narzędziem. Niech zapanuje Królestwo Twego Syna na ziemi – Królestwo sprawiedliwości i miłości. Niech nastanie upragniony pokój w sercach ludzi i na świecie. Amen.

Postanowienie przystąpienia do Krucjaty Niepokalanej

Włączając się do Krucjaty Niepokalanej postanawiam:

- odmówić codziennie przynajmniej jedną dziesiątkę różańca
- podjąć codziennie jakąś ofiarę za grzeszników
- W miarę możliwości wziąć w pierwszą sobotę miesiąca udział we Mszy św., przyjąć Komunię św., odmówić różaniec wynagradzający i przez piętnaście minut rozważać tajemnice różańcowe.
- Przyczynić się do odrzucenia grzesznych praktyk w rodzinach i społeczeństwie, a szczególnie pijaństwa, narkomanii, rozwiązłości i niesprawiedliwości społecznej.

Ponadto postanawiam:

- Nie pić alkoholu
(przez okres)
- Zaprowadzić w swoim domu wspólną modlitwę
- Modlić się dodatkowo
(codziennie, 1 x w miesiącu, np. 1 część różańca, koronkę do Miłosierdzia)

•
(inne)
.....

data..... podpis.....

* zaznaczyć krzyżykiem własny wybór. W zgłoszeniu, które przesyłamy do Sekretariatu Krucjaty Niepokalanej wpisujemy dodatkowe postanowienie (1-4). Podpisane postanowienie pozostawiamy dla siebie i odnawiamy je każdego roku. Jeżeli ktoś rezygnuje z przynależności do Krucjaty, to powiadamia o tym Sekretariat.

Przywódczynią Krucjaty jest Niepokalana.

Widzialnym głównym dowódcą jest biskup – każdorazowy Przewodniczący Zespołu Apostolstwa Trzeźwości, obecnie bp Antoni Pacyfik Dydyca z Drohiczyzna.

Sekretariat Krucjaty Niepokalanej, który przyjmował będzie zgłoszenia, deklaracje, listy i rozsyłał materiały mieści się w Rybniku przy ul. Dworek 12.

Centrala Krucjaty Niepokalanej znajduje się od października 2003 roku w Płocku przy ul. Krzywej 15.

Centrala Krucjaty jest ośrodkiem decyzyjnym.

Odpowiedzialnymi za realizację strategii, wszelkich wytycznych Centrali są: Ks. Zbigniew Kaniecki z Płocka i o. Oskar Józef Puszkiewicz OFM.

Organem prasowym Dziecięcej Krucjaty jest „Promyk Jutrzenki” i „Promyczek Jutrzenki” a Krucjaty Niepokalanej dla dorosłych „Zwycięstwo Niepokalanej”.

Czasopisma można zamawiać:

Sekretariat Krucjaty Niepokalanej, ul. Dworek 12, 44-200 Rybnik

Zgłoszenie do Krucjaty Niepokalanej

Zgłoszenie przesyłamy na adres:

Sekretariat Krucjaty Niepokalanej, ul. Dworek 12, 44-200 Rybnik.

Wzór zgłoszenia na następnej stronie:

Zgłaszam, że pragnę należeć do Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej. Postanowiłem (am), że będę codziennie odmawiać przynajmniej dziesiątkę różańca, podejmować ofiarę w intencji nawrócenia grzeszników, a także przestrzegać wstrzeźliwości i skromności.

Imię i Nazwisko:

Rok urodzenia:

Klasa/szkoła:

Adres:

Parafia:

Diecezja:

.....

Data

Podpis

Jeżeli dzieci mają swojego opiekuna, to zgłoszenie oddają jemu.

Zgłoszenie przystąpienia do Krucjaty Niepokalanej Dorosłych

(odcinamy i przesyłamy do Sekretariatu Krucjaty)

Zgłaszam przystąpienie do Krucjaty Niepokalanej. Postanowiłem (am): codziennie odmawiać jedną dziesiątkę różańca, podjąć codziennie jakąś ofiarę za grzeszników.

Ponadto postanowiłem (am)

.....

Imię i nazwisko data urodzenia

.....

Adres (ulica, kod pocztowy, miejscowość).

.....

Parafia/diecezja

.....

Tel.e-mail

.....

Data

Podpis

Ks. Kazimierz Brzozowski CRL

Przesłanie Matki Bożej z Gietrzwałdu dotyczące trzeźwości.

W dniach od 27 czerwca do 16 września 1877 roku Matka Boża ukazywała się w Gietrzwałdzie na Warmii dwóm polskim dziewczynkom – trzynastoletniej Justynie Szafrzyńskiej i dwunastoletniej Barbarze Samulowskiej. Przemawiała do nich w zakazanym przez zaborców pruskich języku polskim. Na pytanie dziewczynek: „Kim jesteś śliczna Pani?” Maryja odpowiedziała: „Jam jest Najświętsza Panna Niepokalanie Poczęta”. Żądała, aby codziennie odmawiały różaniec. Poleciała im, aby powiedziały dorosłym: „Przestańcie pić i upijać się”. (red.)

Objawienie Matki Bożej w Gietrzwałdzie miało na celu przede wszystkim umocnienie wiernych w wierze katolickiej i podniesienie poziomu życia religijnego na Warmii, w Polsce i poza jej granicami. Ważnym wymiarem objawień była troska Matki Bożej o uciśniony lud polski. Maryja przemawiała do polskich dziewcząt w ich ojczystym języku, a było to w okresie kulturkampfu, kiedy polskość we wszelkich przejawach była brutalnie niszczone przez zaborcę. Maryja – jak mówił obecny na uroczystości stulecia objawień Matki Bożej w 1977 r. kardynał Karol Wojtyła – „na tym miejscu upomniała się o prawa człowieka i prawa narodu”. Nieodłącznym wątkiem objawień była troska Matki Bożej o odnowę życia moralnego ludu. Dlatego wiele Jej wypowiedzi dotyczy konkretnych dziedzin życia jak: uczciwości, wierności, prawdomówności, czystości stanowej. Wątek trzeźwości zajmuje w objawieniach ważne miejsce, dlatego warto mu się bliżej przyjrzeć i zapytać, dlaczego właśnie tutaj, w Gietrzwałdzie, Maryja wzywała naród do trzeźwości.

Temat trzeźwości obecny był w objawieniach od połowy sierpnia 1877 r. Został postawiony przez ludzi uczestniczących w objawieniach. W dokumentach z czasów objawień zachowanych jest kilka pytań i prośb wiernych odnoszących się do problemu alkoholizmu oraz odpowiedzi Maryi, które mogą stanowić przesłanie dla ludzi dotkniętych tym problemem również dzisiaj. Oto wybrane zapiski z akt Archiwum Gietrzwałdzkiego:

– Dnia 12. 08.1877 r. ks. proboszcz Augustyn Weichsel prosił Maryję o kilka słów dotyczących nawrócenia pijaków. Wedle zeznań wizjonerek Matka Boża „westchnęła i bardzo głośno powiedziała: „Oni zostaną ukarani”.

Na uwagę w tym zeznaniu zasługuje westchnięcie Maryi, jak również mowa o karze. Co oznacza westchnięcie Maryi? Z pewnością troskę matki o swoje dzieci, a jednocześnie żal spowodowany świadomością zła, jakie alkoholizm rodzi w nadużywających alkohol, ich rodzinach i najbliższym otoczeniu. Westchnięcie wyraża smutek i bezradność. Decyzja porzucenia nałogu leży bowiem tylko w rękach alkoholika i łaski Bożej. Tylko Pan Bóg może pomóc uwolnić się od tego zła.

Zapowiedź ukarania pijaków jest logicznym skutkiem zła, jakie za ich przyczyną rodzi się w nich samych (popęlanie zła w stanie niepełnej świadomości: kradzieże, wulgarność, zdrady, wypadki, bijatyki), w ich rodzinach (osamotnione żony i matki w ich zadaniach domowych, brak kontaktu z dziećmi, nie zapewnianie im wsparcia materialnego i duchowego, marnotrawienie pieniędzy) oraz w ich otoczeniu (lęk przed upitym człowiekiem, bójką, odciąganie innych ojców od zadań domowych i inne).

Jak trudno jest zerwać z nałogiem alkoholizmu wie każdy, kto zna smak alkoholu i kogo pośrednio lub bezpośrednio problem ten dotknął. Kluby Anonimowych Alkoholików i poradnie psychologiczne podkreślają kluczową rolę samodzielnej decyzji człowieka uzależnionego, dotyczącej zerwania z nałogiem. Taką decyzję nie jest łatwo podjąć, ponieważ uzależnienie ma wymiar nie tylko psychiczny, ale również biologiczny: jest to uzależnienie ciała od substancji chemicznych zawartych w napoju alkoholowym. Można jednak pomóc w podjęciu tej decyzji i tu jest niezastąpiona rola modlitwy i ofiary. Na rolę modlitwy w wyproszeniu uzdrowienia alkoholików zwraca uwagę Maryja podczas objawień. Ukazuje Ona, jak wiele zależy od modlitwy i jak wiele uzdrowień z nałogu można wyprosić. Wskazują na to następujące świadectwa archiwalne:

– Dnia 13. 08.1877 roku przybył do Gietrzwałdu Antoni Bucholz z Ornety wraz z żoną. Przywiodła go tutaj prośba o zdrowie jego i małżonki. Na pytanie skierowane do Maryi, czy będą zdrowi, wizjonerki otrzymały odpowiedź: „Będą zdrowi, jeżeli będą się modlić i nie będą pić wódki”.

W tej wypowiedzi Maryi ważne jest wzajemne uwarunkowanie się zerwania z nałogiem i modlitwy. Jest ono odpowiedzią na charakterystyczne dla niektórych wiernych dziecinne i naiwne podejście do Matki Bożej, wyrażające się w kupowaniu usług od Pana Boga: ja Ci dam Panie Boże trzy różańce, a Ty mi dasz zdrowie. Podejście takie lekceważy wysiłek woli i współpracy człowieka z łaską, który podkreśla Matka Boża. Maryja uzależnia ofiarowanie łaski zdrowia nie tylko od modlitwy, ale również od zerwania z nałogiem alkoholizmu owego pielgrzyma. Być może właśnie nad-

używanie alkoholu było powodem nieszczęścia czy choroby, z którą przyszedł do Maryi.

– Dnia 23. 08. 1877 r. podczas objawienia chory pyta, czy dostąpi łaski zdrowia. Wizjonerka przekazuje odpowiedź pozytywną, uwarunkowaną jednak zerwaniem z nałogiem: „choremu zostaje przyrzeczona łaska zdrowia, o ile wyrzeknie się pijaństwa”. Ta wypowiedź Maryi w istocie swej podobna do poprzedniej, ukazuje zależność otrzymania łaski od współpracy człowieka z łaską i kategorycznego zerwania ze złem w swoim życiu. Złem tym jest nałóg, który wpływa degradująco na pozostałe dziedziny życia, na sferę religijną, ale również na zdrowie fizyczne człowieka.

Powyższe wypowiedzi ukazują istotne przesłanie objawień gietrzwałdzkich, a mianowicie jedność sfery duchowej, moralnej i fizycznej w nawróceniu. Maryja pragnie nawrócenia całego człowieka: jego umysłu, serca i woli, a to związane jest z podjęciem konkretnego wysiłku. Nie chce Ona tylko modlitwy, jako sposobu uproszenia dla siebie jakiegoś konkretnego dobra. Ona pragnie całościowego nawrócenia, o jakim mówi Biblia: metanoi rozumianej jako zejście z drogi zła i wejście na drogę dobra, całkowitego przygnięcia do Boga.

Dotknięcie problemu alkoholizmu podczas objawień pokazuje przede wszystkim macierzyńską troskę Maryi o los swoich dzieci. Maryja jako Matka Kościoła i każdego chrześcijanina wie, ile spustoszenia duchowego, moralnego i materialnego wnosi nałóg alkoholizmu w życie człowieka, rodziny, społeczności. Dlatego tak wyraźnie dotyka Ona tej dziedziny i ukazuje konieczność modlitwy oraz wysiłku zerwania z nałogiem. Nie bez znaczenia jest też ze smutkiem, ale stanowczo wypowiedziana zapowiedź kary dla nadużywających alkohol. Przestroga ta wynika ze świadomości zła spowodowanego przez alkoholizm w wymiarze społecznym.

W Księdze łask i uzdrowień otrzymanych za przyczyną NMP Gietrzwałdzkiej znajdującej się w Archiwum Gietrzwałdzkim są podziękowania skierowane na ręce Księży Kanoników Regularnych do Matki Bożej i świadectwa uzdrowienia z nałogu alkoholizmu. Oto przykład: „W 1994 r., w sierpniu, jadąc autokarem z wycieczką do Mikołajek, wysiedliśmy w Gietrzwałdzie. Jedni udali się do Bazyliki, inni na piwo, a ja poszedłem pod kapliczkę objawień i w czasie modlitwy prosiłem Matkę Bożą, aby mi pomogła przestać pić (byłem bowiem od 20 lat nałogowcem). W czasie modlitwy poczułem bliskość Matki Bożej, płakałem i wtedy odezwało się sumienie: „przestań pić, a Ja ci do tego wytrwania pomogę”. Ktoś mnie znalazł kłęzącego, oderwał mnie od modlitwy i pojechaliśmy dalej do Mikołajek. Tam wychodząc z płynącego statku wpadłem do wody, zacząłem tonąć. Ktoś zauważył i uratowano mnie. Wszyscy się śmiali, co się z pijanym stało. Kilka-

krotnie Bóg doświadczył mnie na tej zgubnej mojej drodze życia uzależnionego od alkoholu. W marcu 1995 r. nastąpił przełom. Podjąłem leczenie odwykowe, więcej się modliłem, uczęszczałem do Kościoła i tak zupełnie przestałem pić, a także powoli odzyskałem rolę męża, ojca, podjąłem pracę i wszystko wracało do normy. Zmieniła się też atmosfera w domu, żona odzyskała radość i bezpieczeństwo. W podziękowaniu Panu Bogu i Matce Bożej za te łaski postanowiliśmy z żoną Małgorzatą wziąć dwie dziewczynki z Domu Dziecka w Tczewie na wychowanie. Mają one 11 i 13 lat życia i przebywają u nas już półtora roku. Rodzina zastępcza do 18 lat życia. Cieszymy się i uważamy je za swoje; żona również. Mają bezpieczeństwo i czują się jak nasze córki (Zdzisław T., lat 41).

Wkrótce po objawieniach zaczęły powstawać na Warmii stowarzyszenia abstynenckie, które złożyły się na ożywienie podupadającego ruchu trzeźwościowego. Nie sposób po ludzku wyjaśnić ich prężność i zasięg działania. Ruch abstynencki rozszerzał się z Gietrzwałdu i obejmował coraz szersze kręgi ludzi. Ks. Augustyn Weichsel, proboszcz gietrzwałdzki, w swoich sprawozdaniach pisał: „Nie tylko sama moja parafia, ale także cała okolica stała się pobożniejsza po objawieniach. Tego dowodzi wspólne odmawianie różańca św. po wszystkich domach, rozszerzanie się Towarzystwa Wstrzeмиężliwości, wstępowanie do klasztorów bardzo wielu osób”. Na innym miejscu ks. Proboszcz pisał: „Wszyscy wyrzekają się tu wódki i przyrzekają zawsze modlić się na różańcu” oraz: „Ogromna ilość pijaków została wyrwana z doczesnej i wiecznej zguby. W tym widzę najlepszy dowód autentyczności objawień”.

Z wielu świadectw i dokumentów widać jasno, że począwszy od czasów objawień tematyka trzeźwości zawsze była obecna w Sanktuarium w Gietrzwałdzie. Świadczą o tym wysłuchane modlitwy za wstawiennictwem Matki Bożej, uzdrowienia z nałogu pijaństwa, stowarzyszenia powstałe tutaj jako odpowiedź na wołanie Maryi, liczne pielgrzymki i dni skupienia. Grupy trzeźwościowe włączają się aktywnie w święta maryjne i uroczystości, polecając się opiece Maryi. I tak w 25-rocznicę koronacji obrazu MB Gietrzwałdzkiej 1992 r. w tygodniowym czuwaniu przed uroczystością jubileuszową piątek należał do grup trzeźwościowych.

Pielgrzymki grup anonimowych alkoholików i osób uzależnionych na większą skalę zaczynają się począwszy od połowy lat 90. Impulsem coraz częstszych pielgrzymek do Gietrzwałdu były słowa Ojca Świętego skierowane do grupy rodzin z problemem alkoholizmu, przybyłych do Rzymu w 1996 r. Ojciec Święty miał wówczas powiedzieć: „Jedźcie do Gietrzwałdu! Tam Matka Boża wzywa do świętości! Tam jest Wasze miejsce!

Tylko Najświętsza Maryja Panna wie, ile dobra codziennie dzieje się za Jej przyczyną w Gietrzwałdzie. Ile cichych nawróceń dokonuje się w progach tego Sanktuarium, ile nieznanych nikomu dobrych postanowień, nowych początków, zerwań ze złem.

Ostatnią inicjatywą zasługującą na wspomnienie jest akcja młodych pielgrzymów gietrzwałdzkich, mieszkańców gminy Gietrzwałd, pod nazwą: „Dwóch na jednego”. Polega ona na tym, że dwoje ludzi decyduje się na abstynencję za jednego człowieka uzależnionego. Podejmują oni wstrzeмиężliwość od wódki lub w ogóle alkoholu przynajmniej do momentu zerwania z nałogiem przez uzależnionego. Akcja ta jest wyrazem miłości do znajomych, którzy znajdują się w trudnej sytuacji, np. nie mają rodziny, ponieważ są rozwiedzeni lub z innych powodów żyją samotnie i nie mają szans na wsparcie rodziny lub przynależność do klubów AA. Akcja ma osiągnąć ludzi z terenów popegeerowskich i zapadłych wsi, którzy, wedle wszelkiego prawdopodobieństwa skazani są na picie do końca życia. Inicjatywa ta nawiązuje do czynu i dzieła św. Maksymiliana Kolbe, patrona ruchów trzeźwościowych, który oddał swoje życie za życie brata. „Dwóch na jednego” to oddanie przynajmniej pewnego odcinka swego życia przeżytego w abstynencji dla życia brata.

Przesłanie Matki Bożej z 1877 r., Jej wołanie o trzeźwość, upominanie i przestrzeganie mimo upływu 126 lat nie uległo przedawnieniu, lecz w obecnych warunkach społecznych, gospodarczych i ekonomicznych nabiera nowego znaczenia i mocy. W dobie nasilającego się konsumpcjonizmu i hedonizmu nastawionego na wartości doczesne, kiedy alkohol dzięki maszyni reklamy stał się wyrazem cywilizacji egoistycznego dobrobytu, Maryja przestrzega przed destrukcyjnymi skutkami nadużywania alkoholu. Drugą stroną agresywnego kapitalizmu i nowobogactwa jest nędza i brak poczucia sensu życia, a przede wszystkim brak nadziei dla rzesz bezrobotnych, którzy w kieliszku, a raczej w taniej butelce kupowanej na przysłówiową „krechę” i wspólnie obalanej jedna po drugiej, topią swoją rozpacz i brak wizji na przyszłość. Na tym tle wołanie Najświętszej Maryi Panny z Gietrzwałdu jest tym głośniejsze i domaga się pomocników, którzy orędzie to poniosą do izb gmin, powiatów, twórców reklamy, producentów i handlujących, a przede wszystkim do własnych domów, by z Maryją kształtować nowe warunki życia, miłości i nadziei.

Niech Maryja, Matka i Królowa Trzeźwości w swoim Sanktuarium w Gietrzwałdzie udziela obfitych łask i uzdrowień wszystkim, których w jakiś sposób dotyka problem alkoholizmu i błogosławi wszystkim zaangażowanym w sprawę odnowienia narodu poprzez propagowanie trzeźwości.

Ks. Henryk Korża

Ku trzeźwości przez życie sakramentalne

Masowa plaga pijaństwa i zagrożenie życia społecznego przez chorobę alkoholową powinny nas mobilizować do solidarnego wysiłku w przezwyciężaniu zła przez stosowanie właściwych i skutecznych środków zaradczych, niszczących źródła i przyczyny wymienionych zagrożeń, do których należałoby jeszcze zaliczyć – między innymi – nikotynizm i narkomanię.

Alkoholizm, nikotynizm i narkomania są skutkiem ogólnego kryzysu człowieka w zakresie jego tożsamości. Kryzys ten wynika, a zarazem jest motywowany współczesną laicyzacją, programowaną demoralizacją i dehumanizacją człowieka.

Według osobistych przekonań i nauczania św. Maksymiliana Kolbego Patrona Ruchu Trzeźwości abstynencja i trzeźwość są integralnie związane z całokształtem moralności człowieka i są konsekwencją życia według Ewangelii. Nie da się więc osiągnąć tych wartości na co dzień bez świadomego i autentycznego życia łaskami sakramentów świętych, nie pomijając właściwych sobie naturalnych środków przeciwdziałania wyżej wymienionym zagrożeniom.

Rodzina jest ostoją trzeźwości. Wiąże się to z soborową nauką o rodzinie jako kościele domowym... o rodzinie jako domowym sanktuarium... o rodzinie jako domowym seminarium i szkole bogatszego człowieczeństwa. Wynika to także z nauczania Jana Pawła II zawartego w *Familiaris Consortio* oraz w Jego papieskiej posłudze do Narodów. W czasie III pielgrzymki do Polski – 11 czerwca 1987 roku w Szczecinie Papież wypowiada wielkie życzenie; „... by rodzina była silna Bogiem... a kraj był silny rodziną”, a zatem i trzeźwością, do której to wartości nawiązał Jan Paweł II kilkakrotnie, w czasie tejże pielgrzymki.

Papieskiego dezyderatu nie osiągniemy bez rozwijania autentycznego życia sakramentalnego w rodzinach polskich.

Właśnie rodzina kultywująca wśród swoich członków życie sakramentalne jest podstawowym ogniwem i ośrodkiem apostołstwa trzeźwości.

Jeśli rodzina chce być ostoją życia w trzeźwości i jej apostołstwa musi spełniać następujące warunki:

- a) zawierzyć Maryi,
- b) prowadzić ożywione życie sakramentalne,
- c) rodzice przestrzegają na co dzień, w maksymalnym wymiarze trzeźwości,

- d) ich dzieci i dorastająca młodzież zobowiązują się do abstynencji przynajmniej do 21 roku życia włącznie,
- e) wśród dorocznych przyjęć domowych z okazji różnych uroczystości przynajmniej jedno urządza się w ogóle bez alkoholu,
- f) całkowicie wykluczają te rodziny możliwość zaistnienia – z ich powodu – pijaństwa w domu oraz namawiania i zmuszania kogokolwiek do picia alkoholu.
- g) po liście pasterskim Episkopatu Polski na temat katolickiej rodziny jako ostoi trzeźwości, przeznaczonego na XXII TMoTN (Zakopane, 16 grudnia 1988) do tych warunków należy dopisać potrzebę powstrzymywania się od napojów alkoholowych w piątek, sobotę i niedzielę każdego tygodnia – czyli dni, w które Chrystus uświęcił nas swoim cierpieniem, męką krzyżową, Śmiercią i tryumfem zmartwychwstania.

Autentyczna więc rodzina katolicka winna mieć stale świadomość że jest kościołem domowym... że jest integralną częścią kościoła lokalnego (diecezja i parafia) oraz powszechnego – i jako taka winna realizować zbawcze posłannictwo tegoż Kościoła w Chrystusie,

Owo zbawcze posłannictwo wiernych w kościele realizuje się właśnie poprzez życie sakramentalne, które rodzi wzajemną solidarność i współodpowiedzialność o zbawcze dobro wspólne i własne.

W ten sposób autentyczni chrześcijanie wchodzą w permanentną komunię z Bogiem i ze sobą, a ta wzmacnia ich wiarę, ożywia nadzieje i rozwija miłość czynną. Szczególnie w tym miejscu należy podkreślić rolę Eucharystii, Mszy św., którą Sobór Watykański II w Konstytucji Liturgicznej nazywa źródłem i szczytem dla wszelkiego działania zbawczego... a więc i dla naszej działalności trzeźwościowej. Rodzina – kościół domowy, znajduje, więc w liturgii niewyczerpane źródło dla swojej odnowy religijnej, moralnej, kulturowej, społecznej a zwłaszcza obyczajowej. Również w „liturgii domowej” przy rodzinnym stole, traktowanym wg dawnej tradycji jako ołtarz domowy, następuje wspomniana wyżej komunia rodzinna z Bogiem i między członkami rodziny mocą życia sakramentalnego tejże rodziny.

Stąd wypływa konieczność zrozumienia potrzeby wysokiego stopnia trzeźwości rodziców oraz abstynencji dzieci i młodzieży do 21 roku życia włącznie oraz konieczność wprowadzenia do obyczajów rodzinnych urządzania przyjęć bezalkoholowych, jeśli mają one związek z przyjmowaniem i przeżywaniem któregośkolwiek spośród siedmiu sakramentów świętych.

Czas najwyższy, aby wymazać tę czarną i haniebną plamę łączenia sakramentów świętych – źródeł łaski i naszego uświęcenia – z alkoholem, który działa w kierunku odwrotnym do Łaski Bożej... wręcz przeciwnie, przez grzechy wynikające z konsumpcji alkoholu niszczy w nas Boże życie... działa więc alkohol jako anty – łaska.

W tym miejscu przypomnijmy przestrożę św. Augustyna: „*Pijaństwo jest matką wszystkich grzechów, korzeniem występków, początkiem zbrodni, skróceniem życia, i zabójstwem duszy*”.

Czas więc najwyższy, aby szanujące się rodziny nie łączyły nawet symbolicznej konsumpcji alkoholu z życiem sakramentalnym w czasie domowej *agape*. „Rodzina, bowiem – przypomina nam Jan Paweł II – jest miejscem świętym i uświęcającym według zamysłu Bożego”.

Ojciec Święty przypomina nam, że u podstaw osobowego, tożsamesego życia człowieka i jego rodziny należy znaleźć życie sakramentalne jako fundament autentycznego życia i rozwoju człowieka i jego rodziny. „Życie eucharystyczne, to nasza komunika z Chrystusem eucharystycznym, który daje nam sens, godność, oraz świętość na co dzień. Życie sakramentalne, a zwłaszcza eucharystyczne, uobecnia dzieło zbawcze Chrystusa, ubogaca, więc nasze człowieczeństwo. Trzeźwość zaś, uczy Jan Paweł II, jest wyrazem bogatszego człowieczeństwa... jest więc także skutkiem autentycznego życia sakramentalnego.

Również moc wytrwania w trzeźwości i abstynencji tak w życiu osobistym jak i rodzinnym, wypływa z obecności Chrystusa w kościele, a więc i w kościele domowym, lecz nie mniej i w sanktuarium naszego serca. Pismo św. przypomina nam tę prawdę w słowach: nie zapominajcie, że jesteście świątynią Boga i że Duch Pański mieszka w was.

Wychodząc z powyżej rozważonych założeń proponujemy we wszystkich parafiach oraz zorganizowanych formach ruchów trzeźwości realizować ową zasadę: „ku trzeźwości przez życie sakramentalne”. Niech ta idea ożywi każdego z nas i udzieli się wszystkim katolickim rodzinom, a te niech staną się ostoją trzeźwości dla swoich członków, a tworząc komunie rodzin – dla całej ojczyzny i kościoła w Polsce. Oczywiście podstawowym środowiskiem społecznym i kościelnym dla rodziny jako ostoji trzeźwości jest parafia i panujące w niej zwyczaje oraz obyczaje. Te ostatnie zależą bez wątpienia od solidarnej postawy kapłanów i apostołskiego laikatu.

* * *

Ks. Marcin Marsollek

Kapłan może zawsze pomóc uzależnionej (cierpiącej) osobie.

Osoba uzależniona jest na ogół pełna lęku, co może przyjąć postać zachowań agresywnych. Boi się przede wszystkim oceny, potępienia, krytyki,

w końcu odrzucenia. Boi się bólu dotykania własnej godności. Ocena, krytyka osoby uzależnionej owocuje u niej ogromnym cierpieniem, ponieważ żyje w poczuciu winy, które próbuje zmniejszyć przy pomocy substancji psychoaktywnych. Godność osoby uzależnionej jest już poważnie naruszona, dodanie kolejnego osądu powoduje, że osoba czuje się niejednokrotnie jak oskarżony i podsądny, dlatego bardzo często atakuje w ten sposób broń resztek swojej godności. Osąd odbiera jej poczucie godności. Dlatego na początku nigdy jej nie konfrontujemy, konfrontacja powoduje bardzo często zamykanie się osoby uzależnionej przed nami. To, co mogę zrobić wobec każdego człowieka cierpiącego a takim też jest alkoholik – narkoman, zawstydzony sam sobą, mogę dać mu swoje wsparcie, okazać swoją życzliwość, bardzo ważne jest zrozumienie. Postawa, w której stoję po stronie osoby cierpiącej uzależnionej a nie przeciw niej, chcę jej dobra, jego powrotu do zdrowia – na tym zresztą polega miłość bliźniego. Bardzo często boją się te osoby skorzystać z posługi kapłana w konfesjonale, mając niejednokrotnie za sobą złe doświadczenia, czasem zamiast spotkania z miłosierdziem leczącym ich rany, spotkali się z poniżeniem, obrażaniem a nawet krzykiem. Wtedy taka osoba ma zamkniętą drogą do kościoła na wiele lat a nawet na całe życie, rany zadane w okolicznościach, kiedy człowiek się tego najmniej spodziewał najbardziej bolą, jeśli rani ten, który miał leczyć, od którego oczekiwaliśmy wsparcia, bezpieczeństwa, zaufania to bardzo boli i czasem rodzi nienawiść. Spotykam wielu pacjentów, którzy takiej krzywdy doznali w konfesjonale, „zostałem potraktowany jak śmieć, gorzej niż pies z kulawą nogą, kapłan krzychał na mnie, wszyscy w kościele na mnie się patrzyli czułem się jak ten ostatni...”

Lekarz, kapłan nie może się dziwić ludzkiemu życiu, że ono tak wygląda. To, co może zrobić, to pytać się siebie jak w tej sytuacji mogę pomóc, aby przerwać łańcuch bezsensownego cierpienia i zła, które się ciągnie za uzależnionym.

Posługa w konfesjonale jest niezwykle ważna dla tych ludzi. Te osoby często nie pamiętają formulek, nie wiedzą, od czego zacząć i oczekują takiej pomocy z strony kapłana, aby móc się odnaleźć. Jedno wiedzą, że mają dość takiego życia i już dalej tak nie chcą, często boją się śmierci, potępienia, przychodzą z swoją rozpaczą i beznadzieją. Dlatego trzeba Bogu dziękować, że przyszedł, bo to jest najlepsze miejsce, aby się uwolnić od ciemności, która zabija. Wyrażając swoją akceptację dla człowieka, trzeba mu powiedzieć jak bardzo go Bóg kocha, że ofiara krzyża dotyczy także jego. Kapłan nie może pozwolić, aby jego osobiste emocje wzięły górę nad łaską miłosierdzia. Mamy pomóc spotkać miłosiernego Boga, a nie kolejnego upióra, bo tego nosi w sobie uzależniony. Bywa tak, że kapłan miał, albo ma członka rodziny, który jest sobą uzależnioną i czasami nieświadomie od-

reagowuje w konfesjonale złością do swojego ojca czy innej bliskiej osoby na osobie uzależnionej. Lub sam kapłan ma problem z nadużywaniem alkoholu. Wtedy złość do osoby spowiadającej się często ma korzenie w złości do samego siebie i własnej bezradności. Uzależniony przychodzi po nadzieję, światło, chce wyjść z mroku, dlatego nie gaśmy knotka, który ledwo się w nim tli. Podać mu rękę, to wysłuchać go, nie ograniczać czasu, słuchać i usłyszeć jak bardzo go życie boli. Kościół ma wiele lekarstw na ten ból. Nigdy go nie przekreślajmy, nie mówmy, nic z ciebie nie będzie, kiedy zbudujesz most pomiędzy nim a Bogiem, to będzie wracał do godnego życia. Powiedz mu, że w ramionach Boga nigdy nie jest za późno. Pomóż zrobić rachunek sumienia, bądź delikatny, miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Zawsze dużo bardziej leczy, aniżeli osądza. Zachęć do spotkania, po spowiedzi, spróbuj pomóc, pomódl się nad nim w konfesjonale. Sam się nie lękaj, Bóg więcej potrafi niż myślisz. Kiedy nie wiesz, co powiedzieć proś Ducha św. abyś mógł doprowadzić do spotkania. Warto w takim spotkaniu przywołać teksty z biblii o „Miłosiernym Ojcu” – który przyjmuje zagubionego syna i prowadzi go do stołu, ubiera go w nową szatę odbudowuje jego godność i zaprasza do wesela. Ewangelia o „zagubionej owcy”, o radości nieba z nawróconego grzesznika. Uzależniony potrzebuje Boga i my możemy mu pomóc Go znaleźć. Zdarza się tak, że ktoś przyjdzie do konfesjonatu i nie może otrzymać rozgrzeszenia. Wszystko trzeba zrobić, aby wytłumaczyć, dlaczego tak jest, aby spowiadający nie poczuł, że jest odrzucony. Daj mu pociechę. Czasem ktoś przyjdzie i czuć od niego alkoholem. Bez alkoholu nie miał odwagi, emocje były za silne. Nie wściekaj się, zaproś go jeszcze raz na kolejne spotkanie, może w zakrystii, salce. Ilu przychodzi do konfesjonatu palaczy – to też zmienione emocje, a tu nie reagujemy tak ostro. Jeżeli dasz mu szansę, on przyjdzie. To jest tylko kwestia czasu. Dobrze jest zapytać w trakcie spowiedzi, kiedy słyszymy, że ktoś wyraźnie nadużywa alkoholu, pije ryzykownie, czy możemy o tym porozmawiać w trakcie spowiedzi – byle nie za długo, lub po spowiedzi. Można wtedy udzielić podstawowych informacji, gdzie taka osoba może znaleźć pomoc i także jej rodzina, czasem podanie jednego adresu, czy telefonu, może bardzo dużo zmienić. Nie mów mu od razu, że jest uzależniony. To mu powiedzą ci, którzy leczą. Powiedz mu, że widzisz jak bardzo cierpi, jak bardzo go życie boli i że to może się zmienić tak być nie musi, choć on w to nie wierzy, daj mu informację, zachęć do spotkania. Dobrze jest mieć w konfesjonale karteczki w formie modlitewnika, którą potem łatwo schować. Na tej kartce nich będą wydrukowane 2 adresy 3 telefony do sprawdzonych miejsc, gdzie może otrzymać taką fachową pomoc. Bardzo często podczas spowiedzi w różnych parafiach, osoby z problemem proszą, aby wzięły ze sobą taką kartkę, lub obrazek z informacjami. Nigdy się nie zdarzyło, aby tej informacji ktoś nie wziął.

Zdarzyło się tak, że wielu z niej skorzystało i dało innym tą informację. Dlatego warto, aby te informacje także na stałe były w gablotce parafialnej. Obok nich warto umieścić świadectwa osób, którym się udało wyjść, pokonać własne uzależnienie, odbudować swoje życie. Wiara w to, że innym się udało bardzo pomaga. Człowiek chory na raka kupi i zażyje każde lekarstwo, było mieć trochę nadziei, a ona jest dla nich wszystkich jak słońce na pochmurnym niebie. Wszyscy pragniemy tego słońca, zwłaszcza Ci, którzy już wiedzą jak życie czasem boli. Pokuta ma leczyć nie przybijać, dlatego musi być możliwa do wykonania, dlatego na początku musi być bardzo realistyczna, zgodna ze stanem, kondycją tej osoby np. prosta modlitwa najczęściej dziękczynna. Często zachęcam do modlitwy Ojciec nasz i podkreślałam słowo „Bądź wola Twoja”. Pytam czy pokuta jest możliwa do wykonania przez niego. Nie możemy zapominać, że wola osoby uzależnionej jest poważnie uszkodzona, to oznacza, że mniej może niż sam chce. Często zachęcam do odwiedzenia kościoła katedralnego, pójście przed obraz Matki Bożej Opolskiej, zachęcam też do jednodniowej pielgrzymki na Górę św. Anny czy do Częstochowy. Mówię im, że zawsze w ostatnią Sobotę miesiąca osoby uzależnione wraz z swoimi rodzinami spotykają się na Górze św. Anny, gdzie można się wyspowiadać, pójść na mityng i uczestniczyć o godz. 17,00 w Eucharystii. Przy spowiedzi otrzymują modlitewnik dla osób uzależnionych, chętnie z niego korzystają. Osoba uzależniona potrzebuje doświadczyć szacunku, aby odbudować swoją godność, potrzebuje doświadczyć ludzkiej i Bożej dobroci, aby z otchłani wrócić do życia. Każdy z nich czeka na swojego miłosiernego samarytanina, Szymona z Cyreny. Zrób wszystko, aby pomóc, a jeśli nie potrafimy, lub nie mamy sił to starajmy się przynajmniej nie zaszkodzić. W Każdej Eucharystii możemy się modlić za te osoby i zachęcać lokalny kościół do modlitwy wstawienniczej za te osoby, żniwo jest wielkie a robotników mało.

„Pójdźcie, błogosławieni Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszlście do Mnie”. Wówczas zapytają sprawiedliwi: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliście Mnie? lub nagim i przyodzialiście Mnie? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszlście do Ciebie?” A Król im odpowie: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,31-41).

POLAK W SŁUŻBIE MŁODZIEŻY ŚWIATA

(z ks. Marianem Falencykiem SAC, Dyrektorem Domu Studenta im. Jana Pawła II w Arcueil i Duszpasterzem Polaków we Francji rozmawia ks. Zbigniew Kaniecki)

Ks. Zbigniew Kaniecki: *We wrześniu dzieci idą do szkoły. Młodzież studencka natomiast rozpoczyna zdobywanie wiedzy w październiku. Na przedmieściach Paryża, w Arcueil, przy ulicy Laplace pod numerem 52, znajduje się Dom Studenta im. Jana Pawła II. Gości on młodych ludzi z różnych krajów. Istnienie tego domu jest zasługą ks. Mariana Falencyka SAC, który jest jego Dyrektorem. Dom istnieje od trzech lat. Uroczyste otwarcie nastąpiło...*

Ks. Marian Falencyk: ... w święto Niepodległości 11 listopada 2000 r. Bardzo pragnęliśmy, aby nowy Dom Studenta otworzył swoje podwoje w 2000 roku. W Roku Wielkiego Jubileuszu był darem dla Ojca św. Jana Pawła II jako Jego żywy pomnik. Mówię tutaj w liczbie mnogiej, gdyż dzieło jest owocem pracy Francuskiej Regii Pallotynów, a szczególnie ks. Henryka Hosera i ks. Leszka Woronieckiego.

Pierwsi studenci w nowym Domu zamieszkali już z końcem lipca 2000 r. Znaczący wkład w powstanie tego ośrodka mają nasi świeccy współpracownicy, w tym nasze duszpasterstwo rodzin i studentów. Zaznaczyć warto, że budowa tego ośrodka trwała tylko 13 miesięcy. Dom zawiera 129 mieszkań, o powierzchni około 20 m², każde wyposażone w łazienkę i kącik kuchenny. Do tego dochodzi szereg pomieszczeń wspólnych, w tym pralnia, kafeeteria i oczywiście kaplica.

– *Dom Studenta w Paryżu dla studentów polskich istniał już wcześniej.*

– Tak. W Paryżu istniał od 1981 roku Dom Studenta im. Jana Pawła II dla studentów polskich. Mieścił on około 30 studentów. Korzystając z doświadczenia w prowadzeniu tamtego ośrodka łatwiej było mi odważyć się na budowę i prowadzenie tak dużego ośrodka. Nowy dom jest otwarty dla studentów szczególnie z Europy Centralnej i Wschodniej. Żaden z tych krajów nie ma swojego domu studenckiego w Paryżu. Dzisiaj mamy reprezentantów z wszystkich krajów byłego bloku. Polacy stanowią ponad 30% mieszkańców tego domu a pozostali to studenci około 30 narodowości.

Nasz ośrodek stawia sobie za cel, poza wiadomym duszpasterskim, również uczenie się współzycia na co dzień przedstawicieli tych krajów,

których historia jest tak obolała i często była zakłamana dla celów systemu wschodniego z jego ideologią. Muszę dodać, że spora część naszych absolwentów już weszła, bądź znajdzie miejsce w instytucjach Unii Europejskiej. Ośrodek zdobył w tak krótkim czasie bardzo dobrą renomę i o zamieszkanie w nim starają się studenci, młodzi naukowcy, czy wręcz uczelnie z różnych zakątków świata zabiegają o miejsca dla swoich studentów.

– *Zanim dotarł Ksiądz do Paryża wcześniej rozpoznał swoje miejsce we wspólnocie pallotyńskiej. Skąd takie powołanie?. Nie ma przypadków. Bóg powoli przygotowuje człowieka do zadania, które mu proponuje.*

– Pierwszym pallotynem, którego poznałem, był kapelan u Sióstr Pasterek w mojej rodzinnej parafii na Pomorzu nad Wisłą. Był to, dzisiaj już nie żyjący, ks. Henryk Popiel. On zauważył moje powołanie. A potem już się potoczyło... Dlaczego taką pracę wybrałem? Jest to świadome pójście do współczesnego człowieka tam, gdzie on jest. Nie chcę przypisywać sobie, że dobrze odczytałem Bożą wolę, ale jeśli tak, to się cieszę

– *Razem z Domem Studenta działa w Arcueil Polski Ośrodek Duszpasterski. Ile osób gromadzi ta polska parafia?*

– Nasze duszpasterstwo powstało w 1982 roku. Początkowo było to duszpasterstwo typowo akademickie. Potem przekształciło się ono w duszpasterstwo rodzin, jako że stan studencki nie jest wiecznym i w pewnym momencie młodzi zmieniają stan cywilny. Bogu dziękujemy również za 10 powołań do kapłaństwa i zakonów. Obecnie stan liczebny naszej wspólnoty przekroczył 550 osób.

– *Wspólnota polska ma do dyspozycji świątynię. Jest to budowla stara, mimo iż pierwsze wrażenie jest zupełnie inne. Ta budowla ze szkła i betonu.*

– Właściwie uratowaliśmy istniejącą na terenie naszego ośrodka kaplicę, mieszczącą swobodnie 150 osób. Została ona zbudowana w 1927 roku przez słynnego we Francji Augusta Perret (1874-1954), twórcy pierwszych budowli żelbetonowych. Od 1972 roku kaplica była nieczynna dla kultu. Dopiero w 2000 roku przywróciliśmy jej sakralny charakter. Pierwsza niedzielna Msza św. została odprawiona w Przemienienie Pańskie 6 sierpnia 2000.

– *Wyposażenie prezbiterium jest niezwykle. Dominuje szkło i piaskowiec. To już współczesność.*

– Być może tak to można określić, ale przede wszystkim prostota, czystość i czytelność formy, tak ważne w liturgii. Nowy wystrój kaplicy w tym nowe prezbiterium z piaskowca i ze szkła zostało wykonane przez francuskiego artystę o korzeniach polskich Jean-François Ferraton z Lyonu na

Zesłanie Ducha Świętego w 2002 r. W całości stanowi to oryginalne i niepowtarzalne miejsce sakralne, które nastroja do skupienia i modlitwy.

– *Duszpasterzuje tutaj jeden kapłan. Na tablicy ogłoszeń możemy przeczytać o wielu inicjatywach duszpasterskich. Jak to możliwe? Świeccy tutaj są mocno zaangażowani.*

– Przede wszystkim charyzmat św. Wincentego Pallottiego urzeczywistnia się w naszym duszpasterstwie. On to pragnął już w XIX wieku, aby świeccy byli nie tylko przedmiotem ewangelizacji, ale również jej podmiotem. Dlatego też Jan XXIII nadał mu tytuł prekursora Soboru Watykańskiego II. Tym charyzmatem żyje u nas pokaźna liczba świeckich. To już chyba bezpośrednio działanie św. Wincentego... Cała katechizacja jest prowadzona przez świeckich. Istnieje dziewięć grup katechetycznych. Dodać należy, że prowadzimy katechezę dorosłych, tak ważny element stałej formacji chrześcijańskiej. W naszym duszpasterstwie dorośli w ogromnej większości pokończyli wyższe studia. Wielu z nich zajmuje stanowiska profesorskie i zajmują się pracami badawczymi. Dla nich szczególnie potrzebna jest stała formacja, aby obok swoich kompetencji zawodowych mogli rozwijać i pogłębiać wiarę. Tego zresztą sami szukają. Ich zaangażowanie jest wielorakie. Sprawia to, że wspólnota dojrzewa i odpowiada tak jak potrafi na wyzwania, jakie niesie współczesny świat. Wielu z nich angażuje się w duszpasterstwie francuskim.

– *Polacy we Francji to ludzie, którzy dotarli tutaj z Polski i tacy, którzy się tutaj urodzili, bo ich przodkowie kiedyś dotarli nad Sekwanę. Czy są różnice między jednymi i drugimi?*

– Istnieją różnice, ale one powoli się zacierają. Przede wszystkim Polonia we Francji, to potomkowie Wielkiej Emigracji, potomkowie powstańców listopadowych i styczniowych. Legenda o nich jest tutaj żywa i pozostawili wiele pamiątek. Wśród nich istniejąca Biblioteka Polska w Paryżu. Potem był okres międzywojenny i napływ Polaków szukających pracy. Byli wśród nich robotnicy rolni, hutnicy i górnicy, grupa najslabiej wykształcona, ale bardzo wierna Kościołowi i Polsce. Druga wojna światowa kazała pozostać nad Sekwaną kolejnym emigrantom, tym razem zasadniczo wojskowym. Ostatnia spora grupa to emigracja stanu wojennego. Ta startuje z wyższego pułapu społecznego. Są to zwykle ludzie młodzi i wykształceni, bądź studiujący. Charakteryzuje ich przedsiębiorczość. W tym sensie jest to ogromna strata dla Polski. Tych ludzi nie zawsze rozumiała emigracja międzywojenna, która miała o wiele trudniejszy start życiowy.

– *Co pewien czas odwiedza Ksiądz Polskę. Czy problemy duszpasterskie*

we Francji są podobne do tych w Ojczyźnie czy są też zupełnie inne? Mówi się o kryzysie Kościoła na Zachodzie Europy.

– Można mówić o podobieństwach i różnicach w mentalności religijnej Polaków i Francuzów, ale to już inny rozległy temat. Może słowo o kryzysie Kościoła we Francji... Otóż ostatnie statystyki podają, że we Francji praktykuje 8% (przynajmniej 1 raz w miesiącu udział we Mszy św.). Katechezą objętych jest 33% dzieci i młodzieży. Rocznie liczba katechizowanych spada o 1%. Lepiej z praktykami religijnymi jest w dużych miastach, gorzej zaś w miasteczkach i na wsi. Mówi się, że wieś francuska poza Wandęją i Bretanią, nigdy nie była dobrze zewangelizowana. Ludność ze wsi poszła do miast, co też osłabiło praktyki. Dużą rolę w destrukcji Kościoła odegrał rok 1968 ze swoim „il est interdit d’interdire”, (zakazane jest zakazywać). Dzisiaj już coraz częściej można słyszeć krytyczne głosy różnych autorytetów dotyczące „osiągnięć” roku 1968. Wielu młodych dzisiaj nie zadaje sobie pytania, co zrobić, aby pięknie i sensownie wypełnić własne życie, ale martwi się jak wydostać się z pokomplikowanej sytuacji życiowej, w której się znajduje. Widoczny jest u wielu brak perspektywy życia. Dużą odpowiedzialność ponosi pokolenie ich rodziców. Jednak jak wszędzie można spotkać też wspaniałą młodzież, ale znowu powodzenie wychowawcze bądź jego brak z zasady zależy od rodziny. Takim dowodem namacalnym są powołania we Francji, których jest dziesięciokrotnie mniej niż w Polsce. Ale one są wprost proporcjonalne, do liczby praktykujących. Powołania te wywodzą się zasadniczo z rodzin, gdzie wiara jest wartością istotną, gdzie są praktyki religijne, gdzie są postawione wysokie wymagania moralne. Kto z tych powołań korzysta? Zasadniczo zakony o ścisłych regułach zakonnych.

– *Jak wyglądają problemy z moralnością? U nas mówi się o problemach związanych z nadużywaniem alkoholu, czyli pijaństwem i alkoholizmem. Jak te sprawy wyglądają od strony duszpasterstwa we Francji?*

– We Francji poważne zagrożenie stanowią narkotyki. Kiedy rozmawia się z młodzieżą, to wielu spośród nich twierdzi, że wszyscy używają tych środków. Trudno mi w to uwierzyć. Problem jest poważny. Wielu używa narkotyków jako środka ekscytującego w czasie sesji egzaminacyjnej. Coraz częściej policja stwierdza, że nadużycie narkotyków przez kierowców stanowi bezpośrednią przyczynę wypadków drogowych. Oczywiście istnieje problem nadużywania alkoholu. Dotyczy to szczególnie młodzieży. Zasadniczo większym problemem we Francji stanowi alkoholizm niż pijaństwo. Problemy te stanowią wyzwanie dla duszpasterstwa i Kościół tutaj poważnie się nimi zajmuje. Widoczne jest to we wspólnotach parafialnych, które w dyskretny sposób spieszą z pomocą dotkniętym chorobą alkoholizmu.

Myślę, że Kościół we Francji już jest po kryzysie i skutecznie się odnawia. Cieszy się on rosnącym autorytetem. Ma wielu wspaniałych biskupów, kapłanów, zakonników i zakonnice oraz rzeszę zaangażowanych świeckich. To napawa nadzieją. Wielu się nawraca. Rozwija się tutaj od lat instytucja katechumenatu. Trwa on 2-3 lata i zajmuje się nimi ponad 30 tysięcy świeckich. Rocznie przyjmuje chrzest św. ponad 2300 katechumenów. Liczba ta ciągle wzrasta. Konwertyci zwykle są najaktywniejszymi i najgorliwszymi wiernymi w Kościele.

– Oczywiście możemy podać adres Domu Studenta i jeśli tylko zgłoszą się Polacy studiujący we Francji i będą wolne miejsca Ksiądz ich przyjmie i zapewni dach nad głową.

– Zawsze chętnie służymy Polakom studiującym we Francji i zapraszamy do naszego Domu Studenta. Oto nasz pełny adres: Residence Internationale d (Etudiants „Jean Paul II”; 52 avenue Laplace; 94110 Arcueil; tel. 01 49 12 15 30; 01 49 12 19 90.

– Dziękuję za rozmowę. Życzę, aby udało się zrealizować wszystkie plany związane z funkcjonowaniem Domu Studenta i wszystkie pomysły duszpasterskie. Niech Bóg towarzyszy Księdzu na drogach Francji.

Rozmawiał: ks. Zbigniew Kaniecki

Dostępne formy pomocy

Miejsce pierwszego kontaktu – „punkt konsultacyjny” – dla osób z problemem alkoholowym powinno istnieć w każdej gminie:

- przy poradni odwykowej
- przy poradni ogólnej (jeśli nie ma poradni odwykowej)
- przy urzędzie gminnym: Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych lub Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej
- w Klubach Abstynenckich
- przy Grupach Samopomocowych: AA (Anonimowi Alkoholicy); AlAnon (grupy samopomocowe dla członków rodziny osoby uzależnionej); DDA (Dorośle Dzieci Alkoholików); AL-Ateen (Grupy dla dzieci i młodzieży z rodzin z problemem alkoholowym.)

Kazanie Sól ziemi i światłość świata.

1. Zamknięci w swoim świecie.

Dziś widu ludzi żyje we własnym świecie w myśl zasady „co to mnie obchodzi” Tworzą swój świat oderwany od rzeczywistości. Dla wielu takim światem jest komputer, który tworzy wirtualną rzeczywistość. Dla innych jest telewizor, gazeta, lub hobby, które tak bardzo absorbuje, że nie pozostawia czasu na rodzinę i zainteresowanie problemami najbliższych. Ale taki świat fikcji i złudnego poczucia bezpieczeństwa i siły wytwarza alkohol i inne substancje uzależniające. Człowiek po nie chętnie sięga bo wierzy, że pozwolą zapomnieć o troskach i problemach dnia codziennego. Wierzy także w magiczną moc. Oto po spożyciu alkoholu czuje się ważny i pewny siebie. Niestety, gdy działanie alkoholu ustaje wraca szara zwyczajna często bolesna rzeczywistość. Potrzeba, więc ludzi którzy pokażą, że można i bez alkoholu pięknie żyć.

2. Ku dobru wspólnemu.

Trzeba myśleć odpowiedzialnie o sprawach narodu. Kościoła, drugiego człowieka. Trzeba odrzucić fałszywą zasadę o tym, że ja wiem, w jaki sposób trzeba żyć, aby się zbawić. Taka postawa nie ma nic wspólnego z prawdziwym dojrzałym chrześcijaństwem. Może dlatego w naszych czasach wielu ludzi określa siebie, że są chrześcijanami, ale tak naprawdę ich zasady życia są dalekie od tych, które znamy z Ewangelii. Zasady Ewangelii są trudne i wymagające, ale tylko dla tych, którzy nie chcą ich praktykować. Wyniesiona niedawno na ołtarze Matka Terasa z Kalkuty pokazała, że i w dzisiejszych czasach można stosować te zasady, że Ewangelia może być głoszona w tak dalekim i geograficznie i kulturowo kraju, jakim są Indie. Wystarczy tylko odwaga i wiara w to co się robi. Niestety dzisiejsi chrześcijanie przypominają ludzi tchórzliwych. Uciekają od dawania świadectwa. Zachwycamy się często, że w Polsce jest nas tak dużo, że Polska to kraj katolicki. A jednak nasze świadectwo nie buduje. Owszem, lubimy zajrzeć do kościoła najchętniej, gdy nie ma Mszy św. i mówimy o sobie, że jesteśmy ludźmi wierzącymi. Ale jednocześnie jesteśmy narodem bardzo rozpitym. Nie interesujemy się tymi, którzy cierpią na chorobę alkoholową. Wielu wołoby na ten temat w ogóle nie mówić. Nawet wówczas, gdy ich rodzinę ta

straszna choroba trawi. Zamknąć swój problem w swoich ścianach. Widzimy więc jak trudno tworzyć inne lepsze myślenie i zmieniać zastaną rzeczywistość.

3. Świadek światła.

Sługa boży ks. Frandszek Blachnicki mówił o chrześcijaństwie konsekwentnym, a więc takim, które nie boi się konfrontacji ze współczesnym światem. Nie boi się swoich zasad, nie boi się nazwać zła po imieniu. Uważał, że jednym z największych wrogów chrześcijaństwa jest strach i dlatego wielokrotnie postawę przesyconą strachem ganił. Nam również potrzeba wyzwalać się ze strachu po to, aby umieć dostrzec zło. To zło nazwać i je zdemaskować. Jeżeli będziemy tak postępować wówczas nasze światło będzie świecić przed ludźmi. Nie będzie zaćmione złem, ani fałszem. Trzeba mieć również odwagę mówić otwarcie o problemach, które dzieją się w naszym życiu. Niewątpliwie problem alkoholowy do nich należy. Przeciwwagą dla tych, którzy piją mogą okazać się ci, którzy dobrowolnie wybrali abstynencję. A więc światło świeci poprzez osobisty wybór i osobistą postawę niełękającą się trudności. Nasz przykład zapewne zmieni wiele w najbliższym środowisku. Niech przykład Bł. Matki Teresy i Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego będą przykładem odwagi i zachęty do dawania świadectwa i bycia światłem świata i solą ziemi. Amen.

O. Krzysztof Kościelecki OFM Cap.

**W TYM ROKU 25 ROCZNICĘ PROKLAMOWANIA NA LOTNISKU
W NOWYM TARGU W OBECNOŚCI OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II
OBCHODZI KRUCJATA WYZWOLENIA CZŁOWIEKA**

* * *

Uroczystości jubileuszowe odbędą się na Jasnej Górze:

12 VI 2004

KONGRES KRUCJATY WYZWOLENIA CZŁOWIEKA,

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE

Wstęp:

„Czego chcesz od nas Panie za Twe hojne dary, czego za dobrodziejstwa, którym nie masz miary?”

Niewiele Bóg potrzebuje. Wystarczy Mu jedna chwila, krótkie westchnienie, czułe spojrzenie. Cieszy się, gdy słyszy radosne „dziękuję”, ale wyciąga pomocną dłoń, gdy mówisz „pomóż, proszę”. On, niezmiernie bogaty w miłosierdzie, podaje każdemu z nas Ojcowską dłoń i wskazuje drogę światła. Pragnie oświecać mroki naszego życia i nieustannie prosi, byśmy stawali się „światłością świata”. Wie, że to trudne zadanie, więc daje nam pomoc – różaniec. Weź, bracie i siostrzo, w swoje dłonie paciorki różańca i razem z nami rozważaj misterium ziemskiej działalności Chrystusa i obecności Jego Matki. Popatrz na własne życie. Zapytaj swego serca czy świeci Bożym blaskiem? Czy wypełnia je Boża miłość? Czy jest w nim miejsce dla Maryi? Wspomnij tych, którzy nie znają blasku światła i chodzą w ciemnościach. Pomyśl o zniewolonych nałogami, o bezrobotnych, chorych, cierpiących. Oddaj ich dzisiaj Bogu i Jego Matce. Proś w ich intencji: „Módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.”

TAJEMNICE RADOSNE

Tajemnica I. ZWIASTOWANIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

„Anioł rzekł do Niej: Nie bój się Maryjo, znalazłaś, bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. (...) Na to rzekła Maryja: Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według Twego słowa” (Łk 1,30-31.38).

Prosta nazaretańska dziewczyna została Matką Bożego Syna. Przedziwna to tajemnica i ogromne zaufanie Boga do człowieka. Bóg wiedział, że człowiek odpowie lękiem, dlatego posłał Anioła z prostym wezwaniem: nie bój się, jest z tobą Boża łaska, ona cię umocni i wesprze. I wtedy Maryja wypowiedziała swoje „fiat” – niech mi się stanie. Prośmy, bracia i siostry, w tej pierwszej tajemnicy o Boże błogosławieństwo i umocnienie w wierze, o wyzyszczenie trudnych do opanowania lęków i pokorę serca, które ośmiela się nazywać Boga Ojcem, a Maryję, zawsze Dziewicę, Jego Matką.

Tajemnica II. NAWIEDZENIE ŚWIĘTEJ ELŻBIETY

„Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napenił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i rzekła: *Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona*”. (Łk 1, 40-42).

Spotkanie z Bożą Matką zaowocowało nowym życiem i przepeliło serce Elżbiety ogromną radością. Ta radość została wyrażona okrzykiem i wyznaniem wiary – błogosławiona jesteś Maryjo i błogosławiony jest owoc Twojego łona. Módlmy się, drodzy, o tak czytelne spotkania z Jezusem i Jego Matką. Nie silmy się na wielkie słowa, ale pozwólmy prowadzić się Duchowi Świętemu. Niech On dopełni w nas to, czego brakuje ułomnym ludzkim sercom.

Tajemnica III. NARODZENIE PANA JEZUSA

„Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie”. (Łk 2,7).

Odrzucony przez ludzi, skazany na poniewierkę i chłód betlejemskiej grotty stał się jeszcze bliższy nam, ziemskim tułaczom, szukającym drogi do niebieskiej Ojczyzny. Uwierzymy, że zrezygnował z wielkich pałaców, zniżył się do człowieka i wszedł między „bydło, pasterzy i siano” właśnie po to, by nauczyć nas pokory. Z pokorą odmawiamy tę świętą tajemnicę różańca i reflektujemy nad misterium narodzin Boga – Człowieka. Rozpalmy w sobie ogień miłości, by ogrzać chłód betlejemskiej grotty. Zabierzmy światło betlejemskiej gwiazdy, by rozświetlało nasze ziemskie wędrowanie do Pana i rozdziło potrzebę trwania we wspólnocie wierzących.

Tajemnica IV. OFIAROWANIE PANA JEZUSA W ŚWIĄTYNI

„Gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczajów Prawa, Symeon wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: *moje oczy ujrzaly Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów (...)* i rzekł do Maryi, Matki Jego: *oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiac się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie*”. (Łk 2, 27.30.34-35).

Symeon uznał w Bożym Dziecięciu Zbawiciela świata i zapowiedział nieuchronne cierpienia Maryi. Oczami wiary dostrzegł największe tajemnice naszego odkupienia. Niech ten przykład proroka otworzy nasze serca na przyjęcie trudnych prawd wiary, niech sprawi, że kontemplując tę cząstkę różańca doświadczymy bliskości Boga i zapagniemy Go zanieść braciom z radością, by i oni uwierzyli w swoje zbawienie.

Tajemnica V. ZNALEZIENIE PANA JEZUSA W ŚWIĄTYNI

„ (...) został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice (...) Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami (...). Matka rzekła do Niego: *Synu, czemuś nam to uczynił? (...)* On im odpowiedział: *Czemuście Mnie szukali? Czyż nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do Mego Ojca?*” (Łk 2, 43. 48-49)

Pozostał w świątyni, by dowieść, że tu jest źródło miłości i Bożej mądrości. Wskazał, gdzie szukać prawdy. „Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział.(Łk, 50) My także wiele nie rozumiemy. Wciąż chcemy działać po swojemu, tzn. po omacku. A przecież wystarczy się u stóp Chrystusa i słuchać Jego słów, i czerpać z Jego mądrości i pić z Jego źródła. Prośmy Maryję, by matczyną opieką otoczyła wszystkich szukających Jezusa i w dobroci swego serca poprowadziła nas tam, gdzie nasza przystań – do Domu Ojca.

TAJEMNICE ŚWIATŁA

Tajemnica I. CHRZEST JEZUSA W JORDANIE

„*Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego w postaci cieleśnej niby gołębica, a z nieba odezwał się głos: „Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie”*(Łk 3, 21-22)

Przyjął chrzest, by jeszcze pełniej zjednoczyć się z ludem i właśnie wtedy usłyszał najpiękniejsze wyznanie miłości: Tyś jest mój Syn umiłowany. Do Ciebie także w momencie chrztu przemówił sam Bóg. Pochylił się nad twym kruchym życiem i nazначzył je miłością. Przyjął cię do grona umiłowanych dzieci Bożych i nigdy nie cofnął danego słowa. Cierpiał, gdy upadałeś pod ciężarem grzechów, tak samo jak ty dziś cierpisz, gdy wspominasz swą słabość, gdy czujesz ból i winę. Nigdy cię jednak nie potępił i dziś cię nie potępia. Obmywa nadal twą duszę i pokazuje światło w ciemności, byś znalazł drogę powrotu. Zaufaj Bogu i wróć. Umocnij się w drodze modlitwą.

Tajemnica II. OBJAWIENIE JEZUSA W KANIE GALILEJSKIEJ

„*Odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa rzekła do Niego: Nie mają wina. Jezus Jej odpowiedział: Czyż to Moja lub Twoja sprawa niewiasto? Jeszcze nie nadeszła godzina Moja. Wtedy Matka powiedziała do slug: Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie.*” (J 2, 1-5)

Obecność Boga w Kanie Galilejskiej, wśród szczęśliwych małżonków, nie jest przypadkowa. Wyraża odwieczne przywiązanie do człowieka i pragnienie dzielenia jego radości. Ta radość zdaje się być na moment zagrożona przez nagłą troskę – brak wina, zwykłego napoju. I oto z pomocą przychodzi Boża Matka. Jej interwencja sprawia, że Bóg, sam trwając w jedności z Synem i Duchem, w geście umiłowania wspólnoty serc czyni cud przemiany wody w wino. Zażęgnuje w ten sposób niepokój i otwiera oczy nasze na wiarę. Tę wiarę wzmacnia w nas Maryja. To Ona – pierwsza z wierzących uczy nas zaufania Bogu. Kontemplując misterium pierwszego cudu, módlmy się o pomnożenie naszej wiary. Rozpalmy nasze serca światłem Chrystusa.

Tajemnica III. GŁOSZENIE KRÓLESTWA BOŻEGO I WZYWANIE DO NAWRÓCENIA

„A oto kobieta, która prowadziła życie grzeszne, dowiedziawszy się, że Jezus gości w domu faryzeusza, przyniosła flakonik alabastrowy olejku i stanąwszy z tyłu u Jego stóp, płacząc zaczęła łzami oblewać Jego stopy i włosami swej głowy je wycierała. Potem całowała Jego stopy i namaszczała je olejkiem. Jezus powiedział: Odpuszczone są jej wszystkie grzechy, ponieważ bardzo umiłowała. A ten, komu się mało odpuszcza, mało miłuje. Twoja wiara cię ocaliła, idź w pokój”.(Łk 7, 36-38, 47, 50)

Placząca, nieszczęśliwa, obarczona grzechem i wstydem kobieta przychodzi do Pana. Nie śmie spojrzeć Mu w oczy, ale łzami obmywa Jego stopy i namaszcza olejkiem. To są prawdziwe łyzy skruchy i oczyszczenia. To najpiękniejsza spowiedź przed Bogiem. Czy stać cię na takie wyznanie? Czy umiesz aż tak płakać z miłości? A może płaczesz tylko nad sobą, nad swoją nędzą i lękiem? Znajdź w sobie siłę tamtej kobiety i proś z całym Kościołem: „odpuść nam nasze winy (...) i nie wódź nas na pokuszenie. Amen”.

Tajemnica IV. PRZEMIENIENIE NA GÓRZE TABOR

„Gdy Jezus się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniącym białym. A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz. Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dopełnić w Jeruzolimie”.(Łk 9, 29-30)

Cudowna postać Chrystusa zatopiona w modlitwie lśni blaskiem chwały, a Mojżesz i Eliasz mówią o Jego odejściu. Apostoł Piotr wyznaje: „Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy”, a z nieba rozlega się głos: „To jest Syn mój, Wybrany. Jego słuchajcie”. Wybrał Go Bóg, by przemienił nasze życie, by odkupił nasze winy własną krwią. A co my zrobiliśmy dla Pana? Czy ciała nasze są Jego świątynią? Czy mieszka w nas Boży Duch? A może zatruci oparami alkoholu, zaczadzeni nikotyną, sponiewierani przekleństwami nie

mamy już siły walczyć? Może już dawno zagubiliśmy obraz Boga w naszych sercach? Nie wolno nam ulec zwątpieniu. Trzeba wznieść się na Górę Tabor i w blasku Boga przemienić swoje życie. Trzeba na nowo przywdziać białą szatę i chodzić drogami Światłości. Zapatrzmy się w Chrystusowe oblicze i prośmy o przemianę naszych serc.

Tajemnica V. USTANOWIENIE EUCHARYSTII

„Jezus następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i podał uczniom mówiąc: To jest Ciało Moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę! Tak samo i kielich wziął po wieczerzy mówiąc: Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi Mojej, która za was będzie wylana”(Łk 22, 19-20)

Chleb i wino przemienione w Ciało i Krew Chrystusa to niepojęty dar Boga dla człowieka, to zaproszenie na wieczne ucztowanie w Domu Ojca i zapewnienie, że każdy, kto spożywa ten Chleb i pije ten Kielich, będzie żył na wieki. Żyć wiecznie, to żyć z Bogiem i w Bogu, to płonąć jego miłością, świecić Jego blaskiem i pachnieć niebem. Niech ta piąta tajemnica różańca świętego będzie żarliwym uwielbieniem Boga za dar Eucharystii i Jej szafarzy, za łaskę wiary i pomoc Matki Najświętszej, za współbraci w wierze i wszystkich tych, których Bóg postawił na naszej drodze. Niech stanie się zaczynem ofiarnej miłości, płodnym zagonem i Bożą iskrą każdej chrześcijańskiej wspólnoty.

TAJEMNICE BOLESNE

Tajemnica I. MODLITWA PANA JEZUSA W OGRÓJCACH

„Potem wyszedł i udał się według zwyczaju na Górę Oliwną (...) upadł na kolana i modlił się tymi słowami: Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich! Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie”.(Łk 22, 39. 41-42)

Kochał jak Bóg i jak Bóg przyjął cierpienie, lecz po ludzku przeżywał strach i ból. Ale Ojciec zaraz przyszedł z pomocą. Posłał anioła, aby go umocnił. Do Ciebie, bracie i siostrzo, także posyła aniołów. Nie chce, byś lękał się życia i codziennych trudności. Pragnie, byś Mu zaufał jak Syn i w szczerzej modlitwie powierzył swoje słabości. Uczyni to teraz. Wyznaj, że Panem jest Jezus, a potem módl się o żar autentycznej modlitwy i pogodzenie się z wolą Ojca.

Tajemnica II. BICZOWANIE PANA JEZUSA

„Rzekł do nich Płat: Cóż więc mam uczynić z Jezusem, którego nazywają Mesjaszem? Zawołali wszyscy: Na krzyż z Nim! (...) Płat widząc, że nic nie osiągnie (...) wziął wodę i umył ręce wobec tłumy, mówiąc: Nie jestem

winy krwi tego Sprawiedliwego. To wasza rzecz. A cały lud zawołał: krew Jego na nas i na dzieci nasze. Wówczas Jezusa kazał ubiczować”. (Mt 27, 22. 24-26).

Nie dostrzegając w Nim żadnej winy, wydał Go na ubiczowanie. Poddał się presji tłumu. I my dziś ulegamy wielkim krzykaczom. Zamiast bronić Chrystusa i Kościoła, stajemy w tłumie oprawców. Biczujemy Jezusa naszą obojętnością na zło i biernością wobec przemocy. Niech doświadczenie bliskości biczowanego Chrystusa odmieni nasze spojrzenie na Kościół i Jego kapłanów, niech wzbudzi w nas serdeczny żal za każdy niesłuszny osąd, za plotkę, pomówienie, obmowę.

Tajemnica III. CIERNIEM UKORONOWANIE

„Rozebrali Go z szaty i narzucili na Niego płaszcz szkarłatny. Uplótnszy wieniec z ciernia włożyli Mu na głowę, a do prawej ręki dali Mu trzcinę. Potem przyklękali przed Nim i szydzili z Niego mówiąc: Witaj Królu Żydowski! Przy tym plułi na Niego i bili go po głowie”. (Mt 27, 28-30)

Wyszadzony, sponiewierany, opluty i pobity zachował boską godność. Nie złorzeczył nikomu, gdyż wiedział, że musi cierpieć, by odkupić nasze winy. Miał świadomość własnej boskości i przynależności do innego świata. Wiedział, że królestwo Jego nie jest stąd. Pochylając pokornie głowy przed Królem, wołajmy: Przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi. Błagajmy o łaskę budowania królestwa na ziemi, o pokój w naszych rodzinach i spokój w Ojczyźnie. Ufajmy, że dostąpimy udziału w Królestwie Bożym.

Tajemnica IV. PAN JEZUS DŹWIGA KRZYŻ NA KALWARIĘ

„Gdy Go wyszadzili, zdjęli z Niego płaszcz, włożyli na Niego własne Jego szaty i odprowadzili go na ukrzyżowanie”. (Mt 27,31).

Kazali Mu umrzeć haniebną śmiercią, jak złoczyńcy. A przecież czynił dobro. Zapomnieli? Nie uwierzyli? A może byli zazdrośni, bo aż tak umiłował człowieka, że sam stał się Człowiekiem? Módlmy się, bracia i siostry, by rozważanie drogi krzyżowej Jezusa podźwignęło nas samych z codziennych upadków i dało moc do niesienia własnych problemów i krzyży. Stańmy pod krzyżem Jezusa razem z Jego Matką. Bądźmy gotowi odpokutować za niewierności i winy.

Tajemnica V. UKRZYŻOWANIE PANA JEZUSA

„Gdy przyszli na miejsce zwane „Czaszką” ukrzyżowali tam Jego i zło-
czyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Lecz Jezus mówił: Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą co czynią”. (Łk23, 33-34).

Zawiśł w gronie zło-
czyńców, choć był Barankiem bez skazy i w chwili największego poniżenia błogosławił oprawcom. Ojcze przebacz im, bo nie wiedzą co czynią. Maryjo, która wytrwałaś pod krzyżem mimo ogromnego

bólu i cierpienia, naucz nas trwania przy Bogu w chwilach bezkresnej rozpacz-
y. Podpowiedz, jak przebaczyć wrogom Kościoła i tym, którzy nam wciąż urągają. Wskaż drogę pojednania z odłączonymi braćmi. Módl się za nami teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

TAJEMNICE CHWALEBNE

Tajemnica I. ZMARTWYCHWSTANIE PANA JEZUSA

„Anioł przemówił do niewiast: Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma go tu, gdyż zmartwychwstał jak powiedział”. (Mt 28,5-6).

Wywyższony na drzewie krzyża przyjął śmierć, a potem skruszył jej wrota i wrócił do życia. Zmartwychwstał jak powiedział. Potwierdził, że każdy, kto w Niego wierzy, choćby i umarł żyć będzie. Uwielbiamy Zmartwychwstałego obecnego pośród nas w tym świętym Zgromadzeniu. Odkryjmy Go w dzisiejszym rozmodlonym kościele, w kolejnych tajemnicach różańca świętego i w każdym spotkanym człowieku. Powtarzajmy razem z Maryją:

„Uwielbiam, duszo moja, sławę Pana mego
Chwał Boga Stworzyciela tak bardzo dobrego,
Bóg mój, zbawienie moje, jedyna otucha,
Bóg mi rozkoszą serca i weselem ducha”.

Tajemnica II. WNIEBOWSTĄPIENIE PANA JEZUSA

„Odpowiedział im (...) gdy duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi. Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał im Go sprzed oczu. (...) Przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach i rzekli: (...) Ten Jezus wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście go wstępującego do nieba”. (Dz 1,8-11).

Odszedł do Ojca, by przygotować nam mieszkanie, a potem przyjdzie i zacznie sądzić z uczynków miłości. Zapyta wszystkich razem i każdego z osobna – czy byłeś mi świadkiem? Czy przyznałeś się do mnie przed światem? Czy budowałeś cywilizację miłości? Odpowiedzią będzie całe nasze życie – nie słowa, lecz czyny. Uczmy się odpowiadać już dzisiaj. Wpatrzeni w Chrystusa, wstępującego do nieba, wyśpiewajmy Bogu hymn uwielbienia za dar Jego Syna, za moc Ducha Świętego i Niepokalanie Poczętą. Czuwajmy i prośmy o dobre przygotowanie serc na powtórne przyjście Pana.

Tajemnica III. ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

„Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa i braćmi Jego. (...) Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięć-

DROGA KRZYŻOWA**Wprowadzenie**

„Jeśli kto chce iść za Mną niech się zaprze samego siebie, niech co dnia weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje” (Łk 9,23)

Wezwanie do naśladowania Jezusa jest najważniejszym wymaganiem moralnym dla wierzących w Niego. Naśladować Jezusa to znaczy tak jak On być posłusznym Bogu Ojcu, tak jak On kochać ludzi, tak jak On modlić się, tak jak On nieść krzyż, tak jak On odpierać pokusy, tak jak On pochylać się nad potrzebującym, tak jak On przeżywać cierpienie. Aby Go naśladować trzeba Go poznać, trzeba wpatrywać się w Jego Oblicze, słuchać Jego słów. Czynimy to idąc Drogą Krzyżową, którą ofiarujemy w intencji trzeźwości naszych braci i siostr. Rozważając Drogę Krzyżową Jezusa będziemy również prosić o poznanie woli Bożej wobec nas i o siłę do jej wypełnienia.

I – Pan Jezus skazany na śmierć

„Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu” (J 18, 37)

Naśladować Jezusa to szukać prawdy w swoim życiu. Czasem prawda jest bolesna, trudna, gorzka. Jej poznanie a potem akceptacja prowadzi do wolności – „Poznaście prawdę i prawda was wyzwoli”. Jaka może być prawda o człowieku? Może być bolesnym odkryciem: jestem alkoholikiem, mój mąż, syn jest uzależniony od alkoholu, doznałem krzywdy od pijących rodziców. Prawdy nie da się zmienić. Trzeba ją przyjąć i liczyć się z nią na co dzień. Do niej trzeba dostosować swoje postępowanie.

Módlmy się o odwagę w przyjmowaniu i akceptowaniu prawdy w naszym życiu.

II – Pan Jezus bierze krzyż na swoje ramiona

„Kto chce iść za Mną... niech weźmie swój krzyż i niech Mnie naśladuje” (Łk 9, 23)

Naśladować Jezusa to tak jak On, każdego dnia nieść krzyż. Krzyż może mieć różne oblicza. Jest krzyż choroby, samotności, niesprawiedliwości, kalectwa, starości. Może być krzyż, który jest konsekwencją wierności Bogu i Jego przykazaniom. Może być krzyż związany ze zmianą swojego życia, z rozwojem duchowym. Może być krzyż będący następstwem grzechu, na-

dziesiątnicy wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić głosząc wielkie dzieła Boże” (Dz 1,14. 2, 1.4.11).

Napełnieni Duchem Świętym wielbili Boga, każdy w swoim języku. Nie szukali górnolotnych słów. Głosili dzieła Boże, a Duch Święty modlił się za nich. Dajmy się i dzisiaj prowadzić Duchowi Świętemu – niech działa w naszym życiu, wspiera w modlitwie i umacnia w trudnościach. Wołajmy do Niego wraz z całym Kościołem:

*„Przyjdź Duchu Święty, ja pragnę, o to dziś błagam Cię,
Przyjdź jako moc w mej słabości, radością napełnij mnie”.*

Tajemnica IV. WNIEBOWZIĘCIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

„Maryja rzekła: Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy, bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Oto błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszehmocny”. (Łk 1, 46-49).

Bez grzechu pierwotnego poczęta, przepelniona łaskami i wybrana spośród wszystkich niewiast na Matkę Syna Bożego nie mogła pozostać z dala od Jezusa. Kiedy zasnęła niebiańskim snem, Bóg zabrał Ją do siebie. Wcześniej uczynił matką wszystkich żyjących. W testamencie z krzyża oddał Jej w opiekę cały lud Boży. Oddajmy, bracia i siostry, hołd uwielbienia Najświętszej Maryi Pannie – Matce Jezusa i naszej Matce cudownym tekstem Godzinek:

*„Witaj Świętynio Boga, w Trójcy Jedynego,
Tyś raj Aniołów, Pałac wstydu panińskiego.
Pociecho utrapionych, ogrodzie wdzięczności,
O palmo cierpliwości, o cedrze czystości”.*

Prośmy, by za jej wstawiennictwem Bóg otworzył nam niebo i zaprosił do udziału w chwale Maryi.

Tajemnica V. UKORONOWANIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

„Potem wielki znak się ukazał na niebie: Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu”. (Ap 12,12)

Najpiękniejsza i najpokorniejsza Służebnica Chrystusa została nazwana Królową nieba i ziemi, Królową Polski i całego świata. Nie przestała przez to być Matką. Dziękujmy Bogu za tę niepojętą miłość i wywyższenie rodu ludzkiego, dziękujmy za godność niewiasty i matki. Klękając przed królewskim obliczem Maryi z najwyższą czcią prośmy słowami Godzinek „by nas zbawienną drogą prowadziła, a przy śmierci nam słodką opiekunką była”. Amen.

Regina Ziarko-Podlaska

logu, zła. Krzyż może mieć różne oblicza. Tylko ten krzyż ma sens, który niesiemy razem z Jezusem, który podejmujemy, aby tak jak Jezus realizować dobro.

Módlmy się, aby krzyż, który niesiemy nigdy nie był konsekwencją zła, ale trudem budowania tego, co wartościowe i piękne.

III – Pan Jezus upada pod krzyżem

„*Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski*” (Mt 5, 48)

Naśladować Jezusa to dążyć do doskonałości, do świętości. Tymczasem widzimy w sobie tyle ograniczeń, tyle upadków, tyle słabości. Ciągłe powtarzamy te same grzechy. Jakże często jest to grzech pijaństwa, który może przemienić się w uzależnienie. Jak być doskonałym? Doświadczając bezsilności i słabości, trzeba prosić Jezusa o moc. On jest Wszechmogący. On może podźwignąć człowieka z każdego upadku. On może wyrwać z nałogu.

Módlmy się o łaskę trzeźwości dla uzależnionych od alkoholu.

IV – Pan Jezus spotyka swoją Matkę

„*Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do Mego Ojca?*” (Łk 2, 49)

Jezus kochał swoją Matkę Maryję. Naśladować Jezusa to kochać swoich bliskich: rodziców, dziadków, rodzeństwo, dzieci. Miłość Jezusa do Maryi nie była jednak ślepa. Miłość Jezusa do Maryi była podporządkowana wartości największej jaką było pełnienie woli Ojca. Taka miłość czasem zadaje ból kochanej osobie... Rodzice zabierają dziecko na operację. Rodzina pozwala ponosić skutki picia alkoholikowi.

Módlmy się o łaskę mądrej miłości do naszych bliźnich.

V – Szymon z Cyreny pomaga nieść krzyż Panu Jezusowi

„*Uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem*” (Mt 11, 29)

Naśladować Jezusa to być pokornym. Pokorny potrafi przyjąć pomoc innych ludzi. Pokorny wie, że sam nie potrafi wszystkiego zrobić, że potrzebuje wsparcia. Jezus w pokorze przyjął pomoc Szymona z Cyreny, choć była to pomoc nie z miłości, ale z przymusu. Aby rozwiązać problemy alkoholowe trzeba poprosić o pomoc w poradni, we wspólnocie.

Módlmy się o pokorę, o umiejętność prośzenia o pomoc.

VI – Weronika ociera twarz Panu Jezusowi

„*Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam.*” (Mt 7, 7)

„*Jezus pogrążony w udręce jeszcze usilniej się modlił*” (Łk 22, 44)

Nic więcej nie mogła uczynić. Nie zmieniła wyroku, nie zatrzymała maszyny śmierci. Jezus poszedł dalej aby umrzeć na krzyżu. Zrobiła to co mogła. Otarła Mu twarz swoją chustą. Jezus w dowód wdzięczności zostawił na niej odbicie swego oblicza. Czasem wobec człowieka pijącego nic nie możemy uczynić. Ale zawsze pozostaje jedno – modlitwa. Jezus modlił się w chwili zbliżającej się męki. Jezus modlił się na krzyżu. Pozostawił nam wzór. Naśladować Jezusa to modlić się tak jak On. I nawet wtedy, gdy nasza modlitwa nie zmienia świata i drugiego człowieka to zawsze zmienia nas. W każdej modlitwie Bóg daje nam Ducha Świętego, który wyciska na naszym sercu znamię miłości.

Módlmy się o dar wytrwałości w modlitwie.

VII – Pan Jezus drugi raz upada pod krzyżem

„*Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami*” (1P 2, 21)

Naśladować Jezusa to kochać bliźniego, a kochając doznawać cierpienia, gdy bliźni grzeszy, upada. Wielki jest ból osób, które w swoich rodzinach mają pijącego alkoholika. Nie mają jednak wpływu na jego życie, mogą sami podejmować zmiany w swoim postępowaniu. Niedobrze jest jeżeli zasklepiają się w bólu, jeżeli kochając koncentrują się tylko na tym ‘żeby on nie pił’. Powinny mimo bólu kroczyć drogą własnego rozwoju, tak jak Jezus, który z kolejnego upadku powstał i poszedł dalej.

Módlmy się za rodziny alkoholików, aby uzależnienie bliskiej osoby nie rujnowało ich życia i by mieli siły do rozwoju swoich talentów, umiejętności i zdolności.

VIII – Pan Jezus upomina płaczące niewiasty

„*Bóg, który daje cierpliwość i pociechę niech to sprawi, abyście wzorem Chrystusa te same uczucia żywili do siebie*” (Rz 15, 5)

Najważniejsza dla Jezusa było wypełnienie woli Ojca, miłość do ludzi, troska o ich zbawienie. Dlatego nawet niosąc krzyż upomina, poucza, wskazuje właściwy sposób postępowania. Naśladować Jezusa to, tak jak On, nosić w sobie troskę o innych, to dobrze radzić, wskazywać drogę. W domu osób nadużywających alkoholu tak wiele jest kłótni, a tak mało dobrych działań.

Módlmy się o umiejętność właściwego postępowania wobec ludzi uzależnionych od alkoholu.

IX – Trzeci upadek Pana Jezusa pod krzyżem

„*To dążenie niech was ożywia. Ono też było w Chrystusie Jezusie. On istniejąc w postaci Bożej nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem,*

lecz ogolocil samego siebie przyjmawszy postać slugi, stawszy się podobnym do ludzi” (Flp 2, 5-7)

Jezus jest pokorny. Pokora Jezusa polega na tym, że nie szuka swojego wywyższenia i swojej chwały. Dla siebie wybiera ostatnie miejsce, poniżenie, krzyż. Jezus wybrał tak bardzo ostatnie miejsce, że nikt nie jest w stanie Mu go odebrać. Jezus na pierwszym miejscu zawsze stawia chwałę Ojca. Wszystko co czyni jest uwielbieniem, adoracją, wywyższeniem Boga – Ojca. Egoizm i myślenie o sobie jest jednym ze źródeł nałogów i uzależnień. Drogą wyzwolenia jest wyrwanie się z egoizmu, zwrócenie się ku Bogu i pomoc bliźnim.

Módlmy się za ludzi młodych, aby nie ulegali pokusie łatwego przyjemnego życia.

X – Pan Jezus obnażony z szaty

„Wy Mnie nazywacie Nauczycielem i Panem i dobrze mówicie bo nim jestem. Jeżeli więc Ja Pan i Nauczyciel umyłem wam nogi to i wyście powinniście sobie nawzajem umywać nogi. Dalem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili jak Ja wam uczynilem.” (J 13, 13-15)

Jezus dał przykład. My mamy Go naśladować. Co znaczy naśladować Jezusa pochylającego się do nóg apostołów? Co znaczy naśladować Jezusa, gdy w milczeniu pozwała zedrzeć sobie szaty? Odpowiedź w konkretach naszego życia podpowiada nam wiara. Czasem będzie to pokorne milczenie, czasem odsunięcie się na ubocze, a czasem wzięcie bicia. Wobec człowieka uzależnionego potrzeba czasem twardego działania, innym razem odejścia, to znów wytrwałego cierpliwego słuchania.

Módlmy się o mądrość, wrażliwość i umiejętność dla wszystkich pracujących z alkoholikami.

XI – Ukrzyżowanie Pana Jezusa

„Gdy przyszedli na miejsce zwane ‘Czaszką’ ukrzyżowali tam Jego i zлочyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Lecz Jezus mówił: ‘Ojcie, przebac im, bo nie wiedzą co czynią’” (Łk 23, 33-34)

Naśladować Jezusa to przebaczyć swoim winowajcom, to modlić się za prześladowców. Przebaczenie nie potrzebuje prośby ze strony krzywdziciela, przebaczenie jest gestem serca skrzywdzonego. Wielu jest ludzi skrzywdzonych przez alkoholików. Wiele osób cierpiących nawet wtedy gdy alkoholik przestanie pić.

Módlmy się o łaskę przebaczenia bliźnich przez tych, którzy zostali skrzywdzeni przez alkoholików.

XII – Pan Jezus umiera na krzyżu

„To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak ja was umilowałem” (J 15, 12)

Naśladować Jezusa to kochać tak jak On, aż do całkowitej ofiary z siebie. To szczyt świętości, na który powinniśmy patrzeć, którego powinniśmy pragnąć, do którego trzeba nam dążyć, by być jak Jezus. Trudności życiowe, krzyże codzienności, a wśród nich uależniony brat lub siostra są doświadczeniami, w których może wykuwać się w nas taka miłość – odpowiedzialna, konsekwentna, wytrwała, cierpliwa, prosta, nie zniewalająca.

Módlmy się, abyśmy wszyscy, dzień po dniu, uczyli się kochać tak jak Jezus.

XIII – Pan Jezus zdjęty z krzyża

„Kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem waszym na wzór Syna Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz aby służyć” (Mt 20, 27-28)

Naśladować Jezusa to służyć. Józef z Arymatei, Nikodem, niewiasty oddają ostatnią przysługę Jezusowi, zdejmują Jego ciało z krzyża. Jako chrześcijanie stajemy przed wieloma dziedzinami życia, gdzie możemy podejmować posługę. Możemy służyć podczas liturgii, służyć chorym, angażować się różnych ruchach i stowarzyszeniach. Jedną z dziedzin naszej służby może być praca trzeźwościowa.

Módlmy się w intencji wszystkich ruchów trzeźwościowych i wszystkich apostołów trzeźwości.

XIV – Pan Jezus złożony do grobu

„Ojcie chcę, aby ci, których mi dałeś byli ze mną tam gdzie ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą mi dałeś.” (J 17, 24)

Naśladować Jezusa to umrzeć i być w niebie. Naśladowanie Jezusa w ziemskim życiu ma prowadzić do celu jakim jest bycie razem z Nim w niebie, w domu Ojca. Jezus pragnie abyśmy mieli udział w Jego chwale. By mieć udział w Jego chwale trzeba najpierw mieć udział w Jego krzyżu. Każde ziemskie doświadczenie daje nam szansę, by mieć z Nim współudział. Cierpienia związane z pijaństwem bliskich osób, podejmowane w duchu wiary, daje szansę by mieć udział w chwale Jezusa.

Módlmy się za wszystkich cierpiących na skutek alkoholizmu i pijaństwa, aby ich krzyż został wynagrodzony przez Jezusa udziałem w Jego chwale.

Ks. Mirosław Żak

DOKUMENTY

Warszawa, dnia 18 marca 2003 r.
N. 1013/03/P.

**Ekscelencjo,
Najdostojniejszy Księżu Biskupie,**

Uprzejmie informuję, że Konferencja Episkopatu Polski na 321 Zebraniu Plenarnym, które odbyło się w Warszawie w dniach 12 i 13 marca 2003 roku zgodnie ze swoim Statutem, przedłużyła Ekszelencji mandat Przewodniczącego Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski, na następne pięć lat.

W imieniu Konferencji Episkopatu i własnym dziękuję za dotychczasowe dokonania oraz na nową kadencję składam serdeczne gratulacje i życzę owocnej pracy.

Z wyrazami braterskiej czci.

*+ Józef Kardynał Glemp
Przewodniczący Konferencji Episkopatu
Prymas Polski*

Jego Ekscelencja
Ks. Biskup Antoni DYDYCZ
Biskup Drohiczyński
Przewodniczący Zespołu Trzeźwości KEP
Ul. Kościelna 10
17 – 312 DROHICZYN

* * *

Warszawa, dnia 18 marca 2003 r.
N. 1013/03/P.

Przewielebny Księżu Prałacie,

W związku z zakończeniem obecnej kadencji Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski i potrzebą mianowania nowego składu osobowego, Księża Biskupi zebrani na 321 Sesji Plenarnej w Warszawie w dniach 12 i 13 marca br. wyrazili uznanie dla wieloletniej pracy Księdza Prałata na polu trzeźwości i wytrwałe animowanie działań Zespołu.

Zgodnie z sugestią Księży Biskupów mianuję Księdza Prałata honorowym członkiem Zespołu Apostolstwa Trzeźwości. Przekazując niniejszą nominację serdecznie życzę Bożych mocy w dalszej służbie Kościołowi na odinku trzeźwości.

Z serca błogosławię –

*+ Józef Kard. Glemp
Przewodniczący Konferencji Episkopatu
Prymas Polski*

Przewielebny
Ks. Prałat Mgr Henryk KORŻA
ul. Sadowa 1/2
18-400 ŁOMŻA

* * *

**Zespół Apostolstwa Trzeźwości
Konferencji Episkopatu Polski**

Wielce Szanowny Panie Prezydencie,

z pewnym zażenowaniem, ale też i z ufnością zwracam się w imieniu Zespołu Apostolstwa Trzeźwości, działającego przy Konferencji Episkopatu Polski, z prośbą o krytyczne spojrzenie na nowelizację Ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, przyjętej przez Sejm w dniu 28 marca 2000 r.

W załączeniu podaję tekst naszego listu otwartego do polskich parlamentarzystów. Są tam zawarte pewne przesłanki, które nie zostały uwzględnione przez PT Adresatów, a które mają ważną wymowę i dużo znaczą dla istotnie trzeźwego wychowania nowych pokoleń i dla przeciwdziałania alkoholizmowi, który niszczy zdrowie naszego narodu i w krzywym świetle ukazuje obraz naszego społeczeństwa.

Nie jesteśmy zwolennikami prohibicji jako takiej. W obecnej jednak sytuacji naszego państwa, kiedy młodzi ludzie mają tak wielkie kłopoty ze znalezieniem godnego miejsca pracy, poszerzanie reklamy napojów alkoholowych jest straszliwym nieporozumieniem i groźnym w skutkach działaniem.

Sądzę, że Panu Prezydentowi zależy na zdrowiu naszego młodego pokolenia, a także na dobrym wizerunku każdej Polki i Polaka, dlatego ufam, że zechce Pan przyczynić się do powstrzymania reklamy napojów alkoholowych, nawet korzystając z prawa weta. Dziękując Panu Prezydentowi za ta-

ką decyzję, zapewniam, że to dzięki niej będzie więcej światła w wielu polskich rodzinach i więcej nadziei w sercach młodych Polaków.

Z należnym szacunkiem –

Bp Antoni P Dydyecz
Przewodniczący Zespołu Apostolstwa Trzeźwości
Konferencji Episkopatu Polski

Drohiczyn, 5 kwietnia 2003 r.

* * *

KOMUNIKAT **UCZESTNIKÓW II FORUM RUCHÓW, STOWARZYSZEŃ** **I ORGANIZACJI TRZEŹWOŚCIOWYCH**

W dniach 21 i 22 listopada 2003 roku odbyło się w Zakroczymiu II Forum Ruchów, Stowarzyszeń i Organizacji Trzeźwościowych. W trakcie spotkania omawiano różne formy pracy dotyczące apostolstwa trzeźwości. Z niepokojem zauważono, że wzrasta spożycie alkoholu i obniża się wiek inicjacji alkoholowej.

Mając na uwadze dotychczasowe doświadczenia w pracy trzeźwościowej podkreślono znaczenie abstynencji w każdym środowisku wychowawczym, opiekuńczym i leczniczym. Abstynencja jest bowiem skuteczną metodą w kształtowaniu obyczajów sprzyjających rozwojowi wolności osoby ludzkiej i gwarantem owocnej pracy profilaktycznej. Uczestnicy II Forum doszli do wniosku, iż istnieje potrzeba ożywienia współpracy pomiędzy osobami, ruchami, stowarzyszeniami i organizacjami działającymi na rzecz trzeźwości w wymiarze indywidualnym i społecznym.

W związku z tym postanowiono powołać do istnienia Konwent Zakroczymski. Konwent pragnie stać się płaszczyzną umożliwiającą efektywną współpracę wszystkim, którym zależy na trzeźwości każdego człowieka. **Grupa inicjatywna zaprasza wszystkich zainteresowanych na spotkanie w dniach 16-18 lutego 2004 roku do Zakroczymia** (początek 16 lutego o godz. 15.00), celem wypracowania założeń ideowych i form współpracy.

Tę inicjatywę powierzamy szczególnej opiece Matki Bożej Królowej Polski.

Podpisali:

- ks. bp Antoni Pacyfik Dydyecz, Przewodniczący Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski,
- ks. prałat Henryk Korża, Dyrektor Hospicjum „Przemiana i Trwanie” w Nałęczowie,

- ks. kan. Zbigniew Kaniecki, Sekretarz Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski,
- ks. dr Janusz Kochoński, Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego Kurii Diecezjalnej Płockiej,
- ks. dr Romuald Jaworski, Dyrektor Centrum Psychologiczno-Pastoralnego „Metanoia” w Płocku,
- o. Krzysztof Kościelecki OFM Cap, Dyrektor Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości w Zakroczymiu,
- o. Marek Skowroński OFM Cap, duszpasterz Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości w Zakroczymiu,
- o. Jan Karczewski OFM Cap, duszpasterz Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości w Zakroczymiu,
- ks. Zbigniew Grabowski, Diecezjalny Duszpasterz Trzeźwości Diec. Drohiczyńskiej,
- ks. Mirosław Kszczot, Kierownik Pieszej Pielgrzymki w Intencji Trzeźwości Narodu z Radomia do Niepokalanowa,
- ks. Grzegorz Ostrowski, Kierownik Pieszej Pielgrzymki w Intencji Trzeźwości Narodu z Bieżunia, Ciechanowa i Płocka do Niepokalanowa,
- ks. Tomasz Wilga, Kierownik Pieszej Pielgrzymki w Intencji Trzeźwości Narodu Diec. Łomżyńskiej z Ostrołęki do Niepokalanowa,
- o. Apolinary Kaźmierak OFM Cap, duszpasterz trzeźwości w Łomży,
- Jan Marian Kleczyński, Bractwo Trzeźwości im. św. Maksymiliana Kolbego w Łomży,
- Jerzy Stworzyjan, Bractwo Trzeźwości im. św. Maksymiliana Kolbego w Ostrołęce,
- Wanda Śniegocka, Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Osobom Uzależnionym i ich Rodzinom „Filadelfia” – Płock,
- Barbara Sowińska, Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Osobom Uzależnionym i ich Rodzinom „Filadelfia” – Płock,
- Zofia Ziarko, Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Osobom Uzależnionym i ich Rodzinom „Filadelfia” – Płock,
- Danuta Pawłowska, Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Osobom Uzależnionym i ich Rodzinom „Filadelfia” – Płock,
- Maria Barylska, Ruch „Światło-Życie” Diec. Warszawsko-Praskiej,
- Agnieszka Waszkiewicz, Krucjata Wyzwolenia Człowieka Diec. Warszawsko-Praskiej,
- Jan Kotlarz, Stowarzyszenie „FTH” w Toruniu,
- o. Oskar Puskiewicz OFM, Krucjata Niepokalanej,
- Małgorzata Sojka, Fundacja „Signum Magnum”.

**Ludzie, nauczcie się śpiewać i tańczyć,
bo aniołowie w niebie nie będą wiedzieli, co z wami zrobić.**

(św. Augustyn)

INFORMACJE

**Członkowie Zespołu Apostolstwa Trzeźwości /2 kadencji/
mianowani na 321 Sesji Plenarnej Episkopatu Polski obradującej
w Warszawie w dniach 12 i 13 marca 2003 roku.**

*Przewodniczący Zespołu
Krajowy Duszpasterz Trzeźwości*

Ks. biskup dr Antoni Pacyfik Dydycz

Ul. Kościelna 10, 17-312 Drohiczyn n/Bugiem
tel. (085) 655 78 05, e-mail: Kuria@drohiczyn.opoka.org.pl
<http://www.drohiczyn.opoka.org.pl>

Sekretarz Zespołu

Ks. kan. Zbigniew Kaniecki

Ul. Krzywa 15, 09-402 Płock
tel. (024) 261 38 79; kom. 607 237 124,
e-mail: zkaniecki@plock.opoka.org.pl
<http://www.duszp.trzezwości.plock.opoka.org.pl>

Członek Honorowy:

Ks. Prałat Henryk Korża

Ul. Lipowa 24, 24-140 NAŁĘCZÓW
tel. (081) 501 41 15

Członkowie Zespołu:

Ks. Komandor Janusz Bąk

Ul. Nowolipie 25B m. 1, 01-002 Warszawa
kom. 0604 057 339

Ks. Henryk Grządko

Ul. Słoneczna 63, 66-400 GORZÓW WIELKOPOLSKI
Tel. (095) 722 71 05; kom. 0600 857 105

Ks. Wiesław Kondratowicz

Kowalew, Ul. Kościelna 12, 63 – 300 Pleszew 1
(062) 742 30 82, kom. 0608094370

O. Krzysztof Kościelecki OFM Cap

ul. O. Honorata Koźminkiego 36, 05-170 Zakroczym
tel. (022) 785 22 08, e-mail: oat@kapucyni-www.opoka.org.pl
<http://www.oat.com.pl>

Ks. dr Piotr Kulbacki

Ul. Ks. F. Blachnickiego, 34-450 Krościenko n. Dunajcem
tel. (018) 262 56 41; 262 32 35, e-mail: PiotrKulbacki@oaza.org.pl

Prof. dr hab. Józef Styk

Ul. Rückemana 10/8, 20-244 LUBLIN
Tel. dom. (081) 7473693, praca UMCS (081) 5332921
E-mail: jstyk@bacon.umcs.lublin.pl lub jstyk@ramzes.umcs.lublin.pl
<http://www.socjologiawsiimiasta.umcs.lublin.pl>

Senator dr n. med. Jan Szafranec

Ul. Rumiankowa 24/2, 15-699 BIAŁYSTOK
Tel.(085) 661 29 938

Ks. prałat Marian Szewczyk

Ul. Konopnickiej 3a, 12-230 BIAŁA PISKA
Tel/fax (087) 4239046, kom. 0602407537

Ks. prałat dr Stanisław Ulaczyk

Ul. Kościelna 10, 17-312 DROHICZYN n. Bugiem
Tel (085) 655 78 05

Dr Krzysztof Wojcieszek

ul. Koralowa 14, 96 – 515 PAPROTANIA
tel. (046) 8614335; (046) 8614154, kom. 0604 466 478
e-mail: kwojcieczek@poczta.onet.pl

Ks. kan. Władysław Zązel

34-383 KAMESZYNICA
Tel. (033) 8625218 kom. 502 740 472

DIECEZJALNI DUSZPASTERZE TRZEŹWOSCI

Lp.	Diecezja	Imię i Nazwisko	Telefon / E-mail	Adres
1.	Białystok	Ks. Andrzej Kondzior	0-85 6812238	ul. Park Dyrekcyjny 2 17-230 Białowieża
2.	Bielsko-Żywiecka	Ks. Władysław Ząbel	0-33 8624822	34-383 Kamesznica
3.	Częstochowa	Ks. Józef Zielonka	0-34 3665084; 3643000; fax. 3669742 e-mail: communitio@cz.pl http://www.swjacek.cz.pl	ul. Warszawska 452 A 42-200 Częstochowa
4.	Drohiczyń	Ks. Stanisław Ulaczyk Ks. Zbigniew Grabowski	0-85 655780 0-25 6919108	ul. Kościełna 10 17-312 Drohiczyń n. Bugiem ul. Kościełna 7, 07-104 Stoczek Węgrowski
5.	Elbląg	Ks. Zbigniew Kulesz	0-55 2332352; e-mail: bibi3@poczta.onet.pl	ul. Kielecka 16 82-300 Elbląg-Zatorze
6.	Elk	Ks. Marian Szewczyk	0-87 4239046;	ul. Konopnickiej 3a 12-230 Biała Piska
7.	Gdańsk	Ks. Bogusław Głodowski	0-58 3214205; kom. 0501522422	ul. Słowackiego 161 80-298 Gdańsk – Żłota Karczma
8.	Gliwice	Ks. Tadeusz Fryc	0-34 3576369	ul. Powstańców 15 42-288 Koszęcin
9.	Gniezno	Ks. Alfred Lewicz	0-63 2776905	ul. Kościełna 7 62-430 Powidz
10.	Kalisz	Ks. Alojzy Mendlikowski	0-62 615641	Jedlec 59; 63-322 Goluchów
11.	Katowice	Ks. Zygmunt Klim Ks. Piotr Brząkałik	0603744730; e-mail: zklim@o2.pl 0601448870 e-mail: piotrbr@chorzow-online.pl	Pl. Wyzwolenia 21, 40-423 Katowice ul. Siewna 25, 40-339 Katowice-Szopienice
12.	Kielce	Ks. Sylwester Okla	0-41 3445425	ul. Jana Pawła II 3 25-013 Kielce
13.	Koszalin-Kolobrzeg	Ks. Krzysztof Włodarczyk	0-94 3425477 kom. 0601895573	ul. Seminaryjna 2 75-950 Koszalin
14.	Kraków	Ks. Mirosław Żak	0-12 2624597; kom. 0501418612 e-mail: mzak@diecezja.krakow.pl	ul. Babińskiego 29/22A/26; 30 – 393 Kraków
15.	Legnica	Ks. Kazimierz Piwowarczyk	0-75 7135617	ul. Jeleniogórska 56a 58-524 Nowy Kościół
16.	Lublin	Ks. Krzysztof Kolodziejczyk	0-81 5272377; e-mail: k.kolodziejczyk@kuria.lublin.pl	ul. Jana Pawłami 11 20-535 Lublin
17.	Łomża	Ks. Henryk Korża	0-81 5014115	ul. Lipowa 24 24-140 Nałęczów
18.	Łowicz	Ks. Paweł Górniak Ks. Marek Wysocki	0-46 8386527 0-46 8630966	99-436 Bednary ul. 15 sierpnia 52a 96-500 Sochaczew

19.	Łódź	Ks. Andrzej Ścieszko	0-42 6368068	ul. Św. Stanisława 14 90-458 Łódź
20.	Olsztyn	Ks. Marek Gbiórczyk	0-89 5238968	ul. Hozjusza 15; 10 – 900 Olsztyn
21.	Opole	Ks. Marcin Marsollek	0-77 4547573; kom. 0602 776001 e-mail: marcinm@ozzi.org.pl	ul. Niewodniki, ul. Włajska 11 49-120 Dąbrowa
22.	Pelplin	Ks. Zenon Górecki	0-58 5884204	ul. Kościełna 2a; 83 – 210 Zblewo
23.	Płock	Ks. Zbigniew Kaniecki	0-24 2613879 kom. 0607 237124 e-mail: zkanecki@plock.opoka.org.pl http://www.duszp.trzezowosci.plock.opoka.org.pl	ul. Krzywa 15 09-402 Płock (Trzepowo)
24.	Poznań	Ks. Jan Bartkowiak	0-61 8780924	ul. Mariacka 15 61-012 Poznań
25.	Przemysł	Ks. Stanisław Zarych	0-16 6790830	Plac Konstytucji 3 Maja 8 37-700 Przemysł
26.	Radom	Ks. Marek Dziewiecki	0-48 3317815; e-mail: mczew@topnet.pl http://mardzie.topnet.pl	ul. Młyńska 23 26-600 Radom
27.	Rzeszów	Ks. Maciej Figura	0-95 8718455; kom. 0608559337 e-mail: mfigura@rzeszow.opoka.org.pl	36-383 Niechobrz 274
28.	Sandomierz	Ks. Ryszard Konecki	0-15 8112858 e-mail: koneckir@sandomierz.opoka.org.pl	Wydrza 175 39-410 Grębów
29.	Siedlce	Ks. Jan Gomółka	0-25 6442195	ul. J. Piłsudskiego 62 09-110 Siedlce
30.	Sosnowiec	Ks. Jan Szkoc	0-32 2661263	ul. Orła 19, 41-205 Sosnowiec
31.	Szczecin-Kamień	Ks. Robert Włodkowski	0-91 3179933 w. 37; kom. 0601639414	ul. Kard. S. Wyszyńskiego 2F; 72 – 009 Police
32.	Tarnów	Ks. Zbigniew Guzy	0-14 6261014; kom. 0604265879	Al. MB Fatimskiej 39; 33-100 Tarnów
33.	Toruń	Ks. Adam Fiański	0-23 6974542	ul. Nidzicka 4 13-200 Działdowo
34.	Warszawa	Ks. Henryk Bartuszek	0-22 8222849	ul. Grojecka 38 02-314 Warszawa
35.	Warszawa – Praga	Ks. Lucjan Szczepiński	0-22 7742753	ul. Ks. Schabowskiego 2 05-120 Legionowo
36.	Wrocław	Ks. Stanisław Kowalski	0-54 2601824; kom. 0600281748	87-646 Działyń Mazowiecki
37.	Wrocław	Ks. Wojciech Tokarz	0-71 3289517	Plac Siaszka 4, 50-221 Wrocław
38.	Zamość-Lubaczów	Ks. Zdzisław Gizmiński	0-84 6392285	ul. Kolegiacka 3; 22 – 400 Zamość
39.	Ziel. Góra-Gorz. Wlk	Ks. Henryk Grządko	0-95 7227105; kom. 0600857105	ul. Stoneczna 63 66-400 Gorzów Wielkopolski

ZAKONNI DUSZPASTERZE APOSTOLSTWA TRZEŹWOŚCI

Zakon Dominikanów (Zakon Braci Kaznodziejów, Ordo Praedicatorum (OP))

Prezes Fundacji Przeciwdziałania Uzależnieniom „Dominik”

O. Tomasz Alexiewicz OP

ul. Dominikańska 2, 02-738 Warszawa

tel. (022) 8436211, fax 8535220, kom. 0601947120

Zakon Franciszkanów, (Zakon Braci Mniejszych, Ordo Fratrum Minorum (OFM))

Odpowiedzialny za Krucjatę Niepokalanej

O. Oskar Puzkiewicz OFM,

ul. Reformacka 1, 98 – 300 Wieluń

e-mail: oskar@katowice.opoka.org.pl

Księża Kanonicy Regularni Laterańscy, Zakon Kanoników Regularnych św. Augustyna Kongregacji Luteranckiej Najświętszego Zbawiciela, (Ordo Canonicorum Regularium Sancti Augustini Congregatio Lateranensis Sanctissimi Salvatoris (CRL))

Kustosz Sanktuarium Matki Bożej Gietrzwałdzkiej

Ks. Kazimierz Brzozowski CRL

11-036 Gietrzwałd

tel. (089) 512 31 02; fax (089) 512 34 06; kom. 0601 850 625

e-mail: sanktuarium@at.pl, <http://www.gietrzwald.at.pl>

Zakon Kapucynów (Zakon Braci Mniejszych Kapucynów, Ordo Fratrum Minorum Capuccinorum (OFM Cap.))

Dyrektor Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości im. O. Benignusa Jana Sosnowskiego w Zakrocymiu

O. Krzysztof Kościelecki OFM Cap

ul. O. Honorata Koźminkiego 36, 05-170 Zakrocym, 05-170 Zakrocym,

tel. (022) 785 22 08

e-mail: oat@kapucyni-www.opoka.org.pl, <http://www.oat.com.pl>

Moderator Bractwa Trzeźwości w Łomży

O. Apolinary Kaźmierak,

ul. Krzywe Koło 3, 18-400 Łomża,

tel. (086) 2164849

Rekolekcjonista

O. Damian Zawitkowski OFM Cap

ul. Narutowicza 37, 21-500 Biała Podlaska

tel. (083) 3444391

Księża Marianie (Zgromadzenie Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, Congregatio Clericorum Marianorum sub titulo Immaculatae Conceptionis Beatissimae Virginis Mariae (MIC))

Dyrektor Licheńskiego Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym

Ks. Roman Grzona MIC,

ul. Klasztorna 4, 62-563 Licheń Stary; kom. 0606 909 993

Adres: ul. Klasztorna 4, 62-563 Licheń Stary; tel. (063) 2708132; 2708167

E-mail: pomoclichen@home.pl

Strona internetowa: <http://www.pomoclichen.home.pl>

Księża Michalici (Zgromadzenie Świętego Michała Archaniola, Congregatio Sancti Michaelis Archanieli (CSMA))

Referent ds. Pielgrzymki Trzeźwościowej

Ks. Tomasz Wilisowski CSMA,

ul. Nałęczowska 96, 20-831 Lublin,

tel. (081) 7215323, kom. 0608402194

Księża Palotyni (Stowarzyszenie Apostolstwa Katolickiego, Societas Apostolatus Catholici (SAC))

Rekolekcjonista

Ks. Józef Krzeski SAC,

ul. Żeromskiego 6, 05-400 Otwock,

tel. (022) 779 29 92

Zakon Paulinów (Zakon Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika, Ordo Sancti Pauli Primi Eremitae (OSPPE))

Prezes Stowarzyszenia Pomocy Osobom Uzależnionym i ich Rodzinom „Jest nadzieja”

O. Ryszard Bortkiewicz OSPPE

ul. Św. Barbary 51, 42-212 Częstochowa,

tel. (034) 3671308, kom. 0609 107 841

KRAJOWA KSIĘGA KAPŁANÓW ABSTYNETÓW

L.p.	Imię i nazwisko	Rok ur.	Diecezja	Adres	Abstynent od roku	Deklarowany okres abstynencji
1.	Ks. Robert Mikos	1971	warszawska	ul. Szkolna 5; 05-822 Milanówek	1995	Na całe życie
2.	Ks. Kazimierz Nowak	1937	plocka	ul. Misjonarska 1; 09-402 Plock	1997	Na całe życie
3.	Ks. Czesław Stolarczyk	1958	plocka	ul. Stary Rynek 17; 09-110 Sochocin	1988	Członek KWC
4.	Ks. Stanisław Dziekan	1956	plocka	09-471 Miszewo Murowane	1987	Członek KWC
5.	Ks. Tomasz Opaliński	1966	plocka	ul. Misjonarska 1; 09-402 Plock	1987	Członek KWC
6.	Ks. Stanisław Kowalski	1946	włocławska	87-640 Działyń Mazowiecki	1992	Na całe życie
7.	Ks. Zbigniew Grabowski	1951	drohiczyńska	Wiórow, 08-306 Strzeszew	1974	Na całe życie
8.	Ks. Piotr Kulbacki	1954	łódzka	ul. Ks. F. Blachnickiego 2; 34-450 Krościenko	1979	Członek KWC
9.	Ks. Józef Czerwonka	1950	lubelska	ul. Popliarska 2; 24-300 Opole Lubelskie	1979	Członek KWC
10.	Ks. Kazimierz Pniowarczyk	1932	legnicka	ul. Jeleniogórska 56 A; 58-524 Nowy Kościół	1979	Na całe życie
11.	Ks. Henryk Korza	1936	łomżyńska	Al. Lipowa 24; 24-140 Nałęczów	1948	Na całe życie
12.	Ks. Władysław Żądel	1942	bielsko-żywiecka	34-383 Kamesznica	1979	Na całe życie
13.	Ks. Jacek Dudkiewicz	1964	plocka	ul. Wojska Polskiego 28a; 09-200 Sierpc	1988	Członek KWC
14.	Ks. Piotr Brząkałik	1955	katowicka	ul. Solskiego 2; 40-749 Katowice	1996	Na całe życie
15.	Ks. Stanisław Zarych	1922	przemyska	Pl. Konstytucji 3 Maja 8; 37-700 Przemysł	1959	Na całe życie
16.	Ks. Tadeusz Fryc	1932	gliwicka	ul. Powstańców 15; 42-286 Koszęcin	1984	Członek KWC
17.	Ks. Jan Gomółka	1936	siedlecka;	ul. Pilsudskiego 62; 08-100 Siedlce	1955	Na całe życie
18.	Ks. Jan Szok	1932	sosnowiecka	ul. Orła 19; 41-205 Sosnowiec	1957	Na całe życie
19.	Ks. Henryk Grządło	1961	zielenogórsko-gorzowska	ul. Słoneczna 63; 66-400 Gorzów Wielkopolski	1983	Na całe życie
20.	Ks. Zbigniew Kaniecki	1959	plocka	ul. Krzywa 15; 09-402 Plock (Trzepowo)	1979	Na całe życie
21.	O. Apollinary Kaźmierak	1934	Zakon Kapucynów	ul. Krzywe Koło 3, 18-400 Łomża	1966	Członek KWC
						Na całe życie

22.	Ks. Józef Zielonka	1946	częstochowska	ul. Warszawska 452 A; 42-200 Częstochowa	1975	Na całe życie
23.	Ks. Wiesław Kondratowicz	1948	kaliska	ul. Kościelna 12; 63-325 Kowalew	1975	Na całe życie
24.	Ks. Dariusz Kwiatkowski MIC	1960	Zgromadzenie XX. Marianów; ul. Klasztorna 4; 62-563 Licheń	1980	Na całe życie	
25.	Ks. Waldemar Konstrubiec	1955	zamojsko-lubaczowska	22-604 Tarnawatka	1994	Na całe życie
26.	O. Piotr Pawłita OFM Cap	1957	Zakon Kapucynów	ul. Bielińskiego 26; 26-420 Nowe Miasto	1989	Na całe życie
27.	O. Damian Zawitkowski OFM Cap	1932	Zakon Kapucynów	ul. O. H. Kozmińskiego 36; 05-170 Zakroczym	1975	Co roku ponawiam
28.	Ks. Ryszard Konecki	1962	sandomierska	Wydrza 175; 39-410 Grębów	1980	Na całe życie
29.	Ks. Andrzej Szopiński	1967	pelplińska	ul. Pocztowa 9; 89-410 Węcbork	1987	Na całe życie
30.	Ks. Józef Sobotka	1959	siedlecka	ul. Ks. Stanisława Pleasły 3; 08-105 Holubla	1979	Członek KWC
31.	Ks. Stanisław Sęctły	1936	przemyska	Wygarki 305; 37-500 Jarosław	Od I Komunii św.	Na całe życie
32.	O. Tomasz Alexiewicz OP	1948	Zakon Dominikanów	ul. Dominikańska 2; 02-738 Warszawa	1979	Na całe życie
33.	Ks. Tomasz Jacek Barłowski	1966	włocławska	ul. Kazimierza Wielkiego 13; 87-820 Kowal	1984	Członek KWC
34.	Ks. Maciej Figura	1961	rzeszowska	36-047 Niechobrz 274	1988	Na całe życie
						Członek KWC
35.	Ks. Józef Winiarski CSMA † 2002	1936	Zgromadz. XX. Michalitów	Pawlikowice 1; 32-020 Wieliczka	1944	Na całe życie
36.	Ks. Tomasz Wilga	1969	łomżyńska	ul. Szpitalna 1; 19-230 Szczuczyn Białostocki	1987	Członek KWC
37.	Ks. Bogusław Głodowski	1957	gdańska	ul. Słowackiego 161; 80-298 Gdańsk 43	1980	Na całe życie
38.	Ks. Paweł Waruszewski	1971	plocka	ul. Św. Wojciecha 15; 06-150 Nasielsk	1994	Na całe życie
39.	Ks. Andrzej Słoka	1974	rzeszowska	Niechobrz 274; 36-047 Niechobrz	1996	Na całe życie
						Członek KWC
40.	Ks. Wojciech Ignasiak	1965	katowicka	ul. Gawronów 20; 40-527 Katowice	1985	Członek KWC od 1987
41.	Ks. Henryk Bartuszek	1956	warszawska	ul. Grojecka 38; 02-314 Warszawa	1977	Członek KWC
42.	Ks. Grzegorz Ostrowski	1976	plocka	ul. Polna 9, 09-500 Gostynin	1997	Na całe życie
43.	Ks. Henryk Wierzejski	1937	siedlecka	ul. Kochanowskiego 11; 08-110 Siedlce	1955	Na całe życie
44.	Ks. Jan Wojcieszek	1936	kielecka	Małoszów 34, 28-530 Skalbierz	1958	Na całe życie
45.	O. Bernard Zieliński CSsR	1939	Zgrom. Redemptorystów	ul. Sikorskiego 23; 67-200 Głogów	1966	Na całe życie

46.	Ks. Jerzy Szkiel	1961	zielenogórsko-gorzowska	67-320 Niegosławice	1986	Na całe życie
47.	Ks. Zbigniew Wokotrub	1957	zielenogórsko-gorzowska	ul. Szkolna 3; 66-534 Trzebiech	2001	Na całe życie
48.	Ks. Tadeusz Wielogłowski	1956	zielenogórsko-gorzowska	ul. Kościelna 3; 66-211 Ołobok	1984	Na całe życie
49.	Ks. Henryk Mucha	1952	poznaska	ul. Kościelna 4; Kunowo; 63-800 Gostyń	1970	Na całe życie
50.	Ks. Grzegorz Jendrzewski	1962	plocka	ul. Nowowiejskiego 2; 09-400 Plock	2000	Na całe życie
51.	O. Jan Karcewski OFM Cap.	1972	Zakon Kapucynów	ul. O. H. Koźmińskiego 36; 05-170 Zakroczym	1990	Na całe życie
52.	Ks. Józef Krzeski SAC	1931	Księża Palotyń	ul. Żeromskiego 6; 05-400 Otwock	1960	Na całe życie
53.	Ks. Zygmunt Halejcio	1945	Koszalińsko-kolobrzaska	77-235 Trzebielino 88	1982	Na całe życie
54.	Ks. Krzysztof Wiodarczyk	1961	Koszalińsko-kolobrzaska	ul. Seminaryjna 2; 75-950 Koszalin	1987	Członek KWC
55.	Ks. Marek Matusik	1964	siedlecka	Nowe Opole 173 B; 08-110 Siedlce 2	1983	Na całe życie
56.	Ks. Konstanty Kusyk	1967	siedlecka	Nowe Opole 173 B; 08-110 Siedlce 2	1983	Na całe życie
57.	Ks. Jan Pienkosz	1955	siedlecka	ul. Piłsudskiego 62; 08-110 Siedlce	1983	Na całe życie
58.	Ks. Józef Skorodiuk	1939	siedlecka	ul. Piłsudskiego 62; 08-110 Siedlce	1955	Na całe życie
59.	Ks. Antoni Laszuk	1930	siedlecka	21-500 Biała Podlaska	1955	Na całe życie
60.	Ks. Józef Szajda	1932	siedlecka	ul. Floriańska 5; 08-110 Siedlce	1955	Na całe życie
61.	Ks. Stefan Kornas	1933	siedlecka	ul. Floriańska 5; 08-110 Siedlce	1955	Na całe życie
62.	Ks. Eugeniusz Gaładyk	1933	siedlecka	ul. Kościuszki 10; 08-110 Siedlce	1955	Na całe życie
63.	Ks. Kazimierz Korzniewicz	1956	siedlecka	ul. Staromiejska 11; 21-560 Międzyrzec Podlaski	1955	Na całe życie
64.	Ks. Józef Huszałuk	1935	siedlecka	21-450 Stoczek Łukowski	1955	Na całe życie
65.	Ks. Janusz Potapczuk	1938	siedlecka	ul. Kościuszki 10; 08-110 Siedlce	1955	Na całe życie
66.	Ks. Franciszek Holda	1939	siedlecka	08-406 Trąbki	1966	Na całe życie
67.	Ks. Edmund Waluszko	1929	siedlecka	Hadyńów; 08-207 Olszanka	1971	Na całe życie
68.	Ks. Józef Franczuk	1941	siedlecka	07-110 Kopcie;	Od I Komunii św.	Na całe życie
69.	Ks. Henryk Drożdżek	1947	siedlecka	Oleksin; 08-122 Bojmie	1972	Na całe życie
70.	Ks. Eugeniusz Filipiuk	1960	siedlecka	ul. Lubelska 61; 21-560 Międzyrzec Podlaski	1988	Członek KWC
71.	Ks. Jan Dzięga	1950	siedlecka	ul. Floriańska 5; 08-110 Siedlce	Od I Komunii św.	Na całe życie

72.	Ks. Jan Siemnicki	1954	siedlecka	ul. Floriańska 5; 08-110 Siedlce	Od I Komunii św.	Na całe życie
73.	Ks. Sylwester Ługowski	1959	siedlecka	Szpaki; 21-545 Kornica	Od I Komunii św.	Na całe życie
74.	Ks. Andrzej Żelazo	1960	siedlecka	Osiny Dobre; 08-124 Mokobody	1988	Na całe życie
75.	Ks. Zygmunt Pena	1960	siedlecka	ul. Sokolowska 124; 08-110 Siedlce	1992	Na całe życie
76.	Ks. Andrzej Ałfyka	1966	siedlecka	Życzyn; 08-452 Wola Życka	1992	Ponawia co roku
77.	Ks. Konrad Poterek	1968	siedlecka	08-412 Borowie	1990	Na całe życie
78.	Ks. Marek Boruc	1951	siedlecka	ul. Floriańska 5; 08-110 Siedlce	1980	Członek KWC
79.	Ks. Piotr Paćkowski	1964	siedlecka	ul. Kochanowskiego 11; 08-110 Siedlce	1980	Członek KWC
80.	Ks. Zbigniew Paweł Maciejewski	1965	plocka	Plac Narutowicza 3; 09-402 Plock	1983	Członek KWC
81.	Ks. Robert Włodkowski	1963	szczecińsko-kamińska	ul. Kard. S. Wyszyńskiego 2F; 72-009 Police	1990	Na całe życie
82.	Ks. Mirosław Żak	1959	krakowska	Ul Babińskiego 29/22A/26; 30-393 Kraków	1979	Na całe życie
83.	Ks. Zdzisław Cizmiński	1944	zamojsko-lubaczowska	ul. Kolegiacka 3; 22-400 Zamość	Od I Komunii św.	Na całe życie
84.	Ks. Tomasz Bazan	1976	zamojsko-lubaczowska	ul. 3-Maja 5; 22-500 Hrubieszów	1995	Członek KWC
85.	Ks. Robert Strus	1976	zamojsko-lubaczowska	ul. Paderewskiego 13 ar; 22-600 Tomaszów Lubelski	1999	Członek KWC
86.	Ks. Janusz Zdunkiewicz	1960	plocka	09-411 Biała k. Plocka	1984	Na całe życie
87.	O. Adam Zawacki OFM Conv	1969	Zakon Francisz. Conv.	ul. Franciszka. 4; 76-150 Darłowo	Od I Komunii św.	Na całe życie
88.	O. Oskar Puskiewicz OFM	1955	Zakon Franciszkanów	ul. Reformacka 1; 98-300 Wieluń	1979	Na całe życie
89.	Ks. Zygmunt Klim	1960	katowicka	Pl. Wyzwolenia 21; 40-423 Katowice	1980	Na całe życie
90.	Dk. Jarosław Kędra	1978	zamojsko-lubaczowska	ul. Wyzwolenia 66; 22-600 Tomaszów Lub.	1997	Na całe życie
91.	Ks. Bogdan Marciniak	1967	łódzka	ul. Skarbowska 63; 91-473 Łódź	1984	Członek KWC

* Drując Krajową Księgę Kapłanów Abstynentów odpowiadamy na apel Prymasa Tysiąclecia, który w Liście do kapłanów w sprawie wzmożenia kościelnej działalności trzeźwościowej z 8 grudnia 1979 r. napisał: „Przez całkowitą abstynencję duchowieństwa katolickiego - do trzeźwości całego Narodu polskiego!”. Prosimy, zatem o poinformowanie nas - Drodzy Bracia Kapłani - o swoich decydujących abstynenckich, abyśmy przez opublikowanie waszych danych w tej Księdze, mogli w ten sposób utworzyć wspólnotę kapłanów - abstynentów.

Zgłoszenia proszę przysyłać pod adres: Ks. Zbigniew Kanięcki, ul. Krzywa 15, 09-402 Plock (Trzepowo).

RUCHY, STOWARZYSZENIA I ORGANIZACJE APOSTOLSTWA TRZEŹWOŚCI

Uzupełnienia

Wykaz „Organizacji...” ukazał się w poprzednim wydaniu *Vademecum*.

Niniejszy wykaz jest uzupełnieniem pierwszego zestawieniem takich organizacji. W tym wydaniu *Vademecum* drukujemy informacje o organizacjach apostołstwa trzeźwości, które otrzymaliśmy w roku 2003 oraz uzupełnione informacje o organizacjach, które przedstawiliśmy w poprzednim wydaniu *Vademecum*.

Kryterium przynależności do Wspólnoty Organizacji Apostołstwa Trzeźwości w Polsce jest jedno: wola członków danej organizacji włączenia się w pracę nad kształtowaniem cnoty trzeźwości w oparciu o Wytyczne Episkopatu Polski.

Proszę, zatem grupy, które chcą przynależeć do tej wspólnoty o przysłać informacje o swojej organizacji (ruch, stowarzyszenie, ośrodek, fundacja lub inne) na adres:

ks. Zbigniew Kaniecki, ul. Krzywa 15, 09-402 Płock,
e-mail: zkaniecki@plock.opoka.org.pl

* * *

Bractwo Trzeźwości im. św. Maksymiliana Kolbe w Łomży

Powstało w 1987 roku z inicjatywy Ojca Benignusa Sosnowskiego. Od początku swego istnienia troszczy się o właściwą formację intelektualną – duchową swoich członków przygotowując ich do działalności społeczno – religijnej. W każdy piątek odmawiana jest część różańca w intencji dzieci i młodzieży o zachowanie przyrzeczeń i komunijnych, a w pierwszy piątek miesiąca odprawiana jest msza święta o trzeźwość narodu z udziałem i oprawą liturgiczną przygotowaną przez członków Bractwa Trzeźwości. Od 1991 roku Bractwo rozpoczyna na szerszą skalę działalność profilaktyczną na trzech poziomach: dzieci, młodzież, dorośli. Bractwo Trzeźwości uczestniczy w zajęciach szkolnych z własnym programem profilaktycznym „Poznaj i umiłuj piękno życia”. W 1998 roku z inicjatywy Ojca Apolinarego Kaźmieraka powstaje świetlica „Promyczki” dla dzieci z rodzin o niskich dochodach i z problemami wychowawczymi. Ważnym zadaniem wpisanym w statut jest pomoc osobom uzależnionym i współuzależnionym od alkoholu poprzez prowadzone w każdą niedzielę warsztaty edukacyjne oraz udział w kursach przedmażeńskich. Stowarzyszenie posiada sztandar poświęcony w dniu 24 czerwca 1988 roku przez ks. bp Edwarda Samsela.

Bractwo Trzeźwości z dniem 06.03.2001 roku decyzją sądu zostaje wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego jako stowarzyszenie. Prezesem Bractwa Trzeźwości jest inż. Joanna Kleczyńska. Spotkania plenarne odbywają się w I i III niedzielę miesiąca o godzinie 19.00.

Adres: ul. Krzywe Koło 3, 18-400 Łomża, tel. (086) 2165659

Animator: Jan Marian Kleczyński, ul. Ks. Janusza 10/42, 18-400 Łomża (086) 2187765

Opiekun: O. Apolinary Kaźmierak OFMCap, ul. Krzywe Koło 3, 18-400 Łomża (86) 2164849

NIP 718 – 18 – 40 – 284

REGON 451090235

Konto: Kredyt Bank S. A. O/KB S. A. w Łomży 77150015331215300277020000

Prezes: Joanna Kleczyńska

Wiceprezes: Jan Bąkowski

Członek Zarządu: Ryszard Stanisław Kosakowski

Sekretarz: Alicja Wyszyńska

Komisja Rewizyjna: Barbara Biernat, Jan Marian Kleczyński

* * *

Centrum Psychologiczno-Pastoralne „Metanoia” w Płocku

Odpowiadając na wołanie Jego Świątobliwości Jana Pawła II o wrażliwość miłosierdzia, Biskup Płocki Prof. Stanisław Wielgus dekretem z dnia 30.12.2002 r. powołał Centrum Psychologiczno-Pastoralne Metanoia w Płocku, które ma na celu pomoc ludziom przeżywającym trudności psychiczne i duchowe.

W skład Centrum wchodzi: ośrodek pomocy rodzinie, ośrodek interwencji kryzysowej i pomocy doraźnej, poradnia teologiczno-pastoralna, punkt informacji i formacji Stowarzyszenia Psychologów Chrześcijańskich, ośrodek tworzenia i koordynacji grup wsparcia i ośrodek poradnictwa i terapii psychologicznej.

W ciągu pierwszych miesięcy działalności okazało się, że potrzeby osób korzystających z pomocy Centrum są większe, niż nasze skromne możliwości. Do pracy w Centrum zgłosiło się około 30 osób. Są w tym gronie księża, psycholodzy, pedagodzy, lekarze i prawnicy. Pełnią oni dyżury i poprzez terapię i poradnictwo, spieszą z pomocą osobom cierpiącym psychicznie i duchowo.

Opieką objęci są zarówno rodzice, jak i dzieci, dotknięte przemocą, uzależnieniami czy izolacją społeczną. Ośrodek prowadzi treningi komunikacji interpersonalnej, asertywności i terapię zranień. Szczególna uwaga skierowana jest na terapię młodych ludzi. Pomoc świadczona jest osobom przeżywającym kryzys egzystencjalny i psychiczne wyniki np. ze straty osób bliskich, zaburzenia kontaktów z bliskimi, z przemocą, utraty sensu życia, czy bezrobocia. Oferowana jest terapia indywidualna i grupowa. W Centrum znajdują pomoc osoby przeżywającym trudności religijne i światopoglądowe. Prowadzona jest działalność informacyjna i formacyjna dotycząca nauki Kościoła oraz warsztaty pogłębiania tożsamości religijnej. Planowane są spotkania modlitewne i dni skupienia dla pracowników Centrum. Powoływane są grupy wsparcia dla osób przeżywających określone typy trudności.

Centrum mieści się w budynku kościelnym i ma do dyspozycji cztery pokoje do terapii, salę do ćwiczeń, szkoleń i warsztatów oraz sekretariat i pokój socjalny. Realizacja pełni zadań, jakie ujawniają się w związku z zapotrzebowaniem społecznym wymaga jednak – obok nakładu pracy i zaangażowania osób chętnych do podejmowania dzieł miłosierdzia – znacznych nakładów finansowych.

Zainteresowanie środowiska i zapotrzebowanie jest tak duże, że przy pomocy obecnych skromnych możliwości finansowych nie jesteśmy w stanie wyjść w pełni naprzeciw tym oczekiwaniom. Pracownicy i wolontariusze zaangażowani w Centrum pragnęliby poszerzyć swoją ofertę usługową, ale możliwe to będzie tylko przy zwiększonych nakładach finansowych, bez których na starcie działalności trudno je zrealizować.

Obecnie wielu pracowników Centrum Metanoia dokształca się. Sześć osób bierze udział w Studium Psychologii i Psychoterapii chrześcijańskiej SPCh. Wiele osób uczestniczyło w organizowanych szkoleniach przygotowujących do prowadzenia mediacji rodzinnych oraz w szkoleniu przygotowującym do prowadzenia warsztatów zastępowania agresji metodą ART Goldsteina.

Dzieło miłosierdzia, jakim jest Centrum Psychologiczno-Pastoralne Metanoia zlokalizowane na Szlaku Miłosierdzia w Płocku, gdzie 22.02.1931 r. św. Faustyna – Apostołka Miłosierdzia otrzymała pierwsze objawienia Jezusa Miłosiernego, ma stać się darem dla Kościoła Płockiego.

Adres: ul. Tumska 5a (wejście od Pl. Narutowicza), 09-400 Płock, tel. 024/2686681 lub 268-04-48
Dyrektor: ks. dr Romuald Jaworski, ul. Abpa A. J. Nowowiejskiego 2, 09-400 Płock, tel. 024/2623510.
Czynne: od poniedziałku do piątku w godzinach: 10.00-12.00 i 14.00-18.00
NIP: 774 27 60 603
REGON: 611399408
Numer konta: BPH PBK S. A. II O. w Płocku ul. Kwiatka 6, 09-400 Płock
NRB: 14124017211111001000316986
Strona internetowa: <http://www.metanoia.plock.opoka.org.pl> / **E-mail:** metanoia@op.pl

* * *

Dziecięca Krucjata Niepokalanej

Początki Dziecięcej Krucjaty sięgają roku 1980. Podstawowe założenia ruchu zostały przejęte z Krucjaty Wstrzemięźliwości, którą w latach 1957 -1960 prowadził sługa Boży Ks. F. Blachnicki.

Głównym zadaniem Krucjaty jest ustrzeżenie dzieci przed zagrażającymi im zjawiskami patologii życia społecznego, szczególnie przed alkoholizmem, narkomanią, nikotynizmem i zepsuciem moralnym.

Innym ważnym zadaniem jest wychowanie dzieci do apostołstwa przez modlitwę i ofiarny czyn.

Program formacyjny wylicza cztery podstawowe wartości, do wypełnienia których zobowiązują się członkowie Krucjaty Niepokalanej: modlitwa, ofiara, wstrzemięźliwość, skromność. Dzieci zobowiązują się w formie uroczystego postanowienia: codziennie odmówić przynajmniej dziesiątką różańca, podjąć codziennie jakąś ofiarę (umartwienie) za grzeszników, ze wszystkich swoich sił dbać o czystość serca, być apostołem trzeźwości w swoim otoczeniu, nie używać żadnych napojów alkoholowych i innych środków toksycznych.

Koordynacją działalności poszczególnych grup w Polsce zajmuje się Centrala Krucjaty Niepokalanej, z siedzibą w Płocku.

Centrala: ul. Krzywa 15, 09-402 Płock

Odpowiedzialny: Ks. Zbigniew Kaniecki, ul. Krzywa 15, 09-402 Płock
tel. (024) 261 38 79 lub kom. 0607 237 124; e-mail: zkaniecki@plock.opoka.org.pl,

Strona internetowa: <http://www.duszp.trzezwosci.plock.opoka.org.pl>

Sekretariat: ul. Dworek 12, 44-200 Rybnik

tel. 032/4223132; 4229385; 4229386; fax: 4229384

Odpowiedzialny: O. Oskar Puskiewicz OFM, ul. Reformacka 1, 98-300 Wieluń

E-mail: oskar@katowice.opoka.org.pl

* * *

Fundacja „Signum Magnum”

Początki apostołskiego dzieła zwanego „Signum Magnum” sięgają roku 1979. Założył je O. Oskar Józef Puskiewicz – franciszkanin z prowincji pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Katowicach – Panewnikach. W 1988 roku w Rybniku zaczęła działać świetlica dziennego pobytu dla dzieci. Fundacja „Signum Magnum” została zarejestrowana 30 września 1991 roku. W kwietniu 1992 roku ukazał się pierwszy numer miesięcznika dla dzieci „Promyk Jutrzenki” – organu Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej.

Podstawowym celem Fundacji jest działalność charytatywno – wychowawcza względem dzieci, które ma chronić i wspierać pomocą od chwili poczęcia oraz niezależnie od ich przynależności narodowej, rasowej i religijnej. Pomoc ta obejmuje wszystkie sfery życia dziecka, zarówno materialną, psychiczną, jak i duchową – tak, aby zapewnić mu warunki harmonijnego rozwoju osobowości.

Aktualnie Fundacja prowadzi Dom Dziecka „Dworek Dzieci” dla kilkanaściorga dzieci i świetlicę środowiskową „Promykowa Przystań”. Na szerszą skalę pomoc psychiczną i duchową odbywa się poprzez działalność wydawniczą. Fundacja rozwija ruch Dziecięcej Krucjaty Niepokalanej.

Fundacja „Signum Magnum” z siedzibą w Rybniku:

Prezes: Małgorzata Sojka

NIP: 642-000-09-32

REGON: 270591902

Strona internetowa: <http://www.signum.magnum.katowice.opoka.org.pl>

Adres: ul. Dworek 12, 44-200 Rybnik

tel. 032/4229382; 4229385; 4229386; fax: 4229384

Pisma wydawane przez Fundację:

– „Promysek Jutrzenki” – miesięcznik dla najmłodszych, wydawany od 1998 roku;

– „Promyk Jutrzenki” – miesięcznik dla dzieci, wydawany od 1992 roku;

– „Zwycięstwo Niepokalanej” – kwartalnik dla dorosłych, wydawany od 1982 roku.

Adres redakcji: ul. Dworek 12, 44-200 Rybnik

tel. 032/4229385; 4229386; fax: 4229384

E-mail: promyk@katowice.opoka.org.pl; malg@katowice.opoka.org.pl viola@katowice.opoka.org.pl

* * *

Ośrodek Apostołstwa Trzeźwości w Rokitnie

Wspólną myślą i wspólnym wysiłkiem wielu osób trzeźwiejących, dnia 3 maja 2000 r. powstał w Rokitnie Ośrodek Apostołstwa Trzeźwości. Każdego roku do Sanktuarium w Rokitnie pielgrzymuje ponad 250 tys. osób. Jeżeli ktoś z was chciałby pomóc osobie uzależnionej od alkoholu, nikotyny, narkotyków, czy czegokolwiek innego – nie powinien robić tego sam. W tym wypadku najlepiej mogą pomóc ci, którzy na sobie boleśnie doświadczali grozy tej choroby. Z pomocą Bożą i wsparciem innych ludzi wyszli z uzależnienia i umacniają się w trzeźwości. Są to grupy Anonimowych Alkoholików i wspólnoty rodzinne AL-ANON. Rodziny również potrzebują pomocy. Grupy te są darem Bożym i pomagają najdelikatniej i najskuteczniej w oparciu o świadectwo chętnych i zainteresowanych. Wszystkich zainteresowanych problemami trzeźwości, skutecznym programem pomocy ludziom uzależnionym i ich rodzinom zapraszamy na spotkania informacyjne, w każdą sobotę i niedzielę w godz. 1000 – 1500.

Koordynator Ośrodka Apostołstwa Trzeźwości: Romana Winiarska, tel. (0-95) 720-19-84

Adres kontaktowy: Gorzowskie Stowarzyszenie Pomocy Bliźniemu im. Brata Krystyna, ul. Słoneczna 63, 66-400 Gorzów Wlkp.

Numer konta: Wielkopolski Bank Kredytowy S. A. Oddział Gorzów Wlkp.

Nr: 10901623-2860-128-00 z dopiskiem OAT

* * *

Ruch Trzeźwości im. Św. Maksymiliana Kolbego

– **Ruch Trzeźwości im. Św. Maksymiliana Kolbego w parafii św. Józefa w Tczewie**

Ruch został zapoczątkowany w parafii św. Józefa w Tczewie w 1985 roku.

Adres: Ruch Trzeźwości im. Św. Maksymiliana Kolbego w parafii św. Józefa, ul. Gdańska 6, 83-110 Tczew

Animator: Andrzej Zieliński, ul. Wyzwolenia 4a, m. 6, 83-110 Tczew, tel. (058) 5314720.

Moderator: Ks. Marek Szczepanik, ul. Gdańska 6, 83-110 Tczew, tel. (058) 5313323

– Ruch Trzeźwości im. Św. Maksymiliana Kolbego w parafii Wniebowzięcia Najśw. Maryi Panny w Konstancinie-Jeziorna

Moderator: Ks. Jan Tondera, ul. Piłsudskiego 54, 05-510 Konstancin Jeziorna

* * *

Stowarzyszenie Pomocy Osobom Uzależnionym i Ich Rodzinom „Jest nadzieja”

Stowarzyszenie zostało zarejestrowane w roku 2002 Jego celem jest m. in.: podejmowanie działań w interesie ludzi uzależnionych, którzy szukają pomocy w wyjściu z nałogu, a także pomoc ich rodzinom, utrzymywanie stałych kontaktów ze społecznością ludzi i instytucji zaangażowanych w ruchy trzeźwości i wspierających idee trzeźwości, ochrona praw przysługujących osobom dotkniętym uzależnieniem oraz ich rodzinom, reprezentowanie interesów osób uzależnionych i ich rodzin wobec władz samorządowych i instytucji, wspieranie moralne i edukacja rodzin, zwłaszcza dzieci z tych rodzin.

Adres: ul. Św. Barbary 51, 42 – 212 Częstochowa, tel. (034) 3671308, kom. 0609 107 841

Prezes: O. Ryszard Bortkiewicz OSPPE

ul. Św. Barbary 51, 42 – 212 Częstochowa, tel. (034) 3671308, kom. 0609 107 841

Wiceprezes: Zdzisław Mlek; **Sekretarz:** Iwona Dorożyńska.

Uwaga!

W dwumiesięczniku Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości w Zakroczymiu „*Trzeźwymi bądźcie*” znajdziecie wkładkę „*Apostoł Trzeźwości*” redagowaną przez Zespół Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski.

* * *

Materiały do wkładki oraz uwagi i sugestie można przysyłać na adres:

Ks. Zbigniew Kaniecki
ul. Krzywa 15, 09-402 Płock

* * *

Dwumiesięcznik „*Trzeźwymi bądźcie*” można zamawiać w Zakroczymiu

Adres: ul. O. H. Koźmińskiego 36;
05-170 Zakroczym
tel./fax (022) 7852208

PIELGRZYMKI APOSTOLSTWA TRZEŹWOŚCI

W tym miejscu przedstawiamy pielgrzymki apostolstwa trzeźwości. W ostatnich latach w różnych regionach naszej Ojczyzny wyruszają pątnicy na pielgrzymi szlak. Wiele takich pielgrzymek jest podejmowanych w intencji trzeźwości Narodu. Są pielgrzymki piesze, autokarowe lub innymi środkami lokomocji. Ten rodzaj działania w intencji życia w trzeźwości Polaków ma szczególną wartość. Obok bowiem modlitwy ustnej jest dołączany trud pielgrzymiej drogi. Jesteśmy przekonani, iż pielgrzymka jest tym działaniem ze strony człowieka, które daje większą pewność wysłuchania naszych błagań, bo człowiek podejmuje wysiłek, aby wesprzeć swoje wołanie do Boga. Czekamy na zgłoszenia do naszego wykazu innych pielgrzymek, bądź grup pielgrzymkowych, które mają w intencji prośbę do Boga o trzeźwość narodu. Podaję adres do korespondencji:

Ks. Zbigniew Kaniecki, ul. Krzywa 15. 09-402 Płock, e-mail: zkaniecki@plock.opoka.org.pl

Ks. Zbigniew Kaniecki

Pielgrzymka Duszpasterstwa Trzeźwości Archidiecezji Krakowskiej do Kalwarii Zebrzydowskiej (Archidiecezja krakowska)

Organizator: Duszpasterstwa Trzeźwości Archidiecezji Krakowskiej

Odpowiedzialny: ks. Mirosław Żak

Ilość uczestników: ok. 800 osób

Termin: III sobota października

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 1995

Historia i terażniejszość: Pierwsza pielgrzymka zgromadziła około 70 osób. Był na niej obecny Wiesiek zwany „loga”, mieszkaniec przytuliska dla bezdomnych i trzeźwiejący alkoholik. Podczas pielgrzymki przystąpił do spowiedzi i Komunii świętej, a w dwa dni później zmarł.

Potem systematycznie zwiększa ilość uczestników. Przybywają zarówno trzeźwiejący alkoholicy z rodzinami jak również trzeźwościami grupy parafialne. Pierwsze trzy pielgrzymki były połączone z rekolekcjami dla absolwentów Studium Apostolstwa Trzeźwości Archidiecezji Krakowskiej. Obecnie główny cel pielgrzymki to wspólna modlitwa o trzeźwość.

Program: godz. 10. 00 Droga Krzyżowa; godz. 13.00 Msza Święta; godz. 15.00 Nabożeństwo Różańcowe

Informacje: ks. Mirosław Żak, ul. Babińskiego 29/22A/26; 30 – 393 Kraków

tel. (012) 2624597; kom. 0501418612

E-mail: mzak@diecezja.krakow.pl

* * *

Piesza Pielgrzymka Krucjaty Wyzwolenia Człowieka z Rzeszowa do Niechobrza /Diecezja rzeszowska/

Organizator: Oaza, Diakonia Krucjaty Wyzwolenia Człowieka w Rzeszowie

Odpowiedzialny: Ks. Mariusz Cymbała

Trasa: Z parafii Rzeszowa i okolic

Ilość uczestników: ok. 1500

Termin: 1 maja

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 1986

Kierownik Pielgrzymki: ks. Mariusz Cymbała

Informacje: ks. Mariusz Cymbała 36-071 Trzciana 140

Tel. 017/8514314; kom. 0609833759, e-mail: mcymbala@rzeszow.opoka.org.pl

ks. Maciej Figura, 36-047 Niechobrz 274

Tel. 017/8718455; kom. 0608559337, e-mail: mfigura@rzeszow.opoka.org.pl

* * *

Piesza Pielgrzymka Trzeźwości z Gorzowa do Rokitna /diecezja zielonogórskogorzowska/

Organizator: Diecezjalne Duszpasterstwo Trzeźwości

Odpowiedzialny: Ks. Henryk Grządko

Trasa: Gorzów (Centrum Charytatywne), Santok, Murzynowo, Skwierzyna, Rokitna.

Ilość kilometrów: 45

Ilość uczestników: ok. 200 osób

Termin: 2-3 maja

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 1992

Historia i terażniejszość: Celem pielgrzymki jest modlitwa w intencji trzeźwości oraz formacja duchowa i intelektualna w dziedzinie trzeźwości.

Informacje: Ks. Henryk Grządko, Ul. Słoneczna 63 66-400 Gorzów Wielkopolski

Tel. (095) 7227105; kom. 0600 857 105

* * *

Krajowa Pielgrzymka Apostolstwa Trzeźwości na Jasną Górę

Organizator: Zespół Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski

Odpowiedzialny: Ks. prałat Henryk Korża

Ilość uczestników: od kilkuset do kilku tysięcy

Termin: trzecia sobota i niedziela czerwca

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 1982

Informacje: Ks. Henryk Korża, Ul. Lipowa 24, 24-140 Nałęczów;

Tel. (081) 5014115

* * *

Piesza Pielgrzymka w intencji trzeźwości Narodu z Kowar do Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej w Krzeszowie /Diecezja legnicka/

Organizator: Diecezjalne Duszpasterstwo Trzeźwości

Odpowiedzialny: ks. kan. Kazimierz Piwowarczyk

Trasa: Kowary- Pl. Franciszkański, Pogórze, Przelęcz Kowarska, Rozdroże Kowarskie, Jarkowice, Miskowice, Szczepanów Bukówka, Lubawka, Lipienica, Krzeszów

Ilość kilometrów: ok. 35 km

Ilość uczestników: ponad 200 osób

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 1999

Historia i terażniejszość: „Głównym celem naszego kilkuletniego pielgrzymowania jest integracja środowisk trzeźwociowych i abstynenckich z terenu diecezji, a także wspólna modlitwa w intencji trzeźwości Narodu oraz osób uzależnionych. (...) Do udziału w pielgrzymce zachęcaliśmy wszystkich, którym drogą jest idea trzeźwości. Czyniliśmy to w dwojaki sposób:

– poprzez wszystkie parafie, które otrzymały z Kurii informacje o pielgrzymce i materiały ze specjalnym listem Ks. Biskupa do Proboszczów zachęcającym do udziału w pielgrzymce;

– poprzez Kluby Abstynenta, grupy AA i Al.-Anon (i to była najefektywniejsza forma).

Rozprowadziliśmy 400 plakatów informujących o pielgrzymce. W 2003 roku wedle myśli ramowej: „Troska o trzeźwość w polskiej obyczajowości obowiązkiem nas wszystkich” zwracaliśmy uwagę na konkretne zadania, do których wzywa nas wiara i duch patriotyzmu. Oto one:

1. Budzić u siebie i u innych wrażliwość na niebezpieczeństwo rozprzestrzeniającego się pijaństwa i alkoholizmu, przezwyciężając postawę obojętności, beznadziei i bezradności.

2. Wytrwale modlić się indywidualnie i wspólnie w intencji trzeźwości.

3. Troszczyć się o ustanawianie właściwych praw chroniących trzeźwość w wymiarze ogólnopolskim i lokalnym (samorządowym) i zabiegać o ich respektowanie przez społeczeństwo (sprzedaż alkoholu nie-trzeźwym i nieletnim, picie alkoholu w miejscach publicznych, np. przy sklepach, blisko kościołów czy szkół). Ten punkt staraliśmy się szczególnie akcentować.

4. Propagować ducha abstynencji.

5. Zabiegać o organizowanie różnych uroczystości i spotkań towarzyskich bez alkoholu.

6. Akcentować w wychowaniu dzieci i młodzieży cnotę trzeźwości.”

Termin: trzecia sobota i niedziela czerwca

Informacje: Ks. Kazimierz Piwowarczyk, Ul. Jeleniogórska 56a; 58-524 Nowy Kościół;

Tel. (075) 7135617.

* * *

Piesza Pielgrzymka w Intencji Trzeźwości Narodu z Radomia do Niepokalanowa /Diecezja radomska/

Organizator: Duszpasterstwo trzeźwości diecezji radomskiej

Trasa: Radom-Katedra – Niepokalanów

Ilość kilometrów: ok. 130

Ilość uczestników: ok. 200 osób (w roku 2003)

Termin: 25-30 czerwca

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 1990

Historia i terażniejszość: Inicjatorem pielgrzymki był w 1990 roku ówczesny przewodniczący Komisji Episkopatu Polski ds. Trzeźwości biskup Adam Odzimek. Przez pięć dni idą w niej przedstawiciele kościelnych ruchów trzeźwociowych i świeckich, a także całe rodziny, które borykają się z problemem alkoholowym lub pragną umocnić się w trzeźwości. Pielgrzymka w roku 2003 odbywała się pod hasłem: “Umiłować Jezusa”. Pątnicy uczestniczyli w codziennej Mszy św. i nabożeństwach wieczornych, słuchali konferencji i dzielili się świadectwem życia.

Kierownik Pielgrzymki: Ks. Mirosław Kszczot

Informacje: Ks. Mirosław Kszczot, ul. Sienkiewicza 13, 26-600 Radom

tel. kom. 0608294408.

* * *

**Piesza Pielgrzymki w Intencji Trzeźwości Narodu
z Ciechanowa, Bieżunia i Płocka do Niepokalanowa
/Diecezja płocka/**

Organizator: Ośrodek Trzeźwości Diecezji Płockiej, ul. Krzywa 15, 09 – 402 Płock

Dyrektor Ośrodka: ks. Zbigniew Kaniecki

Trasa: Tęczowa I z Bieżunia (przez Siemiątkowo, Koziebrody, Drobin, Młodochowo, Gralewo, Górę, Bulkowo, Kobylniki, Wyszogród Górki Kampinoskie, Kampinos) do Niepokalanowa;

Tęczowa II z Płocka – par. św. Aleksego (Trzepowo, Ciachcin, Bielsk, Drobin, Młodochowo, Gralewo, Górę, Bulkowo, Kobylniki, Wyszogród Górki Kampinoskie, Kampinos) do Niepokalanowa;

Tęczowa III z Ciechanowa (par. M. B. Fatimskiej (Rutki, Smardzewo, Baboszewo Kobylniki, Wyszogród, Górki Kampinoskie, Kampinos) do Niepokalanowa.

Ilość kilometrów: ok. 130 km

Ilość uczestników: ponad 200 osób

Termin: 6-11 lipca

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 1990

Historia i terażniejszość: Inicjatywa zorganizowania pielgrzymki zrodziła się w Bieżuniu. Grupa członków oddziału bieżeńskiego Katolickiego Stowarzyszenia „Politicus” wraz z wikariuszem tamtejszej parafii ks. Zbigniewem Kanieckim podjęła myśl, by pójść pieszo do Niepokalanowa w intencji trzeźwości Narodu. Dnia 26 czerwca 1990 roku wyruszyła pierwsza pielgrzymka do Niepokalanowa. Trzecia pielgrzymka wyruszyła z trzech ośrodków duszpasterskich: Bieżunia, Ciechanowa i Płocka i tak jest do dzisiaj (przez pewien czas dołączali pielgrzymi wyruszający z Sierpca, organizacją, których zajmował się ZHP). Trzy pierwsze pielgrzymki odbyły się w terminie 26-30 czerwca. Od czwartej ustalili termin: 6-11 lipca. Pielgrzymi wędrują na święto św. Benedykta, Patrona Europy. Benedyktyńska zasada: „Ora et labora” stała się wytyczną duszpasterstwa trzeźwości w diecezji płockiej. Pielgrzymka ma wiele symboli. Na początku grupy niesiony jest krzyż z podwójnym poprzecznym ramieniem (karawaka – od hiszpańskiej miejscowości Caravaca, skąd pochodzi). Takie krzyże, od nazwy choroby zwane cholerycznymi, można zobaczyć w wielu miejscowościach Mazowsza, gdzie upamiętniają epidemie nawiedzające te ziemie w XIX w. – Alkoholizm to wielka współczesna epidemia. Niech Bóg ochrania nas tak, jak ochraniał naszych ojców, którzy posługiwali się tym krzyżem – proszą pielgrzymi. Tęczowe flagi używane podczas marszu przypominają Boga Miłosiernego, który po potopie wypowiedział słowa: „Łuk mój kładę na obłoki, aby był znakiem przymierza między mną a wami”.

Trasy pielgrzymek prowadzą przez historyczne tereny Mazowsza. Pątnicy z Bieżunia idą traktem, którym w XV w. wędrował pod Grunwald król Władysław Jagiełło, który – jak nadmieniamy w swej kronice Jan Długosz – był abstynentem. W Puszczy Kampinoskiej wspominają powstańców 1863 r. i obrońców Warszawy z okresu II wojny światowej, zamordowanych w tych okolicach.

Na szlaku pielgrzymów jest sanktuarium Matki Bożej w Smardzewie, Koziebrodach i Drobin – miasto związane z patronem młodzieży św. Stanisławem Kostką. Pątnicy przechodzą przez Wisłę w Wyszogrodzie, gdzie według legendy przeszedł pieszo po falach św. Jacek.

Pielgrzymka ma charakter błagalno-wstawiewniczy. Idą w niej osoby z grup samopomocowych, organizacji apostołstwa trzeźwości (Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Osobom Uzależnionym i ich Rodzinom „Filadelfia”, Krucjata Wyzwolenia Człowieka” i innych). Idą osoby, które pragną modlić się i ofiarować trud wędrowania w intencji trzeźwości Narodu.

Kierownikami pielgrzymki byli: Krzysztof Szczechowicz, ks. Zbigniew Kaniecki, ks. Karol Kaniecki, ks. Rafał Bednarczyk, ks. Grzegorz Ostrowski.

Kierownik Pielgrzymki: ks. mgr Grzegorz Ostrowski

Informacje: Ks. Grzegorz Ostrowski, ul. Polna 9, 09-500 Gostynin, kom. 604904464.

* * *

**Piesza Pielgrzymka w Intencji Trzeźwości Narodu Diecezji Łomżyńskiej
z Ostrołęki do Niepokalanowa
/Diecezja łomżyńska/**

Organizator: Łomżyńska Kuria Diecezjalna Wydział Duszpasterski

Trasa: Ostrołęka, kościół św. Antoniego, Goworowo, Kunin, Lubiel Nowy, Rząśnik, Somianka, Serock, Wola Kiepińska, Wójtostwo, Pomiechówek, Twierdza Modlin, Zakroczym, Leoncin, Górki, Kampinos, Niepokalanów (teren diecezji łomżyńskiej, płockiej, archidiecezji warszawskiej)

Ilość kilometrów: 178

Ilość uczestników: 250

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 1997

Termin: 5-11 lipca

Historia i terażniejszość: Pielgrzymka zaistniała w roku 1997 dzięki inicjatywie Ks. Wojciecha Zyśka Ks. Roberta Sulicha Ks. Tomasza Wilgi, którzy wcześniej wędrowali wraz z pielgrzymką płocką. Kapłani Ci w latach kleryckich byli u zarania grupy wędrującej z Płocka do Niepokalanowa. W Płocku bowiem odbywali studia seminaryjne. Od roku 1993 kontynuując studia seminaryjne w Łomży organizowali grupę z diecezji łomżyńskiej, która dołączała do grupy Płockiej. Na początku była to grupa ok. 20 osób a w roku 1996 liczyła już 100 osób. I taki potencjał ludzki stał się motorem do zorganizowania własnej pielgrzymki. W kwietniu 1997 roku spotkanie z księdzem biskupem Stanisławem Stefankiem zaowocowało zgodą na zorganizowanie takiej pielgrzymki. Każdy z kapłanów otrzymał dekret kierujący na pielgrzymkę. W 6 letniej historii wędrowali w niej kapłani: ks. Wojciech Zyśk, ks. Grzegorz Jaworowski, ks. Robert Sulich, ks. Przemysław Artemiuk, ks. Jan Paweł Wróbel, ks. Tomasz Wilga. Każdego roku kapłanów wspierali czynnie klerycy Łomżyńskiego seminarium. W obraz pielgrzymki bardzo chlubnie wpisali się również Harcerze ZHR z Ostrołęki, którzy od roku 1988 wędrują pełniąc służbę porządkową i wspierając służbę medyczną.

Kierownik Pielgrzymki: ks. Tomasz Wilga

Informacje: ks. Tomasz Wilga, Os. Południe 35, 19 – 203 Grajewo

tel. 86 2738784, kom. 0601/317323, E-mail: twilga@lomza.opoka.org.pl

* * *

**Piesza Pielgrzymka Młodzieży z Warszawy-Strugi do Miejsca Piastowego
/Księża Michalicy/**

Organizator: Zgromadzenie Świętego Michała Archaniola

Trasa: Warszawa Struga – Miejsce Piastowe

Ilość kilometrów: 430

Ilość uczestników: 185 osób (młodzież z całej Polski)

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 1985

Termin: 1-14 lipca

Informacje: Księża Michalicy, Al. Józefa Piłsudskiego 248/252
05-261 Marki-Struga, te./fax 022/7811490.

Historia i terażniejszość: Księża Michalici, wierni duchowi swego Założyciela, Czcigodnego Sługi Bożego ks. Bronisława Markiewicza (1842-1912), organizują od 1985 roku Pieszą Pielgrzymkę Młodzieży o Trzeźwość Narodu. Wędrując szlakami polskich dróg z Warszawy (od grobu Prymasa Tysiąclecia, kard. Stefana Wyszyńskiego) do Miejsca Piastowego (do grobu Sługi Bożego ks. B. Markiewicza). Młodzież modli się o wyzwolenie z nałogów dla ludzi uzależnionych, wynagradza za grzechy pijaństwa, ofiaruje swój trud, bolące nogi, piękny czas wakacji. W tym roku wędrowaliśmy pod hasłem „Chcemy umiłować Jezusa”. Pielgrzymka zgromadziła 185 osób: w tym 4 kapłanów, 1 diakona, 8 kleryków i 1 siostrę ze Zgromadzenia Służebnic Najświętszego Serca Jezusowego. Już od 19 lat cieszymy się wielką życzliwością duszpasterzy i ich wspólnot parafialnych, którzy goszczą nas podczas naszej wędrowki. Tak też było i w tym roku. Po dojściu do Miejsca Piastowego 43 osoby podjęło Krucjatę Wyzwolenia Człowieka rezygnując z alkoholu w intencji osób uzależnionych.

Nasz kontakt z pielgrzymami nie ogranicza się tylko do Pielgrzymki. Staramy się go podtrzymywać w ciągu całego roku. Pomocą w tym jest pismo „Kumpel Pątnika”, ukazujące się 4 razy w roku. Ale najważniejszą chwilą pomiędzy pielgrzymkami są Rejonowe Spotkania Oplatkowe, które odbywają się w trzech miejscach w Polsce: w Strudze, Nowej Słupi i Miejscu Piastowym.

Kierownik Pielgrzymki: ks. Tomasz Wilisowski CSMA

Informacje: ks. Tomasz Wilisowski CSMA, ul. Nałęczowska 96, 20-831 Lublin, tel. 081/7215323, kom. 0608402194,

E-mail: towis@poczta.fm / Strona internetowa: <http://www.pielgmp.prv.pl>

* * *

OGÓLNOPOLSKIE SPOTKANIE WSPÓLNOT TRZEŹWOŚCIOWYCH W LICHENIU /Diecezja włocławska, Księża Marianie/

Organizator: Licheńskie Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym, Duszpasterstwo Trzeźwości Diecezji Włocławskiej przy współpracy z Intergrupą AA „Jedność” z Konina

Odpowiedzialny: Dyrektor LCPR i OU, ks. mgr Roman Grzona MIC

Ilość uczestników: 20.000

Termin: ostatnia sobota i niedziela lipca

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 1993

Historia i terażniejszość: Ważnym i stałym wydarzeniem w Licheniu stały się Ogólnopolskie Spotkania Wspólnot trzeźwościowych, których tradycyjnym terminem jest ostatnia sobota i niedziela lipca. Pierwsze z nich odbyło się w 1993 roku z inicjatywy Intergrupy AA „Jedność” z Konina, ks. Stanisława Kowalskiego z Koła oraz Apostolstwa Trzeźwości i zgromadziło około 300 uczestników. Odtąd z roku na rok „Mityngi pod gwiazdami” gromadziły coraz liczniejsze rzesze przedstawicieli środowisk trzeźwościowych z całej Polski. W jubileuszowym, X Spotkaniu wzięło już udział 15 tysięcy uczestników.

W roku 2003 w dniach 26-27 lipca, odbyły się jedenaste takie spotkania. Już od 11 lat członkowie wspólnot samopomocowych przybywają do Lichenia, aby prosić Boga i Jego Matkę o łaskę trzeźwego życia i szczęścia rodzinnego. W programie XI Spotkań znalazły się: prelekcja i spotkanie z dr Ewą Woydyłło na temat „Wybieram wolność”, Droga Krzyżowa w miejscu objawień w Lesie Grąblińskim, całonocne mityngi wspólnot AA, AI-Anon, AI-Ateen, DDA, AN – Anonimowych Narkomanów, AE – Anonimowych Erotomanów, AH – Anonimowych Hazardzistów, AP – Anonimowych Palaczy oraz koncert muzyki religijno-trzeźwościowej. Mszy Świętej o północy przewodniczył biskup Wiesław Mering, ordynariusz diecezji włocławskiej. Uczestniczyło w niej około 20 tys. osób z całej Polski. Piękna pogoda, mityngi pod gwiazdami, spowiedź

i nawrócenia w sakramencie pojednania i pokuty oraz świadectwa trzeźwego życia to dar Licheńskich Spotkań złożony na ręce Boga i Jego Matki w przededniu miesiąca trzeźwości.

Informacje: Ks. Roman Grzona MIC, ul. Klasztorna 4, 62-563 Licheń Stary, tel. 063/2708132; 2708167

E-mail: pomoclichen@home.pl Strona internetowa: <http://www.pomoclichen.home.pl>

* * *

Piesza Gdańska Pielgrzymka Trzeźwościowa z Oliwy do Matemblewa /Archidiecezja gdańska/

Organizatorzy: Diecezjalne Duszpasterstwo Trzeźwości, Ruch Trzeźwości im. Św. Maksymiliana Kolbego, przedstawiciele grup samopomocowych Trójmiasta

Odpowiedzialny: Ks. Bogusław Głodowski

Ilość kilometrów: 6 km

Ilość uczestników: ponad 250 osób /w roku 2003/

Termin: 15 sierpnia

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 1987

Historia i terażniejszość: Pierwsza pielgrzymka odbyła się w roku 1987. Po wizycie Ojca św. w Gdańsku, wspólnota Maksymiliańskiego Ruchu Trzeźwości w parafii Gdańsk-Przymorze wraz z Diecezjalnym Duszpasterzem Trzeźwości podejmuje ekspiacyjny trud drogi do Matki Bożej Brzemiennej za wszystkich uzależnionych /ok. 20 osób/. W przymorskiej parafii powstała również tego samego roku, grupa AA „Zostań z nami”. Pielgrzymka wyrusza z Gdańska-Oliwy. „Gromadzimy się przed katedrą oliwką, rozdajemy abstynencje deklaracje dla wszystkich, którzy chcą swoje postanowienia abstynencji i trzeźwościowe oraz trud drogi ofiarować za niewolników nałogów, o trzeźwość w rodzinach, o dar trwania w abstynencji i trzeźwości. Założyliśmy specjalną księgę pielgrzymkowych postanowień trzeźwościowych i abstynenckich. /.../ Podczas pielgrzymki modlitwy, śpiewy i rozmyślenia prowadzą wyznaczeni wcześniej przedstawiciele grup i wspólnot trzeźwościowych, Niesiony jest też sztandar Ruchu Maksymiliańskiego oraz inne emblematy grup trzeźwościowych, klubów abstynenta z Trójmiasta, ale też i spoza, np. grupa ze Zdun k. Tczewa. Po przyjeździe do Matemblewa jest Msza św., którą przygotowują od strony liturgicznej przedstawiciele wspólnot trzeźwościowych. Działa też punkt informacyjny o grupach samopomocowych, o tym, gdzie można szukać pomocy dla tych, którzy mają problem z alkoholem. Często jest mityng otwarty. Pielgrzymka kończy się Apelem Jasnogórskim o godz. 21.00.”

Informacje: Ks. Bogusław Głodowski, ul. Słowackiego 161; 80-281 Gdańsk-Złota Karczma; tel./fax: (058) 32 14 205, kom. 501 522 422.

* * *

Krajowa Pielgrzymka Krucjaty Wyzwolenia Człowieka do Niepokalanowa

Organizator: Diakonia Krucjaty Wyzwolenia Człowieka

Odpowiedzialny: ks. Piotr Kulbacki, Moderator Krucjaty Wyzwolenia Człowieka

Ilość uczestników: ok. 1000 (1500 w roku 2003)

Termin: sobota i II niedziela września

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się: 8 VI 1979 do Nowego Targu, gdzie nastąpiła proklamacja KWC wobec Ojca Świętego.

Historia i terażniejszość: Od 1980 roku, w rocznicę ogłoszenia KWC odbywają się pielgrzymki Krajowe KWC, Zaczęły się od Krościenka (pierwsze trzy), potem Częstochowa, Katowice, kilka lat w Kalwarii Zebrzydowskiej, ostatnie lata w Niepokalanowie. XIX Pielgrzymka KWC w roku 1999 odbyła się do Krościenka i stamtąd do Starego Sącza by wobec Ojca Świętego dziękować za dwudziestolecie KWC.

Pielgrzymka ma charakter modlitewno-formacyjny. Trwa całą dobę i poprzedza ją kilkugodzinne spotkanie odpowiedzialnych za poszczególne diakonie podejmowane przez Krucjatę.

Sama Pielgrzymka jest za każdym razem objawieniem i doświadczeniem ogromnej mocy Jezusa Chrystusa w członkach Krucjaty i w ich posłudze na wielu płaszczyznach zniewolenia.

Poprzez Słowo Boże, katechezy, Drogę Krzyżową, Godzinę Miłosierdzia pielgrzymi napelniają się nową mocą do dawania świadectwa. Niektórzy z nich, mimo zmęczenia daleką drogą, trwają całą noc na czuwaniu modlitewnym w bazylice. Pielgrzymce towarzyszą także członkowie AA, którzy odbywają swój nocny mityng otwarty.

Samo miejsce spotkania – Niepokalanów jest okazją do wpatrywania się we wzór Niepokalanej i św. Maksymiliana – Patronów Krucjaty

Informacje: www.kwc.oaza.org.pl

Ponadto są jeszcze następujące pielgrzymki:

1. Pielgrzymka Organizacji Apostolstwa Trzeźwości do Gietrzwałdu

Termin: sobota po 7 października

2. Regionalna Pielgrzymka Trzeźwości „Polanów”

Termin: ostatnia niedziela sierpnia

Organizator: Klub Abstynenta „Feniks” Polanów

Trasa: Rynek w Polanowie – Góra Polanowska

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 2002

Historia i terażniejszość: Pielgrzymka powstała w 2002 roku z inicjatywy Klubu Abstynenta „Feniks” w Polanowie.

Informacje: Waldemar Kosek, Klub Abstynenta „Feniks” Polanów

Góra Polanowska to miejsce pielgrzymkowe znane od XIV wieku. Mnisi z klasztoru cystersów z Pelplina zbudowali prawdopodobnie kaplicę pw. NMP na tzw. Świętej Górze (Heiligen Berg) w pobliżu Polanowa. Kaplica posiadała cudowny obraz maryjny. Pielgrzymujący do tego miejsca zyskiwali odpusty. Powrót do tradycji Świętej Góry nastąpił 22.04.1946 r. przez poświęcenie krzyża na niej. Niestety, ówczesna polityka władz nie pozwalała na publiczne pielgrzymowanie na górę.

Nowy krzyż i wymiurowany ołtarz zostały poświęcone 4.05.1979 roku. Odtąd w święto Matki Kościoła i 8 listopada odbywają się nabożeństwa. Z biegiem lat ostatnia niedziela maja stała się dniem gromadzenia się ludzi nie tylko z Polanowa.

3. Pielgrzymka Trzeźwości do Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej na Górę Chełmską k. Koszalina /Diecezja koszalińsko-kołobrzeska/

Termin: pierwsza sobota sierpnia

Organizator: Kuria Biskupia i Klub Abstynenta „Pomorze” w Koszalinie

Trasa: Kościół Św. Ducha – Górę Chełmską

Pierwszy raz pielgrzymka odbyła się w roku: 1989

Historia i terażniejszość: Powstała w 1989 roku z inicjatywy ruchów trzeźwości przy parafii pw. Ducha Świętego w Koszalinie.

Informacje: Tadeusz Rogowski, tel. (094) 341 12 77, Redakcja „Gościa Niedzielnego”, ul. Piłsudskiego 6, 75-511 Koszalin

4. Pielgrzymka grup Apostolstwa Trzeźwości z Przemysła do Kalwarii Paclawskiej /Archidiecezja przemyska/

Organizator: Duszpasterstwo trzeźwości archidiecezji przemyskiej

Odpowiedzialny: Ks. Stanisław Zarych

Termin: ostatnia niedziela czerwca

Informacje: Ks. Stanisław Zarych, Plac Konstytucji 3 Maja 8 37-700 Przemysł; tel. 016/6790830.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO PRYMASA POLSKI DLA KRUCJATY WSTRZEMIEŻLIWOŚCI

Z radością przyjąłem pismo „Niepokalana Zwycięza”, mające pomagać do wypełnienia Jasnogórskich Ślubowań przez nasz naród, który przyrzekł wypowiedzieć walkę pijaństwu, a szerzyć cnotę trzeźwości. W zwalczaniu tej straszliwej klęski społecznej cenna i ważna jest każda pomoc, szczególnie jednak taka, która wzywa na pomoc łaski Boże. Chodzi przecież nie tylko o to, by odwieść ludzi od pijaństwa, ale by ich nauczyć świadomego krzewienia trzeźwości. Chodzi nie tylko o to, by ludzie wyrzekli się wódki, lecz by jak najwięcej ich z pobudek nadprzyrodzonych wyrzekło się wszelkich napojów alkoholowych. Zrozumieliście tę prawdę. Krocście więc za nią naprzód. Uczcie ludzi lepszego, Bożego pojmowania sprawy trzeźwości. Ukażcie im abstynencję od strony jak najbardziej właściwej: jako wynagrodzenia Bogu za wszystkie zniewagi, których doznaje od tych, co w nietrzeźwości zapominają o swym człowieczeństwie. Niech jak najwięcej naszych braci i siostr zrozumie, że tym drobnym stosunkowo wyrzeczeniem wyblagać mogą u Boga zmiłowanie nad ludźmi, którzy zgubili się w oparach alkoholu; zmiłowanie nad ich rodzinami i otoczeniem; zmiłowanie nad narodem naszym, spychanym do przepaści przez nie-szczęśny nałóg i jego skutki.

Niechaj pomaga w tej zbożnej pracy Niepokalany Rycerz Boga Żywego, który toczy wszystkie boje Najwyższego na ziemi i sam ściera głowę węży – Królowa Nieba i Ziemi. Oby działalność wasza pod Jej najświętszą opieką przyniosła owoc stokrotny.

Wszystkim, którzy wezwania Krucjaty Trzeźwości posłuchają, przesyłam moje prymasowskie błogosławieństwo.

Sługa Boży Stefan Kardynał Wyszyński

Zasady nowych obyczajów ludzi trzeźwych i abstynentów

1. Nie częstuj alkoholem – nie namawiaj do picia.
2. Nie podawaj alkoholu dzieciom i młodzieży.
3. Spotkania rodzinne oraz towarzyskie staraj się urządzać bez alkoholu.
4. Nie domagaj się stawiania alkoholu przy załatwianiu swoich spraw codziennych.
5. Nie pij nigdy alkoholu podczas pracy i nie częstuj innych.
6. Miej szacunek dla niepijących.
7. Nie znieważaj alkoholem uroczystości religijnych.
8. Postaraj się, aby na każdym przyjęciu były w twoim domu napoje bezalkoholowe.
9. Bądź człowiekiem trzeźwym i popieraj trzeźwość oraz abstynencję.
10. Módl się za dotkniętym nałogiem alkoholowym.

NOWELIZACJA USTAWY O WYCHOWANIU W TRZEŹWOŚCI

25 maja 2003 r. weszła w życie znowelizowana 28 marca 2003 r. ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. nr 80, poz. 719). Wniesione zmiany dotyczą następujących kwestii:

1. Rozszerzono dotychczasowy katalog zadań własnych gmin dot. działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych profilaktycznych, poprzez przeformułowanie w następujący sposób art. 4 [1] ust. 1 pkt 3 ustawy: „3) „prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych”;

2. W art. 13 [1] ust. 1 pkt 3) ustawy zakaz reklamowania piwa poprzez budowanie skojarzy ze sportem, zastąpiono zakazem reklamy kojarzącej się ze „sprawnością fizyczną”. Stanowi to istotne zawężenie w stosunku do poprzedniego zakazu. Termin „sprawność fizyczna” odnosi się bowiem jedynie do sportów siłowych np. podnoszenie ciężarów lub sportów walki. Zaś terminem „sport” określa się wszystkie dyscypliny w tym np. brydża sportowego, którego uprawianie nie wpływa na sprawność fizyczną.

3. Wprowadzono nowy limit czasu, w którym obowiązuje zakaz reklamy piwa w radiu, telewizji, kinach i teatrach. Obecnie zakaz obowiązuje w godzinach od 6.00 do 20.00.

4. Umożliwiono prowadzenie reklamy piwa na słupach ogłoszeniowych oraz tablicach reklamowych tzw. billboardach, pod warunkiem że 20% powierzchni reklamy będzie zajmować widoczny i czytelny napis informujący o szkodliwości spożycia alkoholu lub o zakazie sprzedaży alkoholu małoletnim. Minister Zdrowia ma określić w drodze rozporządzenia wielkość, treść, wzór i sposób umieszczenia na reklamach ww. napisu.

5. Zliberalizowano przepisy dotyczące sponsorowania i informowania o sponsorowaniu imprez sportowych, koncertów muzycznych i innych imprez masowych przez producentów i dystrybutorów napojów alkoholowych.

– Zniesiono wszelkie ograniczenia w tym zakresie wobec producentów i dystrybutorów napojów zawierających do 8% alkoholu – czyli głównie piwa. W tej sytuacji informowanie o sponsorowaniu imprez (sportowych, muzycznych) przez producentów napojów alkoholowych o zawartości do 8% alkoholu, może się odbywać bez żadnych ograniczeń.

– Wprowadzono również nową, całkowicie niespójną z innymi przepisami ustawy, kategorię napojów zawierających od 8% do 18% alkoholu.

– Informowanie o sponsorowaniu przez producentów lub dystrybutorów napojów alkoholowych zawierających od 8% do 18% alkoholu, może odbywać się wyłącznie poprzez umieszczanie wewnątrz dzienników i czasopism, na zaproszeniach, biletach lub plakatach, produktach lub tablicach informacyjnych – informacji związanej z określoną imprezą. Informacja może być prezentowana jedynie poprzez podanie nazwy producenta lub dystrybutora bądź jego znaku towarowego.

– Warunkiem informowania o sponsorowaniu za pośrednictwem radia i telewizji, odnoszącym się do producentów i dystrybutorów napojów alkoholowych zawierających do 18% alkoholu (czyli obu wyżej wymienionych kategorii), jest zakaz prezentacji przez osobę fizyczną lub z wykorzystaniem wizerunku postaci ludzkiej.

– Konsekwencją wspomnianych wyżej przepisów jest bezwzględny zakaz informowania o sponsorowaniu przez producentów i dystrybutorów napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu.

6. Na podmioty, świadczące usługi reklamowe – nałożono zobowiązanie do przekazywania kwoty w wysokości 10% wartości zakupu usług reklamowych, na wyodrębniony rachunek utworzony przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu. Środki te będą przeznaczane na dofinansowanie inwestycji obiektów sportowych w ramach rządowego programu „Sala gimnastyczna w każdej szkole”, oraz rozwijanie sportu wśród dzieci, młodzieży i niepełnosprawnych. Gospodarka tymi środkami ma się odbywać

zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o finansach publicznych. Minister właściwy do spraw sportu określi w drodze rozporządzenia szczegółowe tych zasady, tryb przekazywania wniosków oraz przekazywania środków i ich rozliczania.

7. Do listy miejsc, wewnątrz których nie obowiązuje zakaz reklamy i promocji napojów alkoholowych – dodano wydzielone stoiska w punktach sprzedaży samoobsługowej powyżej 200 m².

Dotychczas, w punktach prowadzących sprzedaż gastronomiczną (do spożycia w miejscu sprzedaży) reklama lub działania promocyjne mogły odbywać się jedynie wewnątrz punktów. Aktualnie rozszerzono możliwość ich prowadzenia również na teren tych punktów.

Ze strony internetowej Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

e-mail: parpa@warman.com.pl

strona internetowa: <http://www.parpa.pl>

POLECAMY STRONY INTERNETOWE

- Ośrodek Trzeźwości Diecezji Płockiej: <http://www.duszp.trzezwości.plock.opoka.org.pl>
- Licheńskie Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym: <http://www.pomoclichen.home.pl>
- Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych: <http://www.parpa.pl>
- Piesza Pielgrzymka Młodzieży z Warszawy-Strugi do Miejsca Piastowego: <http://www.pielgmp.prv.pl>
- Centrum Psychologiczno-Pastoralne „Metanoia”: <http://www.metanoia.plock.opoka.org.pl>
- dr Bohdan Woronowicz: <http://lekarz.net/bworonowicz/>
- Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości im. O. Benignusa Sosnowskiego: <http://www.oat.com.pl>
- Duszpasterstwo trzeźwości diecezji opolskiej: <http://www.duszpasterstwo-trzezwości.opole.opoka>
- Krucjata Wyzwolenia Człowieka: <http://www.oaza.org.pl/osrodek-kwc>
- „Wesele Wesel” – Ogólnopolskie Spotkania Małżeństw, które miały wesela bezalkoholowe: <http://www.republika.pl>
- Wodzirej: <http://www.wodzirej.pl/>
- prof. dr hab. Józef Styk, Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie – Zakład Socjologii Wsi i Miasta: <http://socjologiawsiimiasta.umcs.lublin.pl/>
- „Eleuteria” – Pismo Krucjaty Wyzwolenia Człowieka: <http://www.eleuteria.oaza.org.pl/>
- Tarnowski Serwis Informacyjny – Twój Ślub, Twoje Wesele: <http://www.wesele-tarnow.com/>
- Centrum Akmed: <http://www.akmed.zdrowie.net>
- Sejmowa Komisja Zdrowia: <http://www.sejm.gov.pl>
- Sanktuarium Matki Bożej Gietrzwałdzkiej: <http://www.gietrzwald.at.pl>

WAŻNIEJSZE WYDARZENIA

16-18 lutego 2004 r. – Zakroczym

Wiosenna Sesja Zespołu Apostolstwa Trzeźwości i Diecezjalnych Duszpasterzy Trzeźwości

20 -22 lutego 2004 r.

Studium Formacyjne dla Animatorów Krucjaty Niepokalanej

Informacje i zgłoszenia: Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości im. O. Benignusa Sosnowskiego, ul. O. H. Koźmińskiego 36, 05-170 Zakroczym; tel. /fax 022/7852208

22 -28 lutego 2004 r.

XXXVII Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu

22 lutego 2004 r. (Niedziela przed Środą Popielcową) Kamesznica

VI Zimowe Igrzyska Abstynentów

Informacje: ks. Władysław Zązel, 34-383 Kamesznica; tel. 033/8624822.

20 marca 2004 r. (sobota przed IV Niedzielą Wielkiego Postu) Oświęcim-Brzezinka

Droga Krzyżowa w intencji trzeźwości narodu po terenie obozu.

Informacje: ks. Władysław Zązel, 34-383 Kamesznica; tel. 033/8624822.

1 maja 2004 r. diecezja rzeszowska

XVI Piesza Pielgrzymka Krucjaty Wyzwolenia Człowieka z Rzeszowa do Niechobrz

Informacje: ks. Maciej Figura, 36-047 Niechobrz 274

tel. (017) 8718455 kom. 608559337 / e-mail: mfigura@rzeszow.opoka.org.pl

1-3 maja 2004 r. diecezja zielonogórkogorzowska

IV Piesza Pielgrzymka Trzeźwości z Gorzowa do Rokitna

Informacje: Ks. Henryk Grządko, Ul. Słoneczna 63 66-400 Gorzów Wielkopolski

Tel. (095) 7227105; kom. 0600 857 105

5 czerwca 2004 r (pierwsza sobota czerwca)

Pielgrzymka grup samopomocowych (AA, Al-Anon, DDA, Al-Ateen) na Jasną Górę

« 25-lecie KRUCJATY WYZWOLENIA CZŁOWIEKA »

12 VI 2004 KONGRES KRUCJATY WYZWOLENIA CZŁOWIEKA, Jasna Góra

12-13 VI 2004 XXIV PIELGRZYMKĄ KWC, Jasna Góra

Informacje: e-mail: www.kwc.oaza.org.pl

« XXIII Krajowa Pielgrzymka Apostolstwa Trzeźwości na Jasną Górę »

19-20 czerwca 2004 r. (trzecia sobota i niedziela czerwca)

Informacje: Ks. Henryk Korża, Ul. Lipowa 24 24-140 Nałęczów; tel. 081/5014115

19-20 czerwca 2004 r. (trzecia sobota i niedziela czerwca) diecezja legnicka

IV Piesza Pielgrzymka w intencji trzeźwości Narodu z Kowar do Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej w Krzeszowie

Informacje: Ks. Kazimierz Piwowarczyk, Ul. Jeleniogórska 56a; 58-524 Nowy Kościół; tel. 075/7135617.

25-27 czerwca 2004 Zakroczym

I Spotkanie osób pomagających zawodowo innym

Informacje i zgłoszenia: Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości im. O. Benignusa Sosnowskiego, ul. O. H. Koźmińskiego 36, 05-170 Zakroczym; tel. /fax 022/7852208

25-30 czerwca 2004 r. diecezja radomska

XV Piesza Pielgrzymka w Intencji Trzeźwości Narodu z Radomia do Niepokalanova

Kierownik Pielgrzymki: Ks. Mirosław Kszczot, ul. Sienkiewicza 13, 26-600 Radom; tel. kom. 0608294408.

25-27 czerwca 2004 r. (ostatnia niedziela czerwca) diecezja przemyska

Pielgrzymka grup Apostolstwa Trzeźwości z Przemysła do Kalwarii Paclawskiej

Informacje: Ks. Stanisław Zarych, Plac Konstytucji 3 Maja 8 37-700 Przemysł; Tel. 016/6790830.

26-27 czerwca 2004 r. (ostatnia sobota i niedziela czerwca) Kamesznica-diec. bielsko-żywiecka

XIV Kamesznickie Dni Trzeźwości

Informacje: ks. Władysław Zązel, 34-383 Kamesznica; tel. 033/8624822.

18-20 czerwca 2004-Zakroczym

Studium Formacyjne dla Zelatorek i Zelatorów Kół Żywego Różańca

Informacje i zgłoszenia: Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości im. O. Benignusa Sosnowskiego, ul. O. H. Koźmińskiego 36, 05-170 Zakroczym; tel. /fax 022/7852208

6-11 lipca 2004 r. diecezja płocka

XV Piesza Pielgrzymki w Intencji Trzeźwości Narodu z Ciechanowa, Bieżunia i Płocka do Niepokalanova

Kierownik Pielgrzymki: Ks. Grzegorz Ostrowski, ul. Polna 9, 09-500 Gostynin; tel. 0604904464

5-11 lipca 2004 r. diecezja łomżyńska

VI Piesza Pielgrzymka w Intencji Trzeźwości Narodu Diecezji Łomżyńskiej z Ostrołęki do Niepokalanova

Kierownik Pielgrzymki: ks. Tomasz Wilga;; kom. 0601/317323 / e-mail: twilga@lomza.opoka.org.pl

1-14 lipca 2004 r.

XIX Piesza Pielgrzymka Młodzieży z Warszawy-Strugi do Miejsca Piastowego

Informacje: Księża Michalici, Al. Józefa Piłsudskiego 248/252

05-261 Marki-Struga, te./fax 022/7811490.

Kierownik Pielgrzymki: ks. Tomasz Wilisowski CSMA, ul. Nałęczowska 96, 20-831 Lublin, tel. 081/7215323, kom. 0608402194

31 lipca 2004 r. (ostatnia sobota lipca) Licheń-diecezja włocławska

Pielgrzymka grup samopomocowych (AA, Al-Anon, DDA, Al-Ateen)

Informacje: Ks. Dariusz Kwiatkowski MIC, ul. Klasztorna 4, 62-563 Licheń Stary, tel. 063/2708132; 2708167

Strona internetowa: <http://www.pomoclichen.home.pl> E-mail: pomoclichen@home.pl

29 lipca-1 sierpnia 2004 r., Warszawa- metropolia warszawska

X Wesele Wesel (spotkanie małżeństw, które miały przyjęcia weselne bezalkoholowe)

Informacje: ks. Władysław Żązel, 34-383 Kamesznica; tel. (033) 8624822. tel./fax (033) 8625218

SIERPIEŃ-MIESIĄC ABSTYNENCJI

7 sierpnia 2004 (pierwsza sobota sierpnia) - Koszalin

Trzecia Ogólnopolska Pielgrzymka Trzeźwości na Górę Chelmską

Informacje: Tadeusz Rogowski, tel. (094) 341 12 77,

Redakcja „Gościa Niedzielnego”, ul. Piłsudskiego 6, 75-511 Koszalin

15 sierpnia 2004 Gdańsk-Oliwa

Gdańska Pielgrzymka Trzeźwości /7 km/

Z Gdańska-Oliwy do Matemblewa /Sanktuarium Matki Bożej Brzemiennej/

Informacje: Ks. Bogusław Głodowski, ul. Słowackiego 161; 80-281 Gdańsk-Złota Karczma;

Tel. 058/3214205

15-18 sierpnia 2003 r. Gietrzwałd /Sanktuarium Maryjne/

Rekolekcje Wspólnoty Rodzin Katolickich z Problemem Alkoholowym

Informacje: Bożena i Marek Grunwald, ul. Husarska 8/7; 05-120 Legionowo; tel. 022/7847125.

28-29 sierpnia 2004-(ostatnia sobota i niedziela sierpnia) Krzeszów-diec. legnicka

Krzeszowskie Spotkania Trzeźwościowe w Bazylice M. B. Łaskawej.

Droga Krzyżowa (dróżki Krzeszowskie), Msza Św., Apel, Poezja i piosenka religijna, nocne czuwanie, mitingi w grupach: AA, Al.-Anon, Al.- Ateen.

Informacje: Ks. Kazimierz Piwowarczyk, Ul. Jeleniogórska 56a; 58-524 Nowy Kościół; tel. 075/7135617.

9 października 2004 roku

Pielgrzymka Organizacji Apostolstwa Trzeźwości do Gietrzwałdu

Informacje: Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości im. O. Benignusa Sosnowskiego,

ul. O. H. Koźmińskiego 36, 05-170 Zakroczym; tel. /fax 022/7852208

16 października 2004 r. - (III sobota października) Kalwaria Zebrzydowska

X Pielgrzymka Duszpasterstwa Trzeźwości Archidiecezji Krakowskiej

Program: godz. 10. 00 Droga Krzyżowa; godz. 13.00 Msza Święta; godz. 15.00 Nabożeństwo Różańcowe

Informacje: ks. Mirosław Żak, ul. Babińskiego 29/22A/26; 30-393 Kraków

tel. 012/2624597; kom. 0501418612 / e-mail: mzak@diecezja.krakow.pl

18-19 października 2004 r. – Zakroczym

Jesienna Sesja Zespołu Apostolstwa Trzeźwości i Diecezjalnych Duszpasterzy Trzeźwości

28-31 czerwca 2004 Zakroczym

II Spotkanie osób pomagających zawodowo innym

Informacje i zgłoszenia: Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości im. O. Benignusa Sosnowskiego,

ul. O. H. Koźmińskiego 36, 05-170 Zakroczym; tel. /fax 022/7852208

5-6 listopada 2004-Zakroczym

Zakroczymski Konwent Organizacji Apostolstwa Trzeźwości w Polsce

Informacje i zgłoszenia: Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości im. O. Benignusa Sosnowskiego,

ul. O. H. Koźmińskiego 36, 05-170 Zakroczym; tel. /fax 022/7852208

NIEPOKALANA WZYWA

Wszelka akcja ratunkowa na rzecz człowieka zagrożonego klęską alkoholizmu musi być akcją maryjną, musi zasadzać się na oddaniu się Niepokalanej, musi opierać się na prawdzie „Niepokalana Zwycięża”.

Wreszcie nasza akcja ratunkowa nawiązuje jeszcze konkretnie do działania Niepokalanej, do Jej bezpośredniej ingerencji w losy dzisiejszej ludzkości. Niepokalana wezwała ludzkość do pokuty, do zerwania z grzechem, do ratowania grzeszników. Podała konkretne środki wiodące do celu: modlitwę różańcową i ofiarę, składaną w duchu ekspiacji i za nawrócenie grzeszników.

W naszej akcji ratunkowej chcemy do tego programu ściślej nawiązać, pojmując ofiarę abstynencji w duchu żądań Niepokalanego Serca Maryi i przyjmując jej drugi środek w akcji ratunkowej – modlitwę różańcową, zwłaszcza wspólną w rodzinach.

W powyższych punktach zawarty jest cały program przeciwalkoholowej akcji ratunkowej (...).

Oto jest idea skutecznej walki z pijaństwem. A forma nader prosta. Trzeba po prostu złożyć przyrzeczenie abstynencji na jeden rok lub na całe życie. To przyrzeczenie należałoby uzewnętrznic przez wpisanie się do parafialnej księgi trzeźwości.

Zewnętrzne zobowiązanie się wobec kogoś jest psychologicznie bardzo ważne. Dodaje ono naszemu przyrzeczeniu więcej trwałości i mocy niż samo wewnętrzne zobowiązanie się wobec siebie. Po złożeniu przyrzeczenia należy go przestrzegać i w miarę możliwości odmawiać codziennie dziesiątek różańca. Jeżeli w parafii odbywa się raz w miesiącu nabożeństwo wynagradzające za grzechy pijaństwa, poleca się w nim uczestniczyć.

Oto cały program skutecznej walki z plagą pijaństwa. Program naprawdę prosty, a jednak zbawienny. Jeżeli dwa, trzy miliony ludzi przyjmie ten program, będziemy uratowani od zalewu pijaństwa.

Każdy, kto przyjmie ten program i będzie według niego postępował, będzie pozycją zwycięską na froncie walki o człowieka z klęską alkoholizmu.

Przez niego Niepokalana przyniesie ratunek dla niejednego człowieka, którego człowieczeństwo zagrożone jest przez alkohol.

Nie zwlekaj więc! Czeka na ciebie Chrystus i Jego Niepokalana Matka.

Śługa Boży ks. Franciszek Blachnicki

Telefony zaufania:

**Telefon Zaufania dla Osób z Problemem Alkoholowym,
Warszawa (0-22) 842-26-00**

Telefony Zaufania AA w poszczególnych miastach można znaleźć w książkach telefonicznych, oprócz tego w każdej Poradni Odwykowej można otrzymać informację o działających w pobliżu samopomocowych grupach (AA, AL-Anon, DDA, AL-Ateen), ich adresy i telefony.

WAŻNE ADRESY

Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Adres: ul. Szańcowa 25, 01-458 Warszawa
tel. (022) 532 03 20. 533 20 325. 532 03 26. 836 78 72. 836 82 73. 836 69 01. 836 06 21
fax. (022) 836 81 66
e-mail: parpa@warman.com.pl strona internetowa: <http://www.parpa.pl>
Dyrektor Agencji: prof. dr hab. Jerzy Mellibruda
Zastępca Dyrektora Agencji: Bogusław Prajsner
Zastępca Dyrektora Agencji: Renata Durda

Instytut Psychiatrii i Neurologii

Adres: ul. Sobieskiego 1/9, 02-957 Warszawa,
tel. (022) 842-27-00, 642-66-11, (022) 642-53-75;
e-mail: ipin@ipin.edu.pl strona internetowa: <http://www.ipin.edu.pl>
Dyrektor: doc dr hab. Danuta Ryglewicz

Instytut Psychologii Zdrowia i Trzeźwości

Adres: ul. Gęślarska 3, 02-412 Warszawa,
tel. (022) 863-42-76, 863-87-38, 863-90-97, fax. (022) 8634238;
e-mail: poczta@ipz.edu.pl strona internetowa: <http://www.ipz.edu.pl>
Dyrektor: prof. dr hab. Jerzy Mellibruda
Zastępca dyrektora: Wanda Sztander

Rada ds. Potwierdzenia Kwalifikacji Zawodowych Osób Prowadzących Terapię Uzależnienia i Współuzależnienia

Adres: ul. Szańcowa 25, 01-586 Warszawa.
Zespół ekspertów ds. leczenia odwykowego

1. Fudała Jadwiga – Kierownik Wojewódzkiego Ośrodka Terapii Uzależnienia od Alkoholu i Współuzależnienia w Woj. Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Pruszkowie
2. Grab Sławomir – Członek Rady ds. Potwierdzenia Kwalifikacji Zawodowych Dyrektora Wojewódzkiego Ośrodka Terapii Uzależnienia i Współuzależnienia w Stalowej Woli
3. Kasprzak Jacek – Członek Rady ds. Potwierdzenia Kwalifikacji Zawodowych, Dyrektor Szpitala Leczenia Odwykowego w Czarnym Borze
4. Kędziński Henryk – Wykładowca Studium Terapii Uzależnień, członek Rady ds. Potwierdzenia Kwalifikacji Zawodowych, Dyrektor Wojewódzkiego Ośrodka Terapii Uzależnienia i Współuzależnienia w Stanomino
5. Klodecki Adam – Członek Rady ds. Potwierdzenia Kwalifikacji Zawodowych Instytut Psychiatrii i Neurologii, OTU „Goplańska”
6. doc. Niemiec Tomasz – Zakład Zdrowia Rodziny IMD
7. Ratajczak Bogdan – Kierownik Wojewódzkiego Ośrodka Terapii Uzależnienia i Współuzależnienia, Poznań

8. Reguła Dorota – wykładowca Studium Terapii Uzależnień, Kierownik Ośrodka Terapii Uzależnienia i Współuzależnienia w Działdowie

9. Sobolewska Zofia – Kierownik i wykładowca Studium Terapii Uzależnień, Przewodnicząca Rady ds. Potwierdzenia Kwalifikacji Zawodowych

10. dr Woronowicz Bohdan – Członek Rady ds. Potwierdzenia Kwalifikacji Zawodowych Instytut Psychiatrii i Neurologii, Adiunkt n-bad., kierownik Ośrodka Terapii Uzależnień (OTU)

ETOH – Fundacja Rozwoju Profilaktyki, Edukacji i Terapii Problemów Alkoholowych

Adres: ul. Mszczonowska 6, 01-254 Warszawa
tel. (022) 524-57-83, 836-80-80, 836-80-89, fax. (022) 836-80-81, e-mail: etoh@etoh.edu.pl
Dyrektor Zarządu Fundacji ETOH: Iwona Dziewulska

Ogólnopolski Ośrodek Koordynacji i Informacji Klubów i Stowarzyszeń Abstynenckich przy Warszawskim Stowarzyszeniu Abstynenckim

Adres: ul. Kolska 2/4, 01-045 Warszawa; tel./fax (022) 838 72 86
Krucjata Wyzwolenia Człowieka (Stanica nr 1)
34-450 Krościenko nad Dunajcem, ul. Ks. Franciszka Blachnickiego 2, tel. (018) 262-32-35

Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości

Adres: 05-170 Zakroczym, ul. O. Honorata Koźmińskiego 36, tel./fax (022) 785-22-08
e-mail: oat@kapucyni-wwa.opoka.org.pl, strona internetowa: <http://www.oat.com.pl>
Konto: Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości, Bank Spółdzielczy Nowy Dwór Mazowiecki, Oddział Zakroczym
Nr: 80110008-3000332-2700-61

Krajowy Ośrodek Ruchu Trzeźwości Im. Św. Maksymiliana Kolbego Rekolekcyjne Hospicjum Kapłańskie „PRZEMIANA I TRWANIE”

Adres: Al. Lipowa 24, 24-140 Nałęczów, tel. 081/ 501 41 15
Dyrektor: ks. Henryk Korża

Fundacja „Światło-Życie”, Ośrodek Profilaktyczno-Szkoleniowy im. Ks. Franciszka Blachnickiego

Adres: ul. Gawronów 20, 40 – 527 Katowice, tel. 032/2053922
Dyrektor: ks. Wojciech Ignasiak

„Niebieska Linia” Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie

Adres: ul. Szczotkarska 48A, 01-382 Warszawa,
Bezpłatna linia z całego kraju: 0800 120 002,
e-mail: pogotowie@niebieskalinia.pl Strona internetowa: <http://www.niebieskalinia.pl>

Sejmowa Komisja Zdrowia

Adres: ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa,
Przewodnicząca Komisji: Barbara Błońska-Fajfrowska
tel. (022) 694 10 20 Strona internetowa: <http://www.sejm.gov.pl>

Europejskie Biuro Światowej Organizacji Zdrowia

Biuro Łącznika WHO w Polsce: dr Paulina Mickiewicz

Adres: ul. Długa 38/40; 00-238 Warszawa

tel. (+48 22) 635 94 96; fax. (+48 22) 831 08 92 / e-mail: whoo@pol.pl

Polska Liga Trzeźwość

Adres: ul. Lwowska 5, 00-660 Warszawa, tel. (022) 825 66 26 i (022) 825 69 06

Konto: BIG Bank Gdański S. A. IV O/Warszawa 11601120-13680-132

SZKOLENIA

Jednym z bardzo istotnych elementów profesjonalnej działalności w sferze rozwiązywania problemów alkoholowych jest profesjonalne przeszkolenie specjalistów. Jedną z placówek prowadzących takie szkolenia w Polsce jest **Instytut Psychologii Zdrowia i Trzeźwości w Warszawie**.

Przeprowadza on następujące szkolenia:

- **Studium Pomocy Psychologicznej SPP** – przygotowuje pracowników lecznictwa odwykowego do pracy w kontakcie psychologicznym z pacjentem i grupą (podstawy psychologicznego kontaktu).
 - **Program Rozwoju Osobistego PRO** – jest to oferta dla osób uzależnionych z kilkuletnią abstinencją oraz dorosłych członków ich rodzin, o charakterze terapii rozwojowej, równocześnie podnosząca umiejętności psychologicznego kontaktu, sprawności interpersonalne i budowanie konstruktywnych relacji.
 - **Szkola Rozwiązywania Lokalnych Problemów Alkoholowych „Strategia”** – uczy lokalnych liderów budowania gminnych programów rozwiązywania problemów alkoholowych, kontaktu ze środkami masowego przekazu, skutecznego komunikowania się oraz diagnozowania problemów.
 - **Studium Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie SPPR** – przeznaczone dla profesjonalistów zainteresowanych podnoszeniem skuteczności szeroko rozumianej pomocy osobom i rodzinie w sytuacji kryzysowej.
 - **Studium Terapii Uzależnień STU** – profesjonalna szkoła psychologicznej terapii uzależnienia i współuzależnienia dla pracowników lecznictwa odwykowego. Jest pierwszym stopniem na drodze do uzyskania licencji terapeuty uzależnień.
- Ponadto pełnomocnicy wojewódzcy organizują inne szkolenia z poszczególnych dziedzin oraz dysponują informacjami na temat innych regionalnych ośrodków szkoleniowych.

REKOLEKCJE, KURSY, SZKOLENIA, WARSZTATY

ORDW – OAZA REKOLEKCYJNA DIAKONII WYZWOLENIA

Dom Rekolekcyjny Siostr Benedyktynek

Przy Parafii Świętej Trójcy

Plac Konstytucji 3-go Maja 8

37-700 Przemyśl; tel. (016) 6770690; 6790830

Moderator: ks. dr Stanisław Zarych, Plac Konstytucji 3 Maja 8 37-700 Przemyśl; tel. (016) 6790830.

16-18 stycznia; 13-15 lutego; 19-21 marca; 2-4 kwietnia; 14-16 maja;

4-6 czerwca; 17-19 września; 15-17 października; 19-21 listopada; 3-5 grudnia.

Rozpoczęcie rekolekcji w dniu przyjazdu o godz. 18.00.

Zgłoszenia należy przelać na 7 dni przed rozpoczęciem rekolekcji.

* * *

Studium Duszpasterstwa Trzeźwości Archidiecezji Krakowskiej

Zostało powołane przez Księdza Kardynała Franciszka Macharskiego w 1986 roku. Celem Studium jest przygotowanie animatorów parafialnych grup trzeźwościowych, pogłębienie wiedzy religijnej, podnoszenie świadomości wiernych na temat uzależnień, zwłaszcza choroby alkoholowej, jak również pokazanie sposobów rozwiązywania problemów alkoholowych.

Studium obejmuje 10 comiesięcznych spotkań /jeden raz w miesiącu od września do czerwca/. Każde spotkanie to Msza święta, 4 godziny wykładów i seminarium. Uczestnicy studium wyjeżdżają również na trzy spotkania weekendowe. Jedno poświęcone kościelnej działalności trzeźwościowej i dwa zajęcia warsztatowe dotyczące kontaktu z osobą uzależnioną i rodziną. Warsztaty te są prowadzone przez terapeutów uzależnień.

Tematyka studium obejmuje trzy grupy zagadnień: 1. antropologia chrześcijańska; 2. problemy alkoholowe; 3. rozwiązywanie problemów alkoholowych, zwłaszcza duszpasterstwo trzeźwości.

Uczestnicy studium w ramach zajęć mają realizować praktyczne dzieła trzeźwościowe w swoich parafiach. Absolwenci Studium otrzymują dyplom podpisany przez Metropolitę Krakowskiego.

W roku 2003/2004 planowane jest poszerzenie Studium o dodatkowe warsztaty i wykłady. W sprawie zgłoszeń należy się kontaktować:

Dyrektor Studium: ks. Mirosław Żak

ul. Babińskiego 29/22A/26; 30393 Kraków

tel. 012/2624597; kom. 0501418612; e-mail: mzak@diecezja.krakow.pl

Punkt informacyjny przy Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie – Łagiewnikach

W kwietniu 2003 roku przy Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie Łagiewnikach powstał punkt informacyjny, w którym są udzielane porady dla osób doświadczających w swoim życiu cierpienia związanego z uzależnieniem. Punkt powstał z myślą o pielgrzymach, którzy bardzo często modlą się o wyzwolenie z nałogu swoich bliskich osób. Dyżury terapeutów, psychologów i wolontariuszy w każdą sobotę i niedzielę w godzinach od 9 do 19.

* * *

FUNDACJA „ŚWIATŁO-ŻYCIE” OŚRODEK PROFILAKTYCZNO-SZKOLENIOWY IM. KS. FRANCISZKA BLACHNICKIEGO

Dyrektor Ośrodka: ks. Wojciech Ignasiak
ul. Gawronów 20, 40-527 Katowice
tel. 032/2053922; e-mail: Osrodek-KWC@katowice.oaza.org.pl

REKOLEKCJE

• Rekolekcje ewangelizacyjne „Obym poznał siebie, obym poznał Ciebie, Panie”

terminy do wyboru:

21-23.11.2003	16-18.01.2004
12-14.03.2004	7-9.05.2004
17-19.09.2004	19-21.11.2004
19-21.12.2003	20-22.02.2004
2-4.04.2004	4-6.06.2004
15-17.10.2004	17-19.12.2004

Zapraszamy do udziału w rekolekcjach wszystkich, którzy przeżywają trudności w swoim życiu związane z nadużywaniem alkoholu, nikotyny, leków i innych środków lub cierpią z powodu uzależnienia swoich bliskich, a pragną w modlitwie, refleksji i wspólnocie ludzi wierzących szukać dróg wyjścia. Zapraszamy również tych, którzy trwając w abstinencji pragną pogłębić swoje życie duchowe.

Prowadzący: ks. Wojciech Ignasiak, Aleksandra Kulczyńska, Danuta Dybowska

Koszt: z noclegiem i wyżywieniem 70 zł.

• 23-25.04.2004 Rekolekcje „Modlitwa przez taniec”

Dla wszystkich, którzy noszą w swoim sercu pragnienie modlitwy tańcem.

Rekolekcje oprócz nauczania i modlitwy będą połączone z nauką tańców, które pomogą nam jeszcze pełniej (a więc poprzez serce, umysł i ciało) uwielbiać Boga.

Prowadzący: Wspólnota Oazy Dorosłych Ruchu Światło-Życie „Emmanuel” Katowice

Koszt: 100 zł. (zaliczka: 50 zł.)

• lipiec 2004 W drodze do Boga i ludzi

To 5-dniowe rekolekcje dla osób dotkniętych problemem uzależnienia i członków rodzin osób uzależnionych oraz osób, które borykają się z różnymi życiowymi trudnościami i problemami.

Celem rekolekcji jest przybliżenie się do Pana Boga, do siebie samego i do innych. Podczas rekolekcji są przewidziane katechezy, Msza Święta, czas na modlitwę, rozmowy oraz miłe pogodne wieczory urozmaicone zabawami i śpiewem. Zapewniamy opiekę dla dzieci, która umożliwi także dla nich rozwój w kontaktach z sobą i innymi. Istnieje możliwość przyjazdu wieczorem w dniu poprzedzającym rekolekcje

Koszt: 140 zł.

SZKOLENIA – WARSZTATY

• 14-15.11.2003* Praca z emocjami dziecka

Warsztaty pokazują jak można pomóc dziecku przeżywać i radzić sobie z trudnymi uczuciami – złością, lękiem, zazdrością, uczą jak towarzyszyć dziecku w walce z agresją, nieśmiałością, brakiem akceptacji siebie...

Mogą być cenną inspiracją dla nauczycieli, wychowawców, rodziców!

Koszt szkolenia: 80 zł. (zaliczka: 40 zł.), zgłoszenia do 7.11

• 5-6.12.2003* Metody aktywizujące w pracy wychowawczej

Program warsztatu obejmuje duży wybór propozycji aktywnych i kreatywnych form pracy w grupie dziecięcej i młodzieżowej. W programie: zabawy i ćwiczenia integrujące grupę, uczące współpracy, empatii, metody stymulujące twórcze myślenie, przykładowe scenariusze zajęć profilaktycznych i wychowawczych.

Koszt szkolenia: 80 zł. (zaliczka: 40 zł.), zgłoszenia do 28.11

• 12-13.12.2003* Edukacja poprzez taniec

W programie warsztatu nauka kilkunastu układów tańców integracyjnych przydatnych w pracy z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi. Pokazane zostaną również możliwości wykorzystania tańca w pracy wychowawczej i dydaktycznej.

Koszt szkolenia: 90 zł. (zaliczka: 40 zł.), zgłoszenia do 5.12

• 14-16.05.2004 Kurs wodzirejów zabaw i wesel bezalkoholowych

Nauka animacji zabaw dla dużych grup. Zabawy taneczne, integracyjne, prezentacja pracy wodzireja na weselu.

• 22-26.08.2004 Warsztaty wodzirejów zabaw i wesel bezalkoholowych

Warsztaty przygotowują do animowania zabaw tanecznych, muzycznych, integracyjnych.

W czasie szkolenia przewidziana jest prezentacja pracy wodzireja na weselu, prezentacja pomysłów na zorganizowanie atrakcyjnego balu, studniówki, prymicji, festynu i innych imprez towarzyskich.

Inne warsztaty planowane na rok 2004:

• Dziecko z rodziny z problemem alkoholowym

Celem warsztatów jest przybliżenie wychowawcom, pedagogom, katechetom, animatorom sytuacji dziecka wychowującego się w rodzinie dysfunkcyjnej, by rozpoznając je w grupie mogli mu skutecznie pomóc.

• Warsztaty komunikacji interpersonalnej

Dla nauczycieli, wychowawców, rodziców, animatorów. Celem kursu jest poprawienie komunikacji z samym sobą oraz z innymi ludźmi. Program obejmuje 50 godzin zajęć.

• Drama w wychowaniu

Kurs obejmuje prezentację technik dramy przydatnych w pracy z dziećmi i z młodzieżą. Zapraszamy wszystkich, którzy pracują z grupami i chcą to robić jak najlepiej.

• Warsztaty Dobrej Zabawy

Warsztaty przeznaczone są dla wychowawców, pedagogów, pracujących w świetlicach, klubach – dla wszystkich, którzy chcą doskonalić umiejętność stosowania aktywnych metod pracy z grupą. W czasie warsztatów zostaną przedstawione pomysły zabaw, a także scenariusze zajęć dla grup dziecięcych i młodzieżowych

• **W poszukiwaniu Najważniejszego**

Prezentacja ciekawych metod aktywizujących, metod pracy z tekstem biblijnym, zabaw, tańców przydatnych w katechezie i innych spotkaniach o tematyce religijnej.

• **Praca z emocjami dziecka**

Niektóre kursy i warsztaty mogą być prowadzone w terenie. Istnieje zatem możliwość zaproszenia osób prowadzących do swojej parafii. W tej sprawie należy kontaktować się z Ośrodkiem.

Dodatkowe informacje można uzyskać telefonicznie

• **Zgłoszenia na kursy, rekolekcje, warsztaty prosimy przesyłać na adres:**

e-mail: Osrodek-KWC@katowice.oaza.org.pl bądź zgłaszać telefonicznie,

we wtorek, środę 1700-2000, czwartek, piątek 900-1100 pod nr (032) 2053922

lub w innym terminie pod nr 0604 263 879

* * *

SZCZECIŃSKIE REKOLEKCJE TRZEŹWOŚCIOWE

Duszpasterstwo Trzeźwości Archidiecezji Szczecińskiej zaprasza na Rekolekcje, których celem jest podjęcie pracy nad sobą do życia w wolności.

Rekolekcje odbędą się w: Archidiecezjalnym Domu Rekolekcyjnym;

ul. Strzałowska 26; 71-730 Szczecin

5-7 marca 2004; 3-5 grudnia 2004 roku

Odpowiedzialnym jest Duszpasterz Archidiecezji Szczecińskiej Ks. Robert Włodkowski, Ul. Kard. S. Wyszyńskiego 2F, 72-009 POLICE

* * *

OŚRODEK APOSTOLSTWA TRZEŹWOŚCI

05-170 Zakroczym, ul. O. Honorata Koźmińskiego 36, tel./fax (022) 785-22-08

e-mail: oat@kapucyni-wwa.opoka.org.pl, strona internetowa: <http://www.oat.com.pl>

* * *

KURS DUSZPASTERSKI DLA ALUMNÓW WYŻSZYCH SEMINARIÓW DUCHOWNYCH DIECEZJALNYCH I ZAKONNYCH

Stopień I 5 – 9 VII 2004 r.

Stopień I 30 VIII – 3 IX 2004 r.

Stopień I 6 – 10 IX 2004 r.

Stopień II 12 – 16 VII 2004 r. /kończy się egzaminem/

W roku 2003 kurs ten ukończyli i po zdaniu egzaminu otrzymali dyplomy następujący klerycy:

Diecezja grodzieńska /Białoruś/: Aleksy Czekawy, Jerzy Żegaryn; Diecezja siedlecka: Kamil Wasilewski, Grzegorz Koc, Robert Niedziółka; Archidiecezja łódzka: Marcin Jarzenkowski, Dawid Urbańczyk, Księża Obłaci: Bogusław Barański, Artur Stronczewski; Księża Salwatorianie: Paweł Fiącek; Misjonarze Świętej Rodziny: Andrzej Deniziak, Damian Szumski; Księża Marianie: Paweł Śmierczalski, Archidiecezja szczecińska:

Piotr Konopczyński; Franciszkanie Konwentualni: Grzegorz Kordek, Sylwester Gąglewski; Księża Michaelici: Krzysztof Konopna; Metropolia Poznańska: Łukasz Majchrzak, Piotr Mańczak; Archidiecezja warszawska: Mariusz Miodek; Diecezja włocławska: Adam Rawicki, Rafał Zieliński; Diecezja pelplińska: Tomasz Dawid; Księża Sercanie: Grzegorz Gąkiewicz; Diecezja tarnowska: Tomasz Siembab, Andrzej Faron, Piotr Cebula.

W roku 2003 I stopień ukończyli klerycy z następujących seminariów:

Misjonarze Krwi Chrystusa	– 2;
Diecezja grodzieńska /Białoruś/	– 8;
Diecezja pelplińska	– 7;
Archidiecezja przemyska	– 2;
Diecezja siedlecka	– 11;
Diecezja drohiczyńska	– 2;
Archidiecezja warszawska	– 1;
Archidiecezja wrocławska	– 3;
Diecezja legnicka	– 2;
Diecezja zielonogórsko-gorzowska	– 1;
Archidiecezja łódzka	– 2;
Diecezja rzeszowska	– 3;
Diecezja tarnowska	– 2;
Diecezja toruńska	– 2;
Diecezja elcka	– 2;
Diecezja warszawsko-praska	– 1;
Archidiecezja gdańska	– 1
Kapucyni prowincji warszawskiej	– 12;
Kapucyni prowincji krakowskiej	– 6;
Marianie	– 1;
Werbiści	– 1;
Księża Misjonarze	– 3
Księża Sercance	– Stadniki – 3;
Michalici	– 2;
Chrystusowcy	– 1.

* * *

KURSO – REKOLEKCJE PRZYGOTOWUJĄCE „APOSTOŁÓW TRZEŹWOŚCI”

Kurso – rekolekcje to spotkania, w czasie których łączy się element wiedzy (wykłady prowadzone przez terapeutów, lekarzy, profilaktyków, projekcja filmów) z duchowością (codzienna Msza św., okazja do spowiedzi, inne nabożeństwa). Pozwala to na zauważenie nadużywania alkoholu, jako problemu społecznego; pomaga zaangażować się w apostolstwo trzeźwości, dojrzałe podjąć decyzję o własnej abstynencji (znając wartość tego daru).

22 – 25 stycznia; 20 – 23 maja; 21 – 24 października; 2 – 5 grudnia.

Zgłoszenia wraz z przedpłatą 60 zł (połowa kosztów) należy przestać pod adresem OAT lub na jego konto. Zajęcia rozpoczynają się w czwartek o godz. 18.00, a kończą w niedzielę o godz. 12.00.

* * *

REKOLEKCJE DLA ALKOHOLIKÓW TRZEŹWIEJĄCYCH I ICH RODZIN

1 – 4 kwietnia; 1 – 4 lipca; 26 – 29 sierpnia; 9 – 12 grudnia

Zgłoszenia wraz z przedpłatą 60 zł (połowa kosztów) należy przesłać pod adresem OAT lub na jego konto. Zajęcia rozpoczynają się w czwartek o godz. 18.00, a kończą w niedzielę o godz. 12.00.

* * *

KRUCIATA WYZWOLENIA CZŁOWIEKA (w diecezji pelplińskiej)

Adres: Irena Szybist, ul. Bp Dominika 11; 83-130 Pelplin;
tel. (058) 5361221 wew. 347; lub (058) 5361475 dom

„Ponieważ drogi jesteś w moich oczach, nabrałeś wartości i Ja cię miłuję” (Iż 43,4)

Zaprasza na rekolekcje ewangelizacyjne małżeństwa, osoby dorosłe, a szczególnie wszystkich, którzy przeżywają trudności w swoim życiu związane z nadużywaniem alkoholu lub cierpią z powodu uzależnienia swoich bliskich.

Rekolekcje te odbędą się w Diecezjalnym Ośrodku Rekolekcyjnym przy ul. Starogardzkiej 5 w Pelplinie. Prowadzić je będą Ks. Arkadiusz Okroj, Ojciec Duchowny Wyższego Seminarium Duchownego wraz z animatorami i alumnami Wyższego Seminarium Duchownego.

Terminy rekolekcji:

12-14 marca 2004

30 kwietnia-3 maja 2004 (Będziemy świętować 10-tą rocznicę naszych rekolekcji)

6-13 sierpnia 2004.

W ramach powyższych rekolekcji podejmuje się następujące tematy:

1. „ON myślał o TOBIE, zanim stworzył świat”
2. „Tylko TWÓJ grzech oddziela CIĘ od NIEGO”
3. „ON umarł za CIEBIE”
4. „Uwierz i nawróć się, uznając Jezusa jako Zbawiciela i Pana”
5. „Proś o dar Ducha Świętego i przyjmij Go”
6. „Wytrwasz z Jezusem we wspólnocie”

Zgłoszenia należy przysyłać pisemnie lub telefonicznie na adres:

Irena Szybist; ul. Bp Dominika 11; 83-130 Pelplin; tel. (058) 5361221 wew. 347
praca (od godz. 8.30 do 13.00); (058) 5361475 dom; kom. 0694 61 98 28.

Opłata za rekolekcje wynosi 35,-; w terminie majowym 45; sierpniowym 100,-. Należy zabrać ze sobą Pismo Święte, zeszyt oraz śpiwór lub pościel. Rozpoczęcie rekolekcji o godz. 18.00, a zakończenie o godz. 15.00. Aby rekolekcje były owocne, potrzebne jest uczestnictwo w całym programie. Liczy się kolejność zgłoszeń.

* * *

DIECEZJA RADOMSKA – SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ ŚWIĘTOKRZYSKIEJ

Kańków – Godów 84a
27-225 Pawłów k. Starachowic
tel. (041) 272 18 88

Modlitewne czuwania w intencji trzeźwości

13 marca 2004; 8 maja 2004; 11 września 2004; 13 listopada 2004.

Informacje: ks. Mirosław Kszczot, ul. Sienkiewicza 13, 26-600 Radom, kom. 608 294 408.

KATALOG PRAC NAUKOWYCH DOTYCZĄCYCH DUSZPASTERSTWA TRZEŹWOŚCI, POWSTAŁYCH NA WYŻSZYCH UCZELNIACH KATOLICKICH W POLSCE W LATACH 1980–1995

AKADEMIA TEOLOGII KATOLICKIEJ W WARSZAWIE

1. Iwańska Magdalena, „Problem alkoholizmu w normach wydanych przez Kościół i Państwo po II wojnie światowej”, praca mgr 1980, prawo porównawcze.

2. Proch Iwona, „Problem spożycia alkoholu w świetle Starego i Nowego Testamentu”, praca mgr 1986, psychologia.

3. Kaniecki Zbigniew, ks.: „Postawa chrześcijanina wobec problemu alkoholizmu na podstawie listów pasterskich Episkopatu Polski (1945 – 1986)”. Praca mgr 1987. Teologia moralna

4. Stępiński Józef SAC: „Cnota trzeźwości jako problem moralny i duszpasterski”. Praca mgr 1989. Teologia moralna.

5. Wójcik Anna Agnieszka: „Piotrowe „trzeźwymi bądźcie” (1 P 5,8) w Listach Pasterskich Episkopatu Polski w okresie posoborowym”. Praca mgr 1990. Homiletyka.

6. Terlikowska Elżbieta, s.: „Wychowanie do trzeźwości na podstawie listów pasterskich Episkopatu Polski w latach 1945-1981”. Praca mgr 1991. Katechetyka.

7. Gościński Adam: „Misja i rola katolickich grup trzeźwościowych na przykładzie diecezji przemyskiej”. Praca mgr 1992. Chrześcijańskie nauki społeczne.

8. Pluto-Prądyński Wiesław SDB: „Rola ruchów trzeźwościowych w Polsce w kształtowaniu postaw moralno-społecznych”. Praca mgr 1992. Teologia moralna.

9. Rak Henryk: „Ruch anonimowych alkoholików z punktu widzenia duszpasterskiej pracy Kościoła w Polsce”. Praca doktorska (Doktor nauk humanistycznych w zakresie socjologii religii) 1992.

10. Czapp Stefania: „Ksiądz Henryk Szuman jako apostoł trzeźwości na Pomorzu”. Praca mgr 1993. Katechetyka.

AKADEMICKIE STUDIUM TEOLOGII KATOLICKIEJ

11. Kołakowski Wojciech ks., „Duszpasterstwo trzeźwości i działalność Ośrodka w Zakroczymiu”. praca mgr 1984, teologia pastoralna.

KATOLICKI UNIWERSYTET LUBELSKI

12. Guzik Marian ks., „Wychowanie do trzeźwości w nauce i działalności ks. Bronisława Markiewicza”. praca mgr 1980, organizacja duszpasterstwa.

13. Orzeł Stanisława, „Motywacja abstynencji w ruchu przeciwalkoholowym „Krucjata Wstrzeźmielności” 1958 – 1960”, praca mgr 1980, organizacja duszpasterstwa.

14. Żdanuk Tadeusz ks., „Trzeźwość i abstynencja w publikacjach i działalności ks. Michała Sopoćki”, praca mgr 1980, teologia pastoralna ogólna.

15. Hałaszkowski Mieczysław ks., „Duszpasterska akcja przeciwalkoholowa w Polsce w latach 1959-1980”, praca licencjacka 1981, teologia pastoralna ogólna.

16. Wiglusz Roman, ks., „Motywacja cnoty trzeźwości w polskiej literaturze teologicznej”, praca mgr 1983, teologia moralna.
17. Janicka Maria, „Pijaństwo i ruch trzeźwości na Śląsku i w Galicji”, praca mgr 1984, historia Polski.
18. Podlewski Piotr, ks., „Problemy alkoholizmu na terenie diecezji chełmińskiej od połowy XIX wieku do 1939 roku”, praca mgr 1985, teologia pastoralna.
19. Kochański Janusz ks., „Moralno-religijny program otrzeźwienia narodu na podstawie Listów Pasterskich Prymasa Polski Kardynała Stefana Wyszyńskiego (1948-1981), praca mgr 1987. Teologia Moralna.
20. Pęziół Teresa: „Koncepcja oddziaływania wychowawczego i krzewienia trzeźwości poprzez czasopismo. Na przykładzie miesięcznika „Powściągliwość i praca”. Praca mgr 1987. Socjologia rodziny i wychowania.
21. Jocz Wojciech: „Obraz walki z alkoholizmem w II Rzeczypospolitej na łamach pisma „Trzeźwość”. Praca mgr 1988. Socjologia rodziny.
22. Kotlimowski Roman, ks.: „Wychowanie do trzeźwości w parafii w świetle miesięcznika „Problemy alkoholizmu” w latach 1980-1987”, praca mgr 1988. Teologia Pastoralna.
23. Kwiatkowski Mariusz: „Wychowanie w trzeźwości w nauczaniu Kościoła katolickiego w Polsce w latach 1947 – 1987”. Praca mgr 1988. Teoria wychowania.
24. Dubiel Mirosław, ks.: „Aspekty moralne abstynencji od napojów alkoholowych w polskich czasopismach katolickich w latach 1965 – 1985”, praca mgr 1989. Teologia moralna.
25. Grzelak Jan, ks.: „Drogi wychowania do trzeźwości”, praca mgr 1989. Teologia moralna.
26. Maciejewski Zbigniew: „Teologiczno-moralne podstawy Krucjaty Wyzwolenia Człowieka w ujęciu ks. Franciszka Blachnickiego”. Praca mgr 1990. Teologia Moralna.
27. Malewska Maria: „Praca trzeźwościowa w ujęciu wybranych polskich działaczy XIX i XX w.”. Praca mgr 1992. Pedagogika.
28. Żyłka Kazimierz: „Zwalczanie wad narodowych w Katechizmie Religii Katolickiej”. Praca mgr 1992. Teologia Pastoralna.
29. Bąk Czesław, „Wychowani w trzeźwości w świetle polskich publikacji teologiczno-pastoralnych okresu posoborowego (1965-1992)”, praca mgr 1993. Teologia Pastoralna.
30. Gala Remigiusz: „Troska o trzeźwość narodu w duszpasterskim nauczaniu Stefana Kardynała Wyszyńskiego”. Praca mgr 1995. Teologia Pastoralna.

INSTYTUT TEOLÓGICZNO–PASTORALNY FILIA KUL OPOLE

31. Kałuża Maria Elżbieta: „Katecheza jako wychowanie do trzeźwości dzieci i młodzieży szkolnej”. Praca mgr 1989. Katechetyka.
32. Rogalski Adam: „Terapeutyczno-ekspiacyjna rola abstynencji”. Praca mgr 1991. Teologia Moralna.

Przygotował: ks. Zbigniew Kaniecki